

KONTRA

**Οι κλέφτες δίνουν
φιλοδωρήματα σ'
αυτούς που λήστεψαν**
ΣΕΛΙΔΑ 16

**Πανικός στους
νεοναζί από τους
«προστατευόμενους»
μάρτυρες**
ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

**Τσιράκια των
Αμερικάνων**
ΣΕΛΙΔΑ 3

**Στη Βουλή η δικογραφία
κατά Σπίρτζη**
ΣΕΛΙΔΑ 8

**Πόλεμος για τον έλεγχο
της αστικής Δικαιοσύνης**
ΣΕΛΙΔΑ 7

19ο Συνέδριο «Κ»ΚΚίνας

**Καπιταλισμός, η ανώτατη
φάση του... σοσιαλισμού!**
ΣΕΛΙΔΑ 4

**Η αξιολόγηση της σχολικής
μονάδας περνάει μέσα από
την αποκέντρωση και την
αυτονομία**
ΣΕΛΙΔΑ 10

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

21ος χρόνος - αρ. φύλλου 936 - 27 Οκτώβρη 2017

www.eksegersi.gr

**Αποπροσανατολιστικό
blame game ΔΝΤ-Ευρωπαίων**

**Καπνός παραλλαγής για τη διατήρηση του
μνημονιακού οπλοστάσιου και τη συμπλήρωσή του**

ΜΕ ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ

Scripta... Verba...

Αυτό που βλέπουμε τώρα είναι κάτι διαφορετικό, επειδή υπάρχει και αυτή η παρότρυνση από τον Λευκό Οίκο και οι επιχειρήσεις αντιλαμβάνονται ότι έχει αναβαθμιστεί η σημασία μεταξύ Ελλάδας και ΗΠΑ. Ξέρουν ότι η χώρα είναι και θα παραμείνει φιλική με τη συμφωνία που αφορά στη Σούδα. Η χώρα μας παρουσιάζεται ως πυλώνας σταθερότητας και κατάλληλη για κάτι τέτοιο. Αυτό είναι ένας σημαντικός παράγοντας για τους αμερικανούς επενδυτές.

Δημήτρης Παπαδημητρίου

Κυνικός σε επίπεδο... Τραμπ ο αμερικανόφερτος υπουργός του Τσίπρα. Αλλο ζήτημα το αν θα έρθουν αμερικάνικες επενδύσεις (που δε θα έρθουν, όπως συμβαίνει εδώ και δεκαετίες).

Η αντιπολιτευτική τακτική της ΝΔ χαρακτηρίζεται από δομικές αντιφάσεις, που τη φέρνουν σε αντίθεση με ένα μέρος της παλιάς και πρόσφατης κεντρικής, φιλελεύθερης παράδοσης του κόμματος. Και σίγουρα, σε αντίθεση με την παλαιότερη, ασυμφιλίωτη στάση της απέναντι στη διαπλοκή.

Χριστόφορος Βερναρδάκης

Ασυμφιλίωτα αντίθετη με τη διαπλοκή η ΝΔ! Τι άλλο θ' ακούσουμε από τους συριζαίους;

Κάποιος συνεπής Αριστερός, ακούγοντας τον κ. Τσίπρα χθες και όντας μέλος του ΣΥΡΙΖΑ, θα πρέπει να αισθάνεται τον εαυτό του σαν ένα νεκροταφείο αριστερών ιδεών, αλλά αυτό που σίγουρα κανένας δεν μπορεί να αμφισβητήσει είναι ότι με τα χείλη του πρωθυπουργού της χώρας, η πτωχή, πλην τιμιά Ελλάς, έγινε η αιτία να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας στο βασιλείο του ιμπεριαλισμού και του καπιταλισμού. Κι αυτό, πράγματι, είναι κάτι πάρα πολύ, καταπληκτικό, απίστευτα, αδιανόητα, σημαντικό.

Κώστας Τζαβάρας

Όταν οι δεξιοί τρολάρουν με στίλ και φινέτσα.

Οι επαφές του πολιτικού ηγέτη της Ελλάδας, της Ελληνικής Δημοκρατίας με τους ηγέτες των μεγάλων κρατών στον κόσμο, μόνο κέρδη μπορούν να αφήσουν στη δική μας χώρα, πολύ περισσότερο στον έβδομο ή όγδοο χρόνο από την κρίση, η οποία, εκτός από τον οικονομικό πόνο, την κοινωνική αναστάτωση, τον πολιτικό κλυδωνισμό, έχει φέρει και διπλωματική απαξίωση. Η χώρα ανακτά διπλωματικό κεφάλαιο.

Νίκος Ξυδάκης

Τι έμπνευση να έχεις, όταν έχεις και ο ίδιος υποστεί «σοκ και δέος» από τα θεαματικά ακροβατικά άλματα του πρωθυπουργού σου; Αναγκαστικά... ρετάρεις.

ΡΙΠΕΣ

◆ Τελικά, βρέθηκε άνθρωπος που μιλάει χειρότερα αγγλικά από τον Τσίπρα ◆ Ο Τραμπ! ◆ Ο τύπος μιλάει με γλώσσα κουραδόμαγκα του Μπρονξ ◆ Γ' αυτόν υπάρχει μόνο το «φοβερά», «καλά», «άσχημα» ◆ Και πάνω που οι συριζαίοι πήγαν να παρηγορηθούν ότι «υπάρχουν και χειρότερα», ήρθε η καταστροφή ◆ Ο γάιδαρος έγινε καμήλα, η ουρά της καμήλας έγινε ουρά στο γκισέ και γέλασαν και τα ντουβάρια του Brookings Institution ◆ Τελικά και γ' αυτά τα ξεφτιλίκια ο Μπαρουφάκης φταίει ◆ Αυτός τον συμβούλεψε το 2011 να πάρει δάσκαλο και να μάθει αγγλικά ◆ Τουλάχιστον έτσι γράφει στο βιβλίο του ◆ Ο Ερντογάν που δεν ξέρει λέξη ξένης γλώσσας (εκτός από τα ρητά του Κορανίου στα αραβικά) αισθάνεται μήπως μειονεκτικά στα ταξίδια στο εξωτερικό; ◆ Παρεμπιπτόντως, το κρέας της καμήλας είναι άπαιχτο ◆ Δυστυχώς,

δεν εισάγεται στην Ελλάδα ◆ Τι βίτσι κι αυτό ◆ Να είσαι 43 ετών και να τη βρίσκεις με Lagarde ◆ Χάθηκε, ρε Τσίπρα, κάνας Miles Davis; ◆ Κάνας Τσακνής Μαχαίριτσας έστω, που τον ακούγατε και στην ΚΝΕ ΕΜΠ; ◆ Γιατί γελάτε, ρε; ◆ Δεν είπε ότι τα λόγια της Κριστίν ακούγονται σαν μουσική στ' αυτιά του; ◆ Και να πεις ότι μεγάλωσε σε κάποιο χωριό και νοσταλγεί τους κρωγμούς από τις κουρούνες! ◆ Η ΕφΣυν, πάντως, δε μάσησε ◆ «Το Ημέρωμα της... Κριστίν» ήταν ο όλα-τα-λεφτά τίτλος σε ρεπορτάζ του Σβέρκου ◆ Και Πετρούκιος ο Τσίπρας! ◆ Ρε σεις, έχετε χάσει εντελώς την αίσθηση του γελοίου; ◆ «Από εδώ από το Ναυαρίνο και τις γιορτές της Απελευθέρωσης με όλα αυτά που συμβαίνουν τελευταία - μην κάνετε λάθος - η ελευθερία κερδίζεται, δεν χαρίζεται. Να το θυμόμαστε αυτό» ◆ Αντώνης Σαμαράς ◆ Ρίγη συγκίνησης

μας διαπέρασαν σαν ηλεκτρικό ρεύμα ◆ «Ξέρουν οι αμερικανοί βουλευτές τι θα γίνει με τα F-16 και εμείς, οι έλληνες βουλευτές, δε γνωρίζουμε ακόμα τίποτα» ◆ Είπε η Ντόρα μ' εκείνη τη μητσοτακική προσποιητή αγανάκτηση ◆ Ενώ όταν έκλεινε παραγγελίες η κυβέρνηση της ΝΔ, το πρώτο που έκανε ήταν να ενημερώσει προκαταβολικά τη Βουλή! ◆ Γιατί πήγε ο Καρανίκας σε ντραγκ σόου κι έβγαλε ένα «μπουκέτο» φωτογραφίες με τις «βασίλισσες»; ◆ Για ν' ασχοληθούν μαζί του οι αντιπολιτευόμενοι ◆ Το άτομο «ψοφάει» για δημοσιότητα και ξέρει ότι μόνο «προκαλώντας» μπορεί να την εξασφαλίσει ◆ Είχε και τη στενοχώρια του επειδή, κοτζάμ σύμβουλο στρατηγικού σχεδιασμού, τον άφησαν στην Αθήνα και δεν τον πήραν στην Ουάσιγκτον ◆ Στρατηγικός εταίρος δεν είναι ο Τραμπ; ◆ Γιατί να λείπει ο Καρανίκας από το Rose

Garden; ◆ «Στηρίζει Ελλάδα και Αλέξη ο Ντόναλντ Τραμπ» ◆ Ο Κουρής φωνάζει από το πρωτοσέλιδο της φυλλάδας με το δικό του τρόπο ◆ Αυτός τουλάχιστον είναι συνεπής, όπως και ο Καμμένος ◆ Και Τραμπιστής και Τσιπριστής ◆ Σύμφωνα με τη δημοσιογράφο Παλαιτσάκη, η Μάχη του Μαραθώνα ήταν η πρώτη που εμπόδισε την εισβολή του Ισλάμ στη Δύση! ◆ Το 490 π.Χ. έγινε η μάχη του Μαραθώνα, αλλά μια χιλιάδα διαφορά είναι λεπτομέρεια για τα... τέρατα μορφώσεως τύπου Παλαιτσάκη ◆ Σου λέει: Πέρσες ήταν οι αντίπαλοι των ελληνικών φύλων, άρα μουσουλμάνοι σαν τους σημερινούς Ιρανούς! ◆ «Εξόχως ενοχλητικές» βρήκε τις αντιδράσεις των ευρωπαίων για τον εκσυγχρονισμό των F-16 ο Alexis Παπαγελάς ◆ Και επιχειρηματολόγησε σχετικά, από τις στήλες της «Καθημερινής» ◆ Αμα δεν παινέψεις το σπίτι σου ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Την ημέρα που ο Τσίπρας προσκυνούσε (κυριολεκτικά) τον Τραμπ στον Λευκό Οίκο, η ρωσική κρατική τηλεόραση προέβαλε ντοκιμαντέρ, στο οποίο (υποτίθεται ότι) αποκαλυπτόταν σχέδιο δολοφονίας του Κώστα Καραμανλή, το οποίο (υποτίθεται ότι) απεργάζονταν πράκτορες της CIA, συνομιλία των οποίων (υποτίθεται ότι) αποκάλυψε το 2009 η ρωσική FSB. Και γιατί οι Αμερικανοί ήθελαν να «εξουδετερώσουν» τον Καραμανλή; Επειδή είχε κάνει «φίλο» τον Πούτιν! Ξαναζεσταμένη σούπα το ντοκιμαντέρ (οι υποτιθέμενες αποκαλύψεις έχουν δημοσιοποιηθεί εδώ και χρόνια στην Ελλάδα), οπότε το ενδιαφέρον επικεντρώνεται στο τσίμινγκ. Η αντιπαραβολή του «αμερικανόδουλου» Τσίπρα με τον «εθνικοανεξαρτησιακό» Καραμανλή βγάζει μάτια.

Κ ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΠΟΤΑΜΙ, ΑΝΕΛ, Περισσός εξέδωσαν ανακοινώσεις με τις οποίες καταδίκασαν την

επίθεση στην είσοδο των γραφείων του «Εθνους», που είχε χουλιγκάνικο «άρωμα». Την επίθεση στο σπίτι του συντάκτη μας Γεράσιμου Λιόντου, από χουλιγκάνους που άφησαν φαρδιά-πλατιά την υπογραφή τους (ΑΕΚ Original 21) δεν την

καταδίκασε κανείς τους. Ο δε αστικός Τύπος (με εξαίρεση την ΕφΣυν) δεν έγραψε λέξη! Τα ίδια ισχύουν και για την ΠΟΕΣΥ, που επίσης έδειξε την επιλεκτικότητά της.

Κ Φωτιά έχει πάρει το Δια-

δίκτυο μετά την επίσκεψη του Τσίπρα στον Λευκό Οίκο και τον εξευτελισμό στον οποίο τον υπέβαλε ο Τραμπ. Δυστυχώς για τον Τσίπρα, δεν είναι από τις περιπτώσεις που μπορεί να πει «δημοσιότητα να είναι, έστω και αρνητική».

Κ Στο αγαπημένο του Fox Business Network έδωσε συνέντευξη ο Τραμπ για να υπερασπιστεί το ακόμα πιο αγαπημένο του Twitter. Όπως είπε, στο Twitter πρέπει να είσαι διαρκώς δραστήριος και να προκαλείς το ενδιαφέρον των χρηστών, ώστε να καταφέ-

ρεις να περάσεις αποτελεσματικά τα μηνύματά σου. Είναι να μην κόβει φλέβες η νομενκλατούρα του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος;

Κ Ποιος είναι ο φανατικότερος υποστηρικτής του Τσίπρα και των νέων πολεμικών παραγγελιών (εκτός από τον Καμμένο και τον Κουρή); Ο γνωστός Φαήλος Κρανιδιώτης της «Νέας Δεξιάς». Ο οποίος όχι μόνο συνεχάρη κατ' επανάληψη τον Τσίπρα για τα όσα έκανε (και παρήγγειλε) στις ΗΠΑ, αλλά κατήγγειλε και τον Μητσοτάκη σα... γερμανόδουλο.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εδώ, όμως, γράφουμε την παρούσα ιστορία ως χρονικογράφοι του παρόντος μας και εδώ θα πρέπει να είμαστε λιγότερο ηθικολόγοι, λιγότερο ατακαδόροι και πιο στοχαστικοί. Η Αριστερά είναι μια δυναμική έννοια που ορίζεται τουλάχιστον από τον 18ο αιώνα ως τέτοια και κάθε φορά ορίζεται και ανανοηματοδοτείται σε ένα νέο συμφραζόμενο, με τους στοχασμούς και τους αγώνες.

Νίκος Ξυδάκης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

28/10: Ημέρα δωρεάς οργάνων-μεταμοσχεύσεων, ημέρα κινουμένου σχεδίου, Ελλάδα: Εθνική γιορτή (1940), Τσεχοσλοβακία: Επέτειος ανεξαρτησίας (1918) 28/10/1905: Γενική απεργία (Ρωσία), εργάτες ζητούν καθαίρεση τσάρου 28/10/1970: Βόμβα (ΕΜΑ) στην πλατεία Μητροπόλεως σε δοξολογία παρουσία αντιβασίλεα Ζωιτάκη-επισήμων 28/10/1975: Θούριοι ΕΑΜ-ΕΛΑΣ από ΕΡΤ, διατάσσονται ανακρίσεις 29/10: Ημέρα διδύμων, κατά ψωρίασης, κατά εγκεφαλικών επεισοδίων, Τουρκία: Ημέρα δημοκρατίας, Κύπρος: Ημέρα αγνοουμένων 29/10/1918: Ιδρυση ΓΕΕΕ από 44 οργανώσεις 50.000 εργατών απ' όλη τη χώρα 29/10/2004: Απόπειρα Επαναστατικού Αγώνα στη γέφυρα Πέτρου Ράλλη, δύο κλούβες

MAT και βαν ΕΛΑΣ γλίτωσαν από λάθος κατά την έκρηξη 30/10: Ημέρα ορθοπεδικών νοσοκόμων 30/10/1945: Ένας νεκρός, δέκα τραυματίες σε συγκέντρωση πρώτης επετείου απελευθέρωσης Θεσσαλονίκης (χτύπημα από Δεξιά) 30/10/1980: Βόμβα καταστρέφει υποσταθμό ηλεκτρικού ρεύματος (ΕΛΑ) 31/10: Ημέρα αποταμίευσης 1/11: Ημέρα χορτοφαγίας, Αλγερία, Βιετνάμ: Ημέρα επανάστασης (1954, 1963) 1/11/1968: Θάνατος Γεωργίου Παπανδρέου 1/11/1977: Βόμβα στο δικαστικό μέγαρο Τζβαϊμπίγκεν (RAF) παρά τα πρωτοφανή μέτρα 1/11/1986: Βόμβες (Παρίσι) σε γραφεία αεροπορικής εταιρίας και γραφεία Κυβερνητικής Υπηρεσίας Μεταναστών (Αμεση Δράση) 1/11/2000: Νεκρός ο 23χρονος Αλβανός

Bledar Qoshku «στη διάρκεια ανταλλαγής πυρών» (ΕΛΑΣ) αλλά το όπλο που «είχε» δε βρέθηκε 2/11: Μεξικό, Πορτογαλία: Ημέρα νεκρών 2/11/1977: Απαλλαγή βασανιστή Καλύβα. Την ίδια μέρα έντεκα μεταλλωρύχοι «Μαντέμ Λάκο» καταδικάζονται σε 56 μήνες φυλάκισης συνολικά 2/11/1989: Δύο βόμβες (ΕΛΑ) στο σπίτι αρχηγού ΕΛΑΣ (δεν εξερράγησαν) 2/11/1996: Πρώτο φύλλο «Κόντρας» 2/11/2002: Δολοφονία 32χρονου Αλβανού από συνοριοφύλακες (Καστοριά) 3/11: Παναμάς: Ημέρα ανεξαρτησίας (1903), Ιαπωνία: Ημέρα πολιτισμού 3/11/1968: Κηδεία Γ. Παπανδρέου, συλλαλητήριο, παραπέμπονται 41 άτομα σε στρατοδικείο 3/11/1991: Ρουκέτα κατά λεωφορείου MAT Χαριλάου Τρικούπη, ένας νεκρός, επτά τραυματίες (17N) 3/11/1992: Χτύπημα ΔΟΥ Αμαρουσίου (17N) .

Τσιράκια των Αμερικάνων

Τρεις φορές αναφέρθηκε ο Τραμπ στη συμφωνία για την αναβάθμιση των F-16. Τη μία, μάλιστα, εντελώς άκομψα, καθώς παρουσίασε τη συμφωνία σαν μια καλή μπίζα που έκλεισε ο ίδιος για να αυξήσει τις θέσεις εργασίας στις ΗΠΑ. Οι συριζαίοι αιφνιδιάστηκαν. Ο Τσίπρας δεν είπε λέξη όσο στεκόταν στο πόντιουμ δίπλα στον Τραμπ, ενώ το ίδιο βράδυ ο Καμμένος έπιανε τους έλληνες δημοσιογράφους και τους έλεγε ότι το κόστος που θα πληρώσει ο ελληνικός προϋπολογισμός δε θα ξεπεράσει το 1,1 δισ.

Ελα, όμως, που τα 2,4 δισ. δολάρια αναγράφονται και σε ανακοίνωση που εξέδωσε το αμερικανικό Κογκρέσο. Κάνοντας την ανάγκη φιλοτιμία οι Τσιπραίοι άρχισαν να ισχυρίζονται (πάντοτε διατηρώντας την ανωνυμία), ότι «η ανακοίνωση του Κογκρέσου για την συμφωνία 2,4 δισ. δολαρίων ορίζει το οικονομικό ταβάνι του προγράμματος ώστε να μη θιγούν οι ευαίσθητες γεωστρατηγικές ισορροπίες στην περιοχή και τίποτα πέραν αυτού. Δεν επιμερίζεται και δεν ασχολείται με αντισταθμιστικά και άλλα ωφελήματα προς την ελληνική πλευρά» (δήλωση «ανώτατου κυβερνητικού στελέχους» στο Documento).

Αφού είναι έτσι, γιατί δεν το είπαν από την πρώτη στιγμή, αλλά το «ξεφουρνισαν» μέρες μετά, όταν διαπίστωσαν ότι ο θόρυβος στην Ελλάδα δεν καταλάγιαζε εύκολα; Και πώς ακριβώς διαπίστωσε το Κογκρέσο ότι με 2,4 δισ. ικανοποιείται η διατήρηση των «ευαίσθητων γεωστρατηγικών ισορροπιών»; Ποιος τους έδωσε αυτή την τάξη μεγέθους; Και εν πάση περιπτώσει, γιατί δε δημοσιοποιούν το ακριβές περιεχόμενο της συμφωνίας, για να πείσουν κι εμάς τους... άπιστους; Και πώς ταιριάζει αυτός ο ισχυρισμός τους με το γεγονός ότι τα περιβόητα αντισταθμιστικά δεν έχουν ακόμα συζητηθεί, όπως οι ίδιοι οι κυβερνητικοί παράγοντες έλεγαν όσο ακόμα βρισκόταν στην Ουάσινγκτον;

Ο Βίτσας, που στάλθηκε αναγκαστικά στη Βουλή, προκειμένου να διαμορφώσει ένα συναινετικό κλίμα με την αντιπολίτευση (ο Καμμένος κρίθηκε ακατάλληλος γι' αυτό το ρόλο), έκανε ένα βήμα παραπέρα στις «αποκαλύψεις». Είπε συγκεκριμένα: «Στις 2 Νοεμβρίου, το αμερικανικό Κογκρέσο θα μας στείλει την αναλυτική επιστολή. **Από εκεί και πέρα αρχίζει ουσιαστικά η διαπραγμάτευση.** Δηλαδή, αν θα αναβαθμίσουμε 85 ή 123 αεροσκάφη. Ενα κομμάτι

της διαπραγμάτευσης έχει ήδη γίνει. Αν πούμε κάτι περισσότερο, θα είναι για τον αριθμό των αεροσκαφών που θα αναβαθμιστούν». Όπως «εξηγήσει», τα 2,4 δισ. δολάρια αφορούν 123 από τα 153 αεροπλάνα που διαθέτει η ελληνική πολεμική αεροπορία. Ομως η χώρα δεν μπορεί να διαθέσει περισσότερα από 1,1 δισ. ευρώ, που θα προέρχονται από τον προϋπολογισμό του υπουργείου Αμυνας.

Τι σημαίνουν τα παραπάνω; Ότι φοβούνται τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές, που κρατούν στα χέρια τους το «δημοσιονομικό μέτρο» και δε θα δεχτούν να «εξοικειλ» ο ελληνικός κρατικός προϋπολογισμός προκειμένου να πάρουν παραγγελίες οι αμερικάνικες πολεμικές βιομηχανίες. Αν ήταν να πάρουν παραγγελίες και οι δικές τους πολεμικές βιομηχανίες, τότε θα συμφωνούσαν. Γι' αυτό και

οι Τσιπροκαμμένοι, σύμφωνα με όσα είπε ο Βίτσας στη Βουλή, λένε στους Αμερικάνους: θέλουμε να πάρουμε ολόκληρο το πακέτο των 2,4 δισ. δολαρίων, όμως τα χέρια μας είναι δεμένα». Επειδή, λοιπόν, οι Αμερικάνοι θέλουν να πουλήσουν ολόκληρο το πακέτο, η προσοχή των δύο πλευρών θα επικεντρωθεί αφενός στη... δημιουργική λογιστική και αφετέρου σε... ευκολίες ώστε η αποπληρωμή του πακέτου για τα F-16 να γίνει μέσω δανεισμού από κάποιες αμερικάνικες τράπεζες. Και επειδή οι Γερμανοί και οι Γάλλοι δεν είναι «γατάκια» για να τα κοροϊδέψουν ο Καμμένος με τον Τσίπρα, αναμένεται... ντέρμπι.

Το ζήτημα με τα περιβόητα αντισταθμιστικά οφέλη παραμένει εντελώς θολό. Το πιθανότερο είναι πως δεν έχουν καταλήξει σε καμία συμφωνία, αλλά σκοπεύουν

να διαπραγματευτούν κάτι (σε ρόλο ζήτουλα). Τελικά, είναι πιθανό η συμφωνία να περιλάβει και «αντισταθμιστικά οφέλη». Τι είναι αυτά; Κάποια ελαφρά τμήματα συναρμολογούνται σε ελληνικές πολεμικές βιομηχανίες (όχι απαραίτητα κρατικές - π.χ. ηλεκτρονικά τμήματα των F-16 συναρμολογήθηκαν στην Ιντρακόμο του Κόκκαλη), με αμερικάνικη επίβλεψη, ενώ η τιμολογιακή πολιτική καθορίζεται από τα αμερικανικά μονοπώλια που πωλούν τα ηλεκτρονικά, τα σχέδια και την τεχνογνωσία. Ο Βίτσας, σε δημόσια δήλωσή του, είχε αναφερθεί μόνο στην ΕΑΒ. Στη Βουλή είπε πως εκτός από την ΕΑΒ θα συμμετάσχουν και ιδιωτικές ελληνικές εταιρίες. Αφησε, μάλιστα, υπαινιγμούς ότι ο αντιπολιτευτικός θόρυβος που γίνεται είναι αποτέλεσμα του πολέμου ανάμεσα σε εταιρίες για συμμετοχή στη «δουλειά». Όπως είπε, «γίνεται μια κριτική του τύπου “να πεθάνει η κατσίκα του γείτονα”». Και γεμάτος προσποιητή αγανάκτηση συμπλήρωσε ότι δεν είναι δυνατόν να πιστεύουμε στη λογική του «να μην πάρει ο άλλος μια δουλειά, αν δεν την πάρω εγώ». Για να το λέει κάτι θα ξέρει. Μόνο που το σκοινί έχει δυο άκρες: αν αυτοί που αντιδρούν ανήκουν σε εταιρίες που θα αποκλειστούν από τη «δουλειά», τότε η κυβέρνηση είναι με τις εταιρίες που θα συμμετάσχουν στη «δουλειά». Κι αυτές οι δουλειές δεν κλείνονται ποτέ με το... αζημίωτο. Ετσι δεν είναι, κύριε Βίτσα μας;

Η περισσότερη συζήτηση στο αστικό στρατόπεδο γίνεται γύρω από την παραγγελία για τα F-16. Ο Τσίπρας κατηγορείται όχι γιατί προχώρησε στη συμφωνία αναβάθμισης των F-16, αλλά γιατί -σύμφωνα με τις απόψεις της αντιπολίτευσης- δεν έκλεισε καλή συμφωνία για κάτι που **όλοι** θεωρούν απαραίτητο (την αναβάθμιση των F-16, που φυσικά δεν υπάρχει περίπτωση να γίνει τζάμπα). Ετσι, έχει αρχίσει (και θα συνεχιστεί για πολύ ακόμα) μια σκιαμαχία σχετικά με το πόσο καλή είναι η συμφωνία των Τσιπροκαμμένων, που θα αφήνει στο απυρόβλητο το μείζον ζήτημα, στο οποίο **όλοι** έχουν την ίδια στάση: την αμερικανοδουλεία με ό,τι αυτή συνεπάγεται, όχι μόνο στο συνεχές «μπούκωμα» με χρήμα των μονοπωλίων του αμερικανικού στρατιωτικοβιομηχανικού συμπλέγματος, αλλά και στην εμπλοκή της χώρας μας -ως αβύθιστος αεροπλανοφόρου- στους στρατηγικούς σχεδιασμούς του αμερικανικού ιμπεριαλισμού.

Τα γνωστά φραξιονιστικά παιχνιδάκια

Και πολύ άργησε. Τον περιμέναμε πιο πριν τον Φίλη ν' αφήσει μπηχτές για το ταξίδι Τσίπρα στην Ουάσινγκτον, καθώς το σκέλος με τον εκσυγχρονισμό των F-16 περιλαμβάνει και... άφθονο Καμμένο (η λατρεία του Φίλη ως γνωστόν). Φαίνεται πως περίμενε να ξεθυμάνει ο θόρυβος της αντιπολίτευσης, για να παίξει σόλο (χρόνια στο κουρμπέτι του φραξιονισμού και της προπαγάνδας, αυτά τα ζητήματα τα παίζει στα δάχτυλα ο Φίλης). Τι είπε; Τα αναμενόμενα. Εθεσε καταρχάς ένα ζήτημα ουσίας («δίνουμε 2,4 εκατ. δολάρια, την ώρα που δεν έχουμε ανταλλακτικά για τα ασθενοφόρα και τα πυροσβεστικά») και μετά ένα ζήτημα λειτουργίας κυβέρνησης-κοινοβουλευτικής ομάδας-κόμματος («όλα αυτά πρέπει να τα κουβεντιάσουμε, γιατί δεν είναι και εύκολη απόφαση»).

Με τη βεβαιότητα ότι οι δηλώσεις Φίλη είχαν εξασφαλισμένη την προβολή, το Μαξίμου έβαλε μπροστά τον Βίτσα (και όχι τον Καμμένο, που δεν έχει κανένα κύρος στο συριζαϊκό ακροατήριο), που χρησιμοποίησε ασυνήθιστα γι' αυτόν σκληρό λόγο: «Εχω αντίθετη άποψη. Οι δηλώσεις Φίλη αποτελούν ένα μείγμα άγνοιας που δεν θα έπρεπε να υπάρχει». Μάλιστα, για να γίνει πιο πιστευτός, ο Βίτσας έβγαλε από την κωλότσεπη και ένα επιχείρημα που μέχρι εκείνη τη στιγμή δεν είχαν χρησιμοποιήσει οι Τσιπροκαμμένοι. Ισχυρίστηκε ότι από τη συμφωνία θα δημιουργηθούν θέσεις εργασίας στην Ελλάδα, διότι μέρος της αναβάθμισης των αεροσκαφών θα γίνει από την ΕΑΒ. Αλήθεια, γιατί δεν είπε κάτι τέτοιο ο Τσίπρας, όταν άκουσε τον Τραμπ να λέει ότι η συμφωνία είναι ύψους 2,4 δισ. ευρώ και θα δημιουργήσει θέσεις εργασίας στην Αμερική;

Η «κόντρα» είχε και συνέχεια, επί εδάφους Βουλής. Το Μαξίμου έστειλε τον Βίτσα (και όχι τον Καμμένο) στη συνεδρίαση της Επιτροπής Εθνικής Αμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων (προς μεγάλη απογοήτευση του Μπουμπούκου, που είχε «οπλίσει» και περίμενε σε θέση «επί σκοπόν»). Αλλά προς απογοήτευση και του Φίλη, που θα ήθελε να έχει απέναντί του τον... αγαπημένο του Καμμένο και όχι τον Βίτσα. Αυτό δεν τον εμπόδισε, πάντως, ούτε να ειρωνευτεί τον Βίτσα («χαίρομαι που μας βοηθάτε να βγούμε από το πέλαγος της άγνοιας», του είπε), υποβάλλοντάς του τρία ερωτήματα: πρώτο, πότε θα ενημερωθεί η Βουλή για το περιεχόμενο της σύμβασης, δεύτερο, αν θα υπάρξει νομοθετική ρύθμιση για το ζήτημα των αντισταθμιστικών ωφελημάτων και τρίτο, αν υπάρχει γενικότερη μελέτη της ηγεσίας του στρατεύματος, όχι μόνο για τα F-16, αλλά συνολικά για τις πολεμικές παραγγελίες που πρέπει να γίνουν για να εξασφαλιστεί η ισορροπία στο Αιγαίο.

Τον Φίλη ακολούθησαν (σε εμφανώς χαμηλότερους τόνους) οι Ξυδάκης-Δρίτσας, που αντιλήφθηκαν ότι δεν πρέπει να τον αφήσουν να εισπράττει όλη τη «δόξα». Βλέπετε, είναι και αυτοί δύο από τους εξοβελισθέντες του ανασηματισμού. Ο Ξυδάκης είπε ότι η συμφωνία πρέπει να είναι «υποδειγματικής πολιτικής διαχείρισης από την κυβέρνηση» και πρότεινε να μην συνυπολογίζονται οι πολεμικές δαπάνες στο έλλειμμα (την τρόικα δεν την ρώτησε, φυσικά), ενώ ο Δρίτσας είπε ότι «δικαιώθηκε έπειτα από χρόνια η πεισματική απαίτηση της Αριστεράς για την αναβάθμιση του ρόλου του Κοινοβουλίου στα εξοπλιστικά» και... οραματίστηκε μια «Επιτροπή υψηλού κύρους και επάρκειας, ώστε να την τρέμουν οι εκάστοτε υπουργοί Αμυνας και Εξωτερικών»!

Επανερχόμενοι στον Φίλη και στην «κόντρα» του με το Μαξίμου, πρέπει να σημειώσουμε ότι αυτή δεν εγκυμονεί κινδύνους για την κυβέρνηση. Πρόκειται για τα συνηθή φραξιονιστικά παιχνιδάκια. Ο Φίλης, ξωπεταγμένος από το υπουργείο Παιδείας κατ' απαίτηση των δεσποτάδων, που είχαν τη στηρίξη του Καμμένου, έχει όλη την άνεση να χτίζει το προφίλ του ανθρώπου που αποτελεί «τη συνειδηση του ΣΥΡΙΖΑ». Και ό,τι ήθελε προκύψει στο μέλλον. Ακόμα και αν δεν έχει τα φόντα να διεκδικήσει την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ, αυτοαναδεικνυόμενος σε πόλο διαμαρτυρίας, ο οποίος μιλά για την «ψυχή της παράταξης», επιδεικνύοντας παράλληλα την απαιτούμενη πειθαρχία στη Βουλή, ενισχύει την προσωπική του θέση. Και είναι ο μόνος που το κάνει, καθώς ο μεν Τσακαλώτος είναι υπουργός (και τι υπουργός!), ο Δρίτσας έχει μουγκαθεί γενικώς, ενώ ο Ξυδάκης δεν «μετράει» στο κομματικό ακροατήριο. Ετσι, έχουμε το φαινομενικά παράδοξο, η φράξια των 53+ να μην εκφράζεται από τα δικά της ηγετικά στελέχη, αλλά από κάποιον που μέχρι πρότινος ανήκε στη φράξια των «προεδρικών».

Προς το παρόν, δεν υπάρχει κάτι που να ανησυχήσει τους Τσιπραίους σε ό,τι αφορά την κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Πολιτικά, όμως, ο Φίλης αρχίζει και γίνεται ενοχλητικός, καθώς τους χαλάει την προπαγάνδα. Γι' αυτό και έβαλαν τον Βίτσα να του απαντήσει, καθώς αμφότεροι προέρχονται από την ίδια πολιτική μήτρα, ενώ ο Βίτσας, ως πρώην γραμματέας, διατηρεί προσβάσεις και κύρος στον μικρό κομματικό μηχανισμό που διαθέτει ο ΣΥΡΙΖΑ. Από την άλλη, οι πιο ψύχραιμοι (ή πιο κυνικοί) μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να μην ποντάρουν στο «ουδέν κακόν αμιγές καλού».

Στο «εκσυγχρονιστικό» ΠΑΣΟΚ του Σημίτη υπήρχε ως συμπλήρωμα το «λαϊκό-πατριωτικό» ΠΑΣΟΚ του Ακη, που λειτουργούσε σαν αμορτισέρ για την απορρόφηση των κοινωνικών κραδασμών. Ο Κοτσάκας, ηγετικό στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ σήμερα, που ήταν ο οργανωτικός εγκέφαλος του «λαϊκού-πατριωτικού» ΠΑΣΟΚ (ο Ακης, ως γνωστόν, ήταν απασχολημένος με τα... υπουργικά του καθήκοντα), ίσως να έχει εξηγήσει στους Τσιπραίους ότι αν δεν υπήρχε ο Φίλης, ενδεχομένως να έπρεπε να τον έχουν εφεύρει. Αλλωστε, αν μετά τον επόμενο ανασηματισμό ο Φίλης ξαναβρεθεί στην κυβέρνηση, θα ησυχάσει.

Αδιάφθορος!

Ο μεγαλοκαπιταλιστής Αντρέι Μπάμπις, το κόμμα του οποίου (Δράση Δυσανεστημένων Πολιτών - ΑΝΟ) κέρδισε την πρώτη θέση στις τσεχικές εκλογές την περασμένη Κυριακή, δηλώνει ότι θέλει... να καθαρίσει την πολιτική από τη διαφθορά. Κι ο κάθε καλοπροαίρετος άνθρωπος αναρωτιέται: πώς βρέθηκε αυτός ο «κύριος» με μια τεράστια καπιταλιστική περιουσία (όμιλος Agrofert με περισσότερες από 200 εταιρίες στους τομείς των χημικών, των τροφίμων και των μέσων μαζικής παραπληροφόρησης), μέσα σε μια εικοσαετία; Με τον... σταυρό στο χέρι, προφανώς!

Ομως, ανεξάρτητα από τις απλές σκέψεις που μπορεί να κάνει ο καθένας σχετικά μ' αυτούς τους «ολιγάρχες», που αναδύθηκαν σε όλη την Ανατολική Ευρώπη και στη Ρωσία, μετά την κατάρρευση των καθεστώτων του παλινόρθωμένου καπιταλισμού, ο Μπάμπις εκδιώχθηκε το 2017 από την κυβέρνηση συνασπισμού που είχαν φτιάξει οι Σοσιαλδημοκράτες (είχε γίνει υπουργός Οικονομικών το 2014), λόγω καταγγελιών για ύποπτες χρηματικές συναλλαγές. Και στις αρχές Οκτώβρη παραπέμφθηκε σε δίκη για το σκάνδαλο της «Φωλιάς των Κύκνων» (έτσι ονομάζεται μια από τις τεράστιες φάρμες που έχει στην ιδιοκτησία του), με την κατηγορία ότι απέσπασε δολιώς ευρωπαϊκές επιχορηγήσεις ύψους 2 εκατ. ευρώ!

Η παραπομπή, όμως, δεν εμπόδισε την εκλογική νίκη του επονομαζόμενου «Τραμπ της Τσεχίας» και «Μπερλουσκόνι της Τσεχίας». Είναι τόσο βαθιά η κοινωνική και πολιτική κρίση στον σύγχρονο καπιταλισμό και τόσο εκκωφαντική η απουσία οργανωμένου εργατικού επαναστατικού πόλου, που αφήνει ελεύθερο το έδαφος σε κάθε ακροδεξιό τυχοδιώκτη.

Και διηγώντας τα να κλαις

«Το έργο που πρέπει να επιτύχει η σοσιαλδημοκρατία στην Ευρώπη είναι ζωτικής σημασίας. Πρέπει να επαναπροσδιορίσει την ταυτότητά της και να δείξει με μεγαλύτερη σαφήνεια αυτό που υποστηρίζει». Το δυστύχημα για τον Πιτέλα (που είπε τα παραπάνω, ενόψει της έναρξης της διήμερης συνόδου της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας την περασμένη βδομάδα) ήταν ότι δεν είχαν κάποιον αναγνωρισμένο στη σύνοδό τους. Οι μόνοι επικεφαλής κυβερνήσεων που τους έμειναν είναι οι πρωθυπουργοί της Πορτογαλίας και της Μάλτας. Οι υπόλοιποι είναι επιπέδου... Φώφης.

Η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία υπήρχε ως ισχυρή πολιτική οντότητα όσο υπήρχε στις τάξεις της κάποια ηγετική προσωπικότητα από το γαλλικό σοσιαλιστικό κόμμα. Από τότε που αυτό το κόμμα συνετρίβη στις εκλογές και άρχισε να βαράει διάλυση, ενώ στη Γερμανία οι σοσιαλδημοκράτες υπέστησαν την πιο ταπεινωτική εκλογική ήττα της μεταπολεμικής τους ιστορίας, η μόνη διέξοδος που έχουν είναι να πλευρίσουν τον Μακρόν και να του προσφέρουν τα «κλειδιά». Αλλιώς, σε μερικά χρόνια δε θα τους μνημονεύουν καν.

Αδιέξοδα

«Το όραμά μου για το Brexit είναι αυτό μιας ισχυρής, παγκόσμιας Βρετανίας που έχει μια βαθιά και ειδική εταιρική σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση». Με κάτι τέτοιες μπουρδολογίες απαντά η Μεί όταν τη ρωτούν για το πώς σκοπεύει να υλοποιήσει το Brexit (η παραπάνω απάντηση δόθηκε σε συνέντευξή της στα «Νέα»). Και γελάει το σύμπαν, ειδικά όταν ακούει τα περί «ισχυρής, παγκόσμιας Βρετανίας». Γιατί όλοι ξέρουν πως αν όντως ίσχυε αυτό, τότε θα ήταν ο γερμανογαλλικός άξονας που θα έτρεχε να βρει μια νέα συμφωνία με την πανίσχυρη Βρετανία. Ενώ τώρα, είναι η Βρετανία που προσπαθεί ν' αντιμετωπίσει τους γραφειοκράτες των Βρυξελλών (τύπου Μισέλ Μπαρνιέ), που δείχνουν άτεγκτοι και υποβάλλουν τελεσίγραφα. Η Μεί έχει ήδη παραδοθεί στη χλεύη των σκιτσογράφων (το παραπάνω είναι του Ολλανδού Μπέτρεμας).

19ο Συνέδριο «Κ»ΚΚίνας

Καπιταλισμός, η ανώτατη φάση του... σοσιαλισμού!

Όταν σε παίρνουν στο ψιλό αστοί αναλυτές, όπως αυτοί της Ντόιτσε Βέλε, γράφοντας σε άρθρο με τίτλο «Πόσο κομμουνιστική είναι η Κίνα;» (<http://www.dw.com/el/πόσο-κομμουνιστική-είναι-η-κίνα/a-41053879>), ότι «εάν ο γερμανός θεωρητικός του κομμουνισμού γνώριζε τι γίνεται στην Κίνα στο όνομά του, θα έτριζαν τα κόκαλά του στον τάφο του. Το τι γίνεται περιγράφεται σε μερικές λέξεις: άγριος καπιταλισμός, εκμετάλλευση, δίψα για κέρδος», αναφερόμενοι φυσικά στον Μαρξ, το όνομα του οποίου αναφέρθηκε 18 φορές από τον σημερινό πρόεδρο της Κίνας, Σι Τζινπίνγκ, στην τρίωρη εναρκτήρια ομιλία του στο 19ο Συνέδριο του «Κ»Κ Κίνας, και στηλιτεύοντας (οι αστοί αναλυτές και όχι ο Σι) το θέαμα «κομμουνιστών που συνδυάζουν τις μαρξιστικές ιδέες οδηγώντας Mercedes και κρατώντας τσάντες Luis Vuitton», τότε μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι στον εξευτελισμό της ιδέας του κομμουνισμού, που συντελείται από καθεστώτα όπως το κινέζικο, δυστυχώς δεν υπάρχει πάτος.

Πάντως, ο πρόεδρος Σι, η «σκέψη» του οποίου αποθεώθηκε από το 19ο Συνέδριο του «Κ»Κ Κίνας, που ξεκίνησε την προηγούμενη βδομάδα, μας «διδάσκει» ότι δεν πρέπει να είμαστε ανυπόμονοι. Θα χρειαστούν δεκαπέντε χρόνια σκληρής (έτσι ακριβώς το λέει) δουλειάς (από το 2020 μέχρι το 2035), για να φανεί ότι ο σοσιαλιστικός εκσυγχρονισμός έχει βασικά πραγματοποιηθεί, βασιζόμενος στα μέχρι τώρα επιτεύγματα. Η σκληρή δουλειά όμως δεν αρκεί. Για να μεταμορφωθεί η Κίνα σε μία σύγχρονη σοσιαλιστική χώρα, με ευημερία, δημοκρατία, προηγμένη πολιτιστικά, αρμονική και όμορφη, θα χρειαστούν άλλα δεκαπέντε χρόνια (από το 2035 μέχρι τα μέσα του 21ου αιώνα)! Επομένως, δουλεύετε σκληρά και σε 30 χρονάκια από σήμερα και έναν αιώνα από την κινέζικη επανάσταση, η Κίνα θα γίνει πραγματικά... σοσιαλιστική (http://news.xinhuanet.com/english/2017-10/23/c_136699834.htm)!

Αν ο κινέζικος «σοσιαλισμός» δεν αποτελούσε για χρόνια την ατμομηχανή του παγκόσμιου ιμπεριαλιστικού συστήματος, με εκατοντάδες μεγάλες πολυεθνικές να έχουν επενδύσει στο εσωτερικό του, ξεπατώνοντας το φτηνό κινέζικο εργατικό δυναμικό, τότε τα παραπάνω λόγια θα προκαλού-

σαν μόνο αχαλίνωτα χαχανητά που οι καλύτεροι κωμικοί δε θα μπορούσαν να τα πετύχουν όσα κόλπα κι αν επιστράτευαν μπροστά στο φιλοθέαμον κοινό τους. Ομως η απάτη του κινέζικου «σοσιαλισμού» δυστυχώς συνεχίζει να πλασάρεται ανά την υφήλιο, βάζοντας κι αυτή το λιθαράκι της στην κατασυκοφάντηση της κομμουνιστικής ιδεολογίας.

Αν ψάξουμε καλύτερα το θέμα, θα διαπιστώσουμε ότι η Κίνα ποτέ δεν οικοδόμησε το σοσιαλισμό, παρά τα περί του αντιθέτου λεγόμενα των ηγετών ενός κόμματος που μόνο κατ' όνομα εμφανίζεται ως κομμουνιστικό. Φυσικά, δε χρειάζεται και πολλά επιχειρήματα για να το αποδείξει κανείς αυτό για τη σημερινή Κίνα, αφού και οι πέτρες γνωρίζουν το καπιταλιστικό περιεχόμενο του κινέζικου «σοσιαλισμού». Οι ίδιοι οι κινέζοι ηγέτες φροντίζουν να εκθειάζουν τις ξένες καπιταλιστικές επενδύσεις, ενώ οι κινέζοι εκατομμυριούχοι συνυπάρχουν... αρμονικά με το εξαθλιωμένο προλεταριάτο που αγωνίζεται σκληρά για να επιβιώσει με τα ψίχουλα που του δίνουν. Το μόνο που θυμίζει σοσιαλιστικό καθεστώς είναι τα σφυροδρέπανα και η κυριαρχία ενός και μόνου κόμματος. Ενός κόμματος που ο Σι υποστηρίζει ότι παραμένει προσηλωμένο στη σκέψη του σοσιαλισμού με κινέζικα χαρακτηριστικά για μια νέα εποχή, που εμπλουτίζει τον Μαρξισμό Λενινισμό, την σκέψη Μάο Τσετούνγκ και του Τενγκ Σιάο Πινγκ.

Ηταν ακριβώς αυτά τα «κινέζικα χαρακτηριστικά» που από την εποχή του Μάο επικαλούνταν το κινέζικο «Κ»Κ για να εφαρμόσει έναν μικροαστικό «σοσιαλισμό», μέσα στον οποίο χωράει και η εθνική αστική τάξη, όπως ο ίδιος ο Μάο παραδεχόταν απροκάλυπτα στον λόγο του με τίτλο «Για την ορθή λύση των αντιθέσεων στους κόλπους του λαού», που εκφωνήθηκε στις 27 Φλεβάρη του 1957 στην

ενδέκατη πλατιά σύνοδο της Ανώτατης Κρατικής Συνδιάσκεψης, το χρόνο δηλαδή που υποτίθεται ότι ολοκληρώνονταν η κολοκλιτοποίηση στην αγροτική οικονομία της Κίνας. Ελεγε τότε τα εξής αποκλυπτικά: «Στη χώρα μας, οι αντιθέσεις ανάμεσα στην εργατική τάξη και την εθνική αστική τάξη ανάγονται στις αντιθέσεις που εκδηλώνονται ανάμεσα στον λαό. Ο ταξικός αγώνας ανάμεσα στην εργατική τάξη και την εθνική αστική τάξη είναι γενικά ταξικός αγώνας στους κόλπους του λαού, γιατί στη χώρα μας η εθνική αστική τάξη έχει διπλό χαρακτήρα. Στην περίοδο της αστικοδημοκρατικής επανάστασης, από το ένα μέρος τη χαρακτηρίζει η επαναστατικότητα και από το άλλο η τάση συμβιβασμού με τον εχθρό. Στην περίοδο της σοσιαλιστικής επανάστασης, από τη μια μεριά εκμεταλλεύεται την εργατική τάξη βγάζοντας κέρδη, αλλά σύγχρονα υποστηρίζει το Σύνταγμα και εμφανίζεται διατεθειμένη να δεχτεί τους σοσιαλιστικούς μετασχηματισμούς... Οι αντιθέσεις ανάμεσα στην εργατική τάξη και την εθνική αστική τάξη είναι αντιθέσεις ανάμεσα σε εκμεταλλευτές και εκμεταλλεζόμενους, που από μόνες τους είναι ανταγωνιστικές. Στις συγκεκριμένες όμως συνθήκες της χώρας μας, με κατάλληλους χειρισμούς, οι ανταγωνιστικές αντιθέσεις ανάμεσα σ' αυτές τις δυο τάξεις μπορούν να μετατραπούν σε μη ανταγωνιστικές, μπορούν να επιλυθούν με ειρηνικό τρόπο» (Μάο Τσε Τουνγκ, «Για την ορθή λύση των αντιθέσεων ανάμεσα στο λαό», Ιστορικές Εκδόσεις, Αθήνα 1975, σελ. 9).

Η αναμόρφωση των καπιταλιστών, που με πάθος υποστήριζε ο Μάο, οδήγησε σταδιακά στη μετατροπή της Κίνας σε μια ιμπεριαλιστική δύναμη που σήμερα πλασάρεται σαν «κομμουνιστική» με την ίδια ευκολία που ο Μάο χαρακτήριζε το κράτος που γέννησε η κινέζικη επανάσταση (μια πραγματικά λαϊκή επανάστα-

ση) σαν κράτος «της δημοκρατικής δικτατορίας του λαού», στους κόλπους του οποίου χώρεσε άνετα η αστική τάξη, λόγω φυσικά των... κινέζικων συνθηκών που έμπασαν στον «σοσιαλισμό» τις μικτές ιδιωτικές-κρατικές επιχειρήσεις. Πράγμα που καμία σχέση δεν είχε με την προσωρινή υποχώρηση της Νέας Οικονομικής Πολιτικής (ΝΕΠ) στη μεταεπαναστατική Ρωσία, που έδωσε τη δυνατότητα δράσης του ιδιωτικού κεφαλαίου όχι ως συνιστώσας του «σοσιαλισμού», αλλά για την ανόρθωση της κατεστραμμένης από τους πολέμους οικονομίας, όμως ταυτόχρονα αποτέλεσε προϋπόθεση για τη μετέπειτα επίθεση στο ιδιωτικό κεφάλαιο και όχι την ένταξή του στο «σοσιαλισμό».

ΥΓ1. Μια εμπεριστατωμένη ανάλυση για την απάτη του κινέζικου «σοσιαλισμού» μπορείτε να διαβάσετε σε μια παλιά ανάλυση με τίτλο «30 χρόνια Λαϊκή Δημοκρατία Κίνας - 30 χρόνια ψευτιά και απάτη» (βλ. http://ciml.250x.com/shwm/maoism/greek_maoism/griechisch_maoismus_kpd_to_4_1979.html).

ΥΓ2. Ο Περισσός επιτέλους ανακάλυψε ότι η Κίνα είναι πλέον καπιταλιστική! Κρίμα στα ταξίδια της Αλέκας στο Πεκίνο το 2006 (που με καμάρι παρουσίαζε ο «ΡΙζοσπάστης» στις 21/5/2006 <https://www.rizospastis.gr/story.do?id=3382400>) και στις κοινές συσκέψεις του Κουτσούμπα με τους κινέζους «συντρόφους» στο Intercontinental προ τριετίας, στο πλαίσιο του διεθνούς... κομμουνιστικού κινήματος (έτσι το παρουσίαζε ο «ΡΙζοσπάστης» στο φύλλο του στις 8/11/2014, που έγινε μία μέρα μετά την 97η επέτειο της Οκτωβριακής Επανάστασης, βλ. <https://www.rizospastis.gr/story.do?id=8186320>). Τζάμπα και τα συχαρίκια των κινέζων «συντρόφων» όταν εκλέχθηκε ο Κουτσούμπα στο πόστο του Γ.Γ. του Περισσού (<https://www.rizospastis.gr/story.do?id=7410527>)! Είναι τόσο ξετσίπωτοι καπιταλιστές, όμως, οι κινέζοι «σύντροφοι», που ακόμα και ο Περισσός φρόντισε να κρατήσει κάποιες αποστάσεις για να μην γίνει τελείως... ρόμπα!

ΥΓ3. Σύμφωνα με το προαναφερθέν δημοσίευμα του «Ρ» στις 21/5/2006, ένας από τους στόχους της πέμπτης ολομέλειας του 11ου Συνεδρίου του «Κ»Κ Κίνας το 2006 ήταν η οικοδόμηση αρμονικής σοσιαλιστικής κοινωνίας μέσα στα

Η Καταλονία σε τροχιά σύγκρουσης

Η κάλυψη που προσέφερε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προς την ισπανική κυβέρνηση, να προχωρήσει στον απόλυτο έλεγχο της Καταλονίας, δι-αλύοντας την περιφερειακή κυβέρνηση, η οποία ακόμα δεν έχει θέσει επί τάπητος το θέμα της απόσχισης, αποτελεί σίγουρα ένα δυνατό χαρτί της Μαδρίτης στην κόντρα της με τους αυτονομιστές. Τι άλλο παρά κάλυψη ήταν η ανακοίνωση με την οποία η Κομισιόν ανέφερε ότι σέβεται τις νομικές και συνταγματικές διευθετήσεις της Ισπανίας; Από τη στιγμή που το Σύνταγμα της χώρας (βάσει του άρθρου 155) δίνει τη δυνατότητα να αποπεμφθεί η περιφερειακή κυβέρνηση, αν η τελευταία ξεπεράσει τα όρια της εξουσίας που της επιτρέπεται να έχει και δημιουργηθεί κίνδυνος να ζημιωθεί το γενικό συμφέρον της

Ισπανίας (πράγμα που γίνεται με την απόσχισή της πιο πλούσιας περιφέρειάς της), τότε η διάλυσή της θα γίνει αποδεκτή άνετα από την ΕΕ που σε καμία περίπτωση δε θέλει την απόσχισή.

Αν ο σημερινός πρόεδρος της Καταλονίας, Κάρλς Πουιτζεδμόν, δεν αποκηρύξει ή τουλάχιστον αναστείλει επ' αόριστον την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας της Καταλονίας ή δεν προχωρήσει άμεσα σε εκλογές, κάνοντας κωλοτούμπα α λα Τσίπρα (όπως ανέφερε την προηγούμενη βδομάδα η Ελ Παϊς), τότε το πέρασμα της Καταλονίας υπό τον απόλυτο έλεγχο της Μαδρίτης θα πρέπει να θεωρείται σχεδόν βέβαιο. Ισως τη στιγμή που διαβάζετε αυτές τις γραμμές να έχει ήδη γίνει, αφού η απόφαση θα έχει βγει όταν κυκλοφορήσει η εφημερίδα. Αν

γίνει αυτό, υποτίθεται ότι θα προκηρυχθούν ξανά εκλογές εντός εξαμήνου, αλλά αυτό μπορεί να πάρει περισσότερο καιρό (με το αιτιολογικό ότι δεν είναι έτοιμοι οι όροι ομαλής διεξαγωγής τους), αφού η Μαδρίτη δεν πρόκειται να τις κάνει αν δεν εξασφαλίσει ότι οι εκβιασμοί της θα έχουν πιθανότητα να πιάνουν τόπο και

δε θα δει να υπερψηφίζονται ξανά οι υπέρμαχοι της απόσχισης.

Ποιοι θα είναι αυτοί οι εκβιασμοί; Η αποδυνάμωση της χώρας, φυσικά, καθώς και η απομάκρυνση της Καταλονίας από την ΕΕ (πράγμα που η τελευταία έχει δηλώσει ξεκάθαρα ότι θα γίνει σε περίπτωση απόσχισης), καθώς και ο κίν-

δυνος της πυροδότησης εθνικιστικών συγκρούσεων. Το τελευταίο είναι το κερασάκι στην τούρτα, γιατί ήδη η Μαδρίτη με την πολιτική της έχει ρίξει λάδι στη φωτιά και συνεχίζει να ρίχνει, αν κρίνουμε από τις δηλώσεις του υπουργού Εξωτερικών της Ισπανίας, Αλφόνσο Δάστις, στην εκπομπή του Αντρίου Μαρ στο BBC την περασμένη Κυριακή. Ζηλεύοντας τη... δόξα του Τραμπ, ο Δάστις υποστήριξε ότι πολλές από τις εικόνες της αστυνομικής βίας ήταν ψεύτικες, όπως και πολλές ειδήσεις (χρησιμοποίησε μάλιστα την ... τραμπικιά ορολογία περί fake news). Τότε πώς έγινε και 1.066 άνθρωποι (σύμφωνα με τα στοιχεία του ίδιου του υπουργείου Υγείας) χρειάστηκαν νοσηλεία σε νοσοκομεία, από τους οποίους οι 23 ήταν άνω των 79 ετών και δύο ήταν παιδιά κάτω των

έντεκα, ενώ οι μισοί από τους τραυματίες ήταν ηλικίας μεταξύ 41 και 65 ετών;

Η ογκωδέστατη διαδήλωση 450.000 ανθρώπων υπέρ της απόσχισης της Καταλονίας, που έγινε το περασμένο Σάββατο έξω από το περιφερειακό κοινοβούλιο στη Βαρκελώνη, δημιουργεί σίγουρα μεγάλο πονοκέφαλο στη Μαδρίτη που φοβάται τα χειρότερα αν επιβάλει καθεστώς έκτακτης ανάγκης στην Καταλονία. Η κατάσταση τείνει να επιδεινωθεί ακόμα περισσότερο με τη φυγή 1.300 επιχειρήσεων από την Καταλονία και τις μαζικές αναλήψεις χρημάτων των Καταλανών από τις τράπεζες, την ίδια στιγμή που η κυβέρνηση προχωρά στον έλεγχο δημόσιων ΜΜΕ για να ελέγξει κάπως την κατάσταση. Εδώ όμως που έφτασαν τα πράγματα δεν είναι εύκολο να μαζευτούν.

Παλαιστίνη

Νέα κυβέρνηση εθνικής ενότητας

Σε συμφωνία συμφιλίωσης και μεταφοράς της διακυβέρνησης της Λωρίδας της Γάζας από τη Χαμάς στη Φατάχ κατέληξαν στο Κάιρο, την Πέμπτη 12 Οκτώβρη, ηγετικά στελέχη των δυο οργανώσεων, με τη μεσολάβηση της Αιγύπτου. Η συμφωνία, που ήρθε μετά από σύντομες διαπραγματεύσεις, προβλέπει την ενσωμάτωση στελεχών της Χαμάς σε υπουργεία της κυβέρνησης της Παλαιστινιακής Αρχής στη Γάζα, την επανασύσταση των υπηρεσιών ασφαλείας της ΠΑ στην περιοχή και την από κοινού διαχείριση των συνοριακών

περασμάτων μεταξύ της Λωρίδας της Γάζας με την Αίγυπτο και το Ισραήλ.

Με βάση τη νέα συμφωνία, ο έλεγχος του συνοριακού περάσματος της Ράφα καθώς και η φύλαξη των συνόρων της Γάζας με την Αίγυπτο περνάει αποκλειστικά στην ΠΑ και την Παλαιστινιακή Προεδρική Φρουρά. Προφανώς, αυτό αποτελεί απαίτηση της αιγυπτιακής χούντας προκειμένου να διασφαλίσει ότι ισλαμιστές μαχητές που δρουν στην περιοχή του Σινά δε θα μπαίνουν στην Γάζα προκειμένου να βρίσκουν εκεί καταφύγιο, όπως

γίνεται μέχρι τώρα, σύμφωνα

με τους ισχυρισμούς της αιγυπτιακής χούντας. Παράλληλα, αυτό αποτελεί απαίτηση και του Ισραήλ, γιατί το συνοριακό πέρασμα της Ράφα στον Νότο είναι το μοναδικό σημείο επικοινωνίας της Λωρίδας της Γάζας με τον πέραν του Ισραήλ έξω κόσμο. Τα άλλα δύο συνοριακά περάσματα (Ερεζ και Κάρνι, στον Βορρά) συνδέουν τη Λωρίδα της Γάζας με το Ισραήλ. Με το πέρασμα της Ράφα να περνά στην Προεδρική Φρουρά του Αμπάς, οι δυνατότητες ανεφοδιασμού της Γάζας με απαραίτητα είδη και επικοινωνίας των κατοίκων της με τον έξω κόσμο δεν ελέγχονται πλέον από τις δυνάμεις της Αντίστασης.

Περίπου 3.000 άνδρες των υπηρεσιών ασφαλείας της Φατάχ θα ενταχθούν στις αστυνομικές δυνάμεις της Γάζας. Βέβαια, όσο η Χαμάς διατηρεί το ένοπλο σκέλος, που σύμφωνα με διάφορες πηγές ξεπερνά τους 25.000 καλά εξοπλισμένους μαχητές, θα παρα-

μένει η πιο ισχυρή στρατιωτική οργάνωση στη Γάζα. Με βάση τη συμφωνία Χαμάς-Φατάχ, οι 40.000 υπάλληλοι που είχε προσλάβει η Χαμάς το 2007 και δούλευαν στις διάφορες κρατικές δομές, θα τεθούν σε διαθεσιμότητα, μέχρι να περάσουν από αξιολόγηση, προκειμένου να αποφασιστεί αν θα παραμείνουν στην νέα κυβέρνηση, ενώ μέχρι τότε θα λαμβάνουν το 50% του μισθού που δίνει η ΠΑ στους δημοσίου υπαλλήλους.

Σύμφωνα με τον εκπρόσωπο Τύπου της Χαμάς, το επόμενο στάδιο των διαπραγματεύσεων θα είναι μια συνάντηση των εκπροσώπων όλων των παλαιστινιακών πολιτικών οργανώσεων, στις 21 Νοέμβρη στο Κάιρο, στην οποία θα συζητηθούν τα κύρια εθνικά ζητήματα, όπως το μέλλον του ένοπλου σκέλους της Χαμάς, το ζήτημα των όπλων των οργανώσεων της Αντίστασης, καθώς και οι πολιτικές θέσεις τους. Ο Σάλαχ Αλ Μπαντουίλ, ηγετικό στέλεχος της Χαμάς, δήλωσε ότι στη συνάντηση στο Κάιρο τον Νοέμβρη θα συζητηθεί η ενδεχόμενη διεύρυνση της κυβέρνησης εθνικής ενότητας, ώστε να συμμετάσχουν και άλλες πολιτικές οργανώσεις εκτός από τη Χαμάς και τη Φατάχ.

Η πλήρης μεταβίβαση από τη Χαμάς της εξουσίας στη Γάζα δεν αναμένεται να γίνει πριν τις αρχές Δεκεμβρη. Αυτό αφήνει ανοιχτή την επιλογή στον Αμπάς να υπαναχωρήσει πιθανόν από τη συμφωνία, αν δεν ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις του.

Παρά τις αρχικά επιθετικές

δηλώσεις του Νετανιάχου, όσον αφορά τη συμφωνία μεταξύ Χαμάς και Φατάχ, αξιωματούχοι του Γραφείου του Πρωθυπουργού του Ισραήλ κράτησαν χαμηλούς τόνους, δηλώνοντας ότι η ισραηλινή κυβέρνηση θα εξετάσει τις πρόσφατες εξελίξεις και θα πράξει αναλόγως. Προφανώς, οι σιωνιστές θα περιμένουν και την έκβαση των διαπραγματεύσεων του Νοέμβρη προκειμένου να καθορίσουν τη στάση τους. Παρολαυτά, συνεχίζουν να απαιτούν τον πλήρη αποπλισμό των οργανώσεων της Παλαιστινιακής Αντίστασης και τη διακοπή της κατασκευής υπόγειων τούνελ από τη Χαμάς στα σύνορα Γάζας και Ισραήλ, προκειμένου να αποδεχτούν τη συμμετοχή της Χαμάς σε μια παλαιστινιακή κυβέρνηση. Παράλληλα, απαιτούν την επιστροφή των δύο αιχμαλώτων ισραηλινών πολιτών που κρατούνται από τη Χαμάς στην Γάζα, καθώς και την επιστροφή από τη Χαμάς των λειψάνων δύο ισραηλινών στρατιωτών που σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια της τελευταίας σιωνιστικής εισβολής στη Γάζα, το καλοκαίρι του 2014 (ποιος Παλαιστίνιος θα τολμήσει να θέσει τέτοιον όρο στη Χαμάς, όταν είναι γνωστό ότι και οι αιχμάλωτοι και οι σκελετοί νεκρών σιωνιστών πίνουν «μεγάλη τιμή», στο άτυπο χρηματιστήριο που παραδοσιακά έχει δημιουργηθεί; - ανταλλάσσονται με εκατοντάδες παλαιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους).

Ταυτόχρονα, δήλωσαν ότι για τις εκτοξεύσεις ρουκετών από ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

επόμενα πέντε χρόνια. Σήμερα, 11 χρόνια μετά, μαθαίνουμε από τον πρόεδρο Σι (του οποίου η εναρκτήρια ομιλία εντάχθηκε πλέον και επίσημα στο πρόγραμμα του κόμματος), ότι θα χρειαστούν άλλα 30 χρόνια για να γίνει αυτό! Οι άνθρωποι είναι τόσο απατεώνες που κανείς δε θα πρέπει να τους πιστεύει πλέον. Είναι τυχεροί που το κινέζικο προλεταριάτο στενάζει χωρίς να τους δημιουργεί σοβαρά προβλήματα, αλλά έχει ο καιρός γυρίσματα... Πάντως, η μείωση των ρυθμών ανάπτυξης της Κίνας μπορεί να παρουσιάζεται σαν μία «ισορροπημένη» ανάπτυξη (γιατί άραγε, η άλλη ήταν ανισορροπημένη;), όμως υποκρύπτει το ξέσπασμα μιας μεγαλύτερης οικονομικής κρίσης που θα προκαλέσει σοβαρούς κλονισμούς σε όλο το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα, του οποίου η Κίνα αποτελεί συστατικό στοιχείο.

Αναλώσιμοι στρατιώτες: αποκορύφωμα κυνισμού από Τραμπ

Τελικά πόσο βλαβή ή κυνικός (ή και τα δύο) μπορεί να είναι ένας πρόεδρος που τηλεφωνεί στη χήρα ενός λοχία που έπεσε στη μάχη, χωρίς να θυμάται το όνομά του; Το... κατόρθωμα αποδόθηκε στον Τραμπ από την ίδια τη χήρα του λοχία, που υποστήριξε στο δίκτυο ABC ότι σε τηλεφώνημα που της έκανε ο Τραμπ, ενόσω ήταν στο αυτοκίνητο μαζί με βουλευτίνα των Δημοκρατικών (η οποία επιβεβαίωσε το τηλεφώνημα), κόμπιασε όταν πήγε να αναφέρει το όνομά του! Ο ίδιος ο Τραμπ, φυσικά, το διέψευσε από το Twitter, αλλά το κακό είχε ήδη γίνει. Η χήρα του λοχία δήλωσε πως ο Τραμπ της είπε ότι ο λοχίας γνώριζε τι είχε να αντιμετωπίσει (σα να της έλεγε, τι να κάνουμε; αυτά συμβαίνουν).

Ο λοχίας σκοτώθηκε στον Νίγηρα και ήταν μαύρος, όπως και η χήρα του. Δεν ξέρουμε πόσο αυτό συνέβαλε για να ξεχάσει το όνομά του ο Τραμπ και να κάνει τη χήρα του να κλάψει πικρά, όμως όπως και να 'χει ο Τραμπ χρεώθηκε άλλη μία γκάφα.

Επί της ουσίας, δε θα στεναχωρηθούμε για το γεγονός, ούτε θα συμπαρασταθούμε στη χήρα του λοχία. Τι δουλειά είχε στον Νίγηρα μαζί με άλλους 1.000 αμερικανούς στρατιώτες; Να υπερασπιστεί την πατρίδα του από κάποιο γκρουπούσκουλο που υποτίθεται ότι αποτελεί παρακλάδι του ISIS; Σε ιμπεριαλιστικό στρατό συμμετείχε, στο κάτω κάτω, όχι σε φιλανθρωπική οργάνωση. Εναν ιμπεριαλιστικό στρατό που τον χρησιμοποίησε σαν κρέας για τα κανόνια του, κάτι που υπενθύμισε ο Τραμπ με τον απαράμιλλο κυνισμό του!

στο ψαχνό

Blame game

Το ΔΝΤ δε ζητάει νέα μέτρα, μας ανακοίνωσε πανηγυρικά από την Ουάσινγκτον ο Τσίπρας. Εμείς ποτέ δεν ζητήσαμε νέα μέτρα, συμπληρώνει με νόημα ο Τόμσεν.

Τα λόγια της Λαγκάρντ ηχούν σαν μουσική στ' αυτιά μου, δήλωσε ο Τσίπρας εκστασιασμένος, πάντοτε από την Ουάσινγκτον. Ο ίδιος Τσίπρας που πριν από ένα χρόνο καλούσε το ΔΝΤ να αποχωρήσει από το ελληνικό «πρόγραμμα», γιατί κωλυσσεργούσε και με τις «παράλογες απαιτήσεις του» έφερνε προσκόμματα στους ευρωπαϊκούς θεσμούς που ήθελαν να κλείσουν τη δεύτερη αξιολόγηση, συμφωνώντας με την ελληνική κυβέρνηση.

Όσο κι αν προσπαθεί ο σεναριογράφος να αλλάξει τις ατάκες, το έργο παραμένει ολόιδιο. Ούτε οι βασικοί πρωταγωνιστές αλλάζουν, όσο κι αν εναλλάσσονται στους ρόλους του καλού και του κακού.

Συνεντευξιαζόμενος στην αυστριακή Der Standard (όχι τυχαία, αν αναλογιστούμε το πρόσφατο εκλογικό αποτέλεσμα σ' αυτή τη χώρα της Ευρωζώνης), ο Πολ Τόμσεν, εδώ και καιρό επικεφαλής του γραφείου του ΔΝΤ στην Ευρώπη, υποστήριξε πως δεν ευθύνετα το ΔΝΤ για τις περικοπές και την κοινωνική δυστυχία στην Ελλάδα. Είπε χαρακτηριστικά: «Ξέρετε, αυτό είναι η ειρωνεία του πράγματος: για κάποια χρόνια τώρα, ήμασταν εμείς που απαιτούσαμε μικρότερη δημοσιονομική προσαρμογή. Είναι άδικο να επιρρίπτεται σε εμάς η ευθύνη. Από το πρώτο πρόγραμμα της Ελλάδας το 2010, έχουν αλλάξει πολλά. Οι Ευρωπαίοι έχουν συμφωνήσει με τους Έλληνες σε αυστηρούς στόχους, μη αναγκαίους και φιλόδοξους, που οδήγησαν σε μεγάλες περικοπές. Εμείς ως ΔΝΤ το αποδεχθήκαμε. Επειτα από κάποια στιγμή, όμως, όταν τα νούμερα ξεκίνησαν να εκτροχιάζονται όλο και περισσότερο από τους στόχους, υποδείξαμε ότι κάτι είναι στρεβλό. Είχαμε πει τότε ότι χωρίς επιπρόσθετα μέτρα, αυτά που συμφωνήσατε δεν μπορούν να επιτευχθούν. Γι' αυτό υπάρχει ίσως η αντίληψη ότι αυτοί είναι στόχοι που θέσαμε εμείς. Ωστόσο κάτι τέτοιο δεν ισχύει».

Τι λέει ο Τόμσεν σε ελεύθερη απόδοση; Δε φταίμε εμείς για την εφιαλτική λιτότητα. Οι Ευρωπαίοι με τους Έλληνες έβαλαν υψηλούς στόχους κι εμείς, σεβόμενοι την... επιστημονική μας, λέμε ότι αυτοί οι στόχοι δεν πιάνονται χωρίς πρόσθετα μέτρα, τα οποία στο τέλος παίρνονται, γιατί όλοι αναγκάζονται να συμφωνήσουν πως οι στόχοι δεν πιάνονται διαφορετικά.

Δεν είναι η πρώτη φορά που παίζεται αυτό το blame game, όπως το χαρακτηρίζουν οι Αγγλοσάξωνες. Η κάθε πλευρά προσπαθεί να ρίξει την ευθύνη στην άλλη, ενώ η αλήθεια είναι πως όλοι μαζί συναποφασίζουν. Κι είναι βολικό αυτό το παιχνίδι, ιδιαίτερα στην ελληνική κυβέρνηση, γιατί λειτουργεί αποπροσανατολιστικά: ψάχνουμε να βρούμε τον αίτιο, ενώ κάτω από τα μέτρα υπάρχουν οι τζίφρες ολονών.

Πού βρισκόμαστε τώρα; Πριν καν έρθει η τρόικα στην Αθήνα για τον ολιγοήμερο προπαρασκευαστικό γύρο της τρίτης αξιολόγησης, το ΔΝΤ είχε φροντίσει να καταστήσει σαφές, με τον πιο επίσημο τρόπο (με έκθεση που δόθηκε στη δημοσιότητα), ότι τα νούμερα του 2018 «δε βγαίνουν». Η διαφορά είναι γύρω στα 2,4 δισ. ευρώ. Αλλά το ΔΝΤ δε ζητά νέα μέτρα κι αυτό γαργαλάει ευχάριστα τ' αυτιά του Τσίπρα.

Τι ζητάει το ΔΝΤ, σύμφωνα με όσα εξηγεί ο Τόμσεν; 'Η να αλλάξουν οι στόχοι (πράγμα που δε γίνεται, γιατί έχουν ψηφιστεί ακόμα και από κοινοβούλια ευρωπαϊκών χωρών) ή να παρθούν νέα μέτρα για να πιαστούν οι στόχοι (πράγμα που θα γίνει και πάλι).

KONTPEΣ

Αντουανέτες

Βολική για «άδεισμα» από τον κυβερνητικό εκπρόσωπο η ανελέητη σάτιρα πρώην μοντέλα, Ελενα Κουντουρά. Δε δίστασε καθόλου να διαχωριστεί από την... ατυχή φράση της. Τι είπε η Κουντουρά; Οτι σήμερα οι άνθρωποι τουλάχιστον έχουν ένα πιάτο φαί και δεν ψάχνουν στα σκουπίδια. Αυτή δεν είναι η πεμπουσία της προπαγάνδας των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ; Τα ίδια (μα ακριβώς τα ίδια!) με την Κουντουρά δεν είχε πει πριν από μήνες ο Φλαμπουράρης; Στον Αυτιά κι αυτός, όπως και η Κουντουρά. Ο υπουργός φρέντο και λοιπών αφεψημάτων, με το γνωστό «κουλ» ύφος του, είχε πει ότι αυτός βγαίνει όλες τις ώρες της ημέρας στο δρόμο και δε βλέπει πια ανθρώπους να ψάχνουν στα σκουπίδια. Αυτό θυμόταν η Κουντουρά και επανέλαβε το ίδιο ακριβώς «επιχείρημα». Ντόρος είχε γίνει και με τη δήλωση Φλαμπουράρη, όμως ο κυβερνητικός εκπρόσωπος δεν βγήκε να τον «αδειάσει». Βλέπετε, άλλο μια μοντέλα που κατέχει υπουργείο ελέω Καμμένου κι άλλο ο άνθρωπος του Μαξίμου «για όλες τις βρόμικες δουλειές». Ο Φλαμπουράρης στέκεται δυο σκαλιά πάνω από τον Τζανακόπουλο και ουδείς τολμά να τον αγγίξει, γιατί θα ήταν σαν να στρέφεται κατά του Τσίπρα.

ΥΓ. Μ' αυτά και μ' αυτά, πέρασε στο ντούκου άλλη μια αποστροφή της Κουντουρά στην ίδια τηλεοπτική εμφάνισή της: «Η δική μας κυβέρνηση ήρθε με μια πολύ μικρή επιβάρυνση να ολοκληρώσει τις κακές διαπραγματεύσεις των προηγούμενων». Δεν αναφερόταν φυσικά στον Μπαρουφάκη, αλλά στους Σαμαροβενζέλους. Που έκαναν κακές διαπραγματεύσεις και γι' αυτό ήρθαν οι συριζαίοι, να προσθέσουν ένα τρίτο μνημόνιο (αυτό είναι η... πολύ μικρή επιβάρυνση), σε όσα είχαν υπογράψει οι προηγούμενοι.

Χαρές

«Χθες, στον Λευκό Οίκο, ο πρωθυπουργός έθαψε ένα ακόμη τοτέμ, αυτό του αντιαμερικανισμού. Αν κάποιος σας έλεγε

πριν από είκοσι χρόνια ότι ένας αριστερός Έλληνας πρωθυπουργός θα μιλούσε με αυτόν τον τρόπο για τις ελληνοαμερικανικές σχέσεις, θα του λέγατε ότι είναι παράφρων. Και όμως. Ο κ. Τσίπρας διακήρυξε χθες ότι οι ελληνοαμερικανικές σχέσεις βρίσκονται στο καλύτερο σημείο από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Και επειδή αυτή η σχέση έχει μπόλικη ιστορία πίσω της, η δήλωση έχει τη σημασία της».

Ο Alexis Παπαχελάς, που έγραψε τα παραπάνω, δεν αρκέστηκε μόνο στην εκδήλωση της χαράς του για τα όσα διαδραματίστηκαν κατά την επίσκεψη του Τσίπρα στον Λευκό Οίκο. Κατέθεσε και τον οβολό του στη στήριξη του Τσίπρα που δυσaráστησε πολλούς στο ίδιο του το κόμμα: «Ο πρωθυπουργός θα επιστρέψει από τα κόκκινα χαλιά στα αγκάθια της καθημερινότητας. Η εικόνα ήταν προφανώς θετική, η ουσία πολύ συγκρατημένη. Η πραγματικότητα θα περιμένει και μαζί τα κρίσιμα διλήμματα που έχει μπροστά του ο κ. Τσίπρας. Στον Έλληνα αρέσει να βλέπει τους ηγέτες του δίπλα στους ισχυρούς. Δεν είναι όμως αυτό που τον καίει αυτή την ώρα».

Παραπονεμένα λόγια

Αντίθετα από τους Παπαχελάδες που γιορτάζουν, κάποιοι στον ΣΥΡΙΖΑ πονούν. Όπως ο γνωστός Παναγιώτης Λάμπρου, που έγραψε στην ιστοσελίδα της φράξιας των 53+ άρθρο με τίτλο «Σταθερά στην όχθη του... κακού», στο οποίο δεν παρέλειψε να κάνει εισαγωγικά την επισήμανση: «Γνωρίζουμε ότι ο "διάλογος" Τραμπ - Τσίπρα, εξ ορισμού, δεν θα μας ενθουσίαζε και σίγουρα δεν θα ενίσχυε την αριστερή μας υπερηφάνεια». Για να ακολουθήσει η... έκπληξή του: «Το διαβολικό που ενίοτε είναι για καλό, μας ξάφνιασε και έτσι, μέσα σε ελάχιστα δευτερόλεπτα πέρασαν από μπροστά μας, σαν κινηματογραφική ταινία, οι προεκλογικές και μετεκλογικές δηλώσεις του "πλανητάρχη" για την κοινωνική ασφάλιση, το τείχος στο

Μεξικό, το απαγορευτικό στους πολίτες εφτά χωρών, τις τοποθετήσεις του για τις γυναίκες, τη ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα, τους μουσουλμάνους και τόσα άλλα. Και, επίσης, οι μαζικές διαδηλώσεις εκατοντάδων χιλιάδων πολιτών της άλλης Αμερικής -γιατί υπάρχει και αυτή-, που με συνθήματα, πλακάτ, ειρηνικές, αλλά όχι και τόσο ανώδυνες διαδηλώσεις, σηματοδοτούν τη σύγκρουση δύο κόσμων για την οποία η Αριστερά σε όλο τον πλανήτη χωρίς καμία αμφιβολία τοποθετείται με σαφήνεια. Από όποια πλευρά και αν δούμε τον Τραμπ, λοιπόν, παραμένει σταθερά στην όχθη του... κακού!». Κι αφού τα γράψαμε και εκτονωθήκαμε, μήκαμε στο πρώτο

Ατζέντης της νεοαποικιοκρατίας

«Τι έλκει τους επενδυτές στην Ελλάδα σε ό,τι αφορά στα αμιγώς οικονομικά χαρακτηριστικά της;

Η χώρα μας παρουσιάζει μερικά χαρακτηριστικά που εμφανίζονται στις αναδυόμενες χώρες, όπως, π.χ., η πολύ υψηλότερη πιθανότητα κερδοφορίας σε σύγκριση με τις ήδη ανεπτυγμένες. Επιπλέον, έχουμε ένα **εργατικό δυναμικό** που είναι πολύ εξειδικευμένο, με μεγάλο ποσοστό του να είναι απόφοιτοι ΑΕΙ και με δυναμική ανάπτυξης πολύ μεγάλης παραγωγικότητας. Η χώρα μας διαθέτει ακόμη **άφθονους φυσικούς πόρους** διαφόρων ειδών και **φυσικό κάλλος**».

Η ερώτηση και η απάντηση είναι από συνέντευξη του υπουργού Οικονομίας Δ. Παπαδημητρίου στη «Νέα Σελίδα» και είναι χαρακτηριστική του κυνισμού της ξενοδοχείας που χαρακτηρίζει τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ. Ένας φύλαρχος περιοχής της Κεντρικής Αφρικής θα μιλούσε πιο συγκρατημένα για να διαφημίσει στους «επενδυτές» του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου αυτά που τους προσφέρει.

μπαρ και πνίξαμε την πραγματικότητα στις αναθυμιάσεις του αλκοόλ. Είναι βαριά η καλογερική, σύμφωνα με μια λαϊκή ρήση. Ακόμα πιο βαριά η εξουσία. Αλλά και γλυκιά...

ΥΓ. Να διορθώσουμε τον κ. Λάμπρου. Ο Τσίπρας δεν είπε ότι τα διαβολικά του Τραμπ γίνονται «ενίστε» για το καλό. Εκείνο που είπε είναι πως ο τρόπος του Τραμπ «ορισμένες φορές μπορεί να μοιάζει διαβολικός, αλλά γίνεται για καλό». Κατά τον Τσίπρα, ο Τραμπ βρίσκεται σταθερά... στην όχθη του καλού!

Δικαίωση (1)

Εκείνος που αισθάνεται σίγουρα δικαιωμένος από το ταξίδι Τσίπρα στην Ουάσινγκτον και τα όσα έγιναν και ειπώθηκαν στον Λευκό Οίκο, είναι σίγουρα ο Καμμένος. Γιατί αυτός υπήρξε εξαρχής τραμπιστής. Αυτός και ο Κουρής. Και ο Κοτζιάς, βεβαίως-βεβαίως, που έγκαιρα είχε φροντίσει και να αποδοκιμάσει τα σχόλια ευρωπαίων ηγετών κατά του Τραμπ και να διακηρύξει ότι η στήριξη των ΗΠΑ προς την Ελλάδα «θα συνεχίσει να υπάρχει και ίσως να είναι και πιο μεγάλη» (δηλώσεις μετά τη συνάντηση με τον σύμβουλο ασφαλείας του Λευκού Οίκου, Χέρμπερτ Ρέιμοντ Μακμάστερ, τον περασμένο Μάρτη).

Ο Καμμένος, λοιπόν, που αισθάνεται δικαιωμένος, γιατί αυτός είχε χαιρετίσει τη νίκη του Τραμπ και επέμεινε στην πραγματοποίηση παραγγελιών πολεμικού υλικού, έχει εξαφανιστεί από την πιάτσα. Προφανώς έχει συμφωνήσει σε ένα είδος εμπάργκο που του επιβλήθηκε από το Μαξίμου για προπαγανδιστικούς λόγους. Γιατί αν έβγαινε μπροστά ο Καμμένος να υπερασπιστεί την παραγγελία των 2,4 δισ. δολαρίων και την... τεράστια προσωπικότητα του Τραμπ, θα κατέρρεε το σκηνικό που προσπαθεί να στήσει το Μαξίμου (δεν είναι ό,τι καλύτερο, ειδικά για τον αριστερό κόσμο, να σε υπερασπίζεται ο Καμμένος). Ετσι, ο κυβερνητικός εταίρος παρακλήθηκε να μείνει για ένα διάστημα στη σκιά κι εμείς περιμένουμε τη στιγμή που ο Καμμένος θα... ξαναβγει στο φως και θ' αρχίσει να... επιχειρηματολογεί.

Δικαίωση (2)

Ο Καμμένος κρύφτηκε (αναγκαστικά), τον αντικατέστησε όμως επάξια ο γκαρδιακός φίλος του, ο Πολάκης, που έγραψε το εξής εμετικό σχόλιο στο facebook (διατηρούμε την ορθογραφία και τη σύνταξη):

Ερε γλέντια !!!!!
Τραμπ στον Τσίπρα: «Ελπίζω να σας έχουμε πολλά χρόνια ακόμη ...!»
«Στηρίζουμε τη μείωση χρέους»...
...Και πολλαπλά εγκεφαλικά σε Μοσχατο και Υμηττό

Τραμπισμοί

Είναι γνωστό πως οι παίκτες του επαγγελματικού αμερικάνικου φούτμπολ βρήκαν τρόπο να ξεφτιλίσουν τον Τραμπ, γονατίζοντας την ώρα που ακούγεται ο εθνικός ύμνος των ΗΠΑ, πριν από κάθε αγώνα. Ο Τραμπ, αφού διαπίστωσε ότι με το συνεχές υβρεολόγιο μέσω Twitter το μόνο που κατάφερε ήταν να αυξηθεί ο αριθμός των παικτών που γονατίζουν (έχοντας μάλιστα και τη στήριξη των αφεντικών τους, αρκετά από τα οποία υπήρξαν προεκλογικά υποστηρικτές του Τραμπ), βάζει τώρα την Επιτροπή που στήριξε την υποψηφιότητά του για την προεδρία των ΗΠΑ, να χρηματοδοτήσει καμπάνια συλλογής υπογραφών προκειμένου να γίνει υποχρεωτική η όρθια στάση κατά την ανάκρουση του εθνικού ύμνου. Εφόσον η καμπάνια συγκεντρώσει επαρκή αριθμό υπογραφών, θα προωθηθεί στον Λευκό Οίκο, ο οποίος θα αποφασίσει αν θα συντάξει νομοσχέδιο που θα το στείλει για ψήφιση από τα δυο σώματα του Κογκρέσου, τη Γερουσία και τη Βουλή.

Δεν ξέρουμε μέχρι πού θα το τραβήξουν, θα έχει πλάκα όμως να καταφέρουν να ψηφίσουν ένα τέτοιο νομοσχέδιο για να βλέπουν μετά τους παίκτες να στέκονται όρθιοι, αλλά με υψωμένη γροθιά ή στο ένα πόδι σαν πελαργοί...

Μεσάζοντες και μίζες; Α-πα-πα-πα...

Ο γνωστός Παπαχρήστος των «Νέων» έγραψε ότι στα τραπέζια της Ουάσινγκτον εντόπισε και τον γνωστό μεσάζοντα Διονύση Πλέσσα, αντιπρόσωπο στην Ελλάδα της Lochheed Martin, του αμερικάνικου μονοπωλίου που παράγει τα F-16 και, φυσικά, θα αναλάβει και την «αναβάθμιση» του ελληνικού αεροπορικού στόλου. Ο Παπαχρήστος έγραψε ότι «το σχετικό συμβόλαιο των 2,4 δισ. ευρώ το πιστώνεται ο ίδιος - ήταν οι δικές του άοκνες προσπάθειες που κατέβαλλε όλο το προηγούμενο διάστημα που έφεραν αυτό το ηχηρό αποτέλεσμα».

Εμείς, φυσικά, δεν πιστεύουμε λέξη απ' όλα τα παραπάνω. Επί Τσιπροκαμμένων δεν δραστηριοποιούνται μεσάζοντες, δε δίνονται μίζες. Οι διάφορες επιτροπές ειδικών της πολεμικής αεροπορίας κάνουν τις εισηγήσεις τους ανεπηρέαστες από κάθε εξωτερική επιρροή, οι στρατηγοί αποφασίζουν επίσης ανεπηρέαστοι και η κυβέρνηση -εκεί πια φτάνουμε στο αποκορύφωμα του ανεπηρέαστου- παίρνει τις τελικές αποφάσεις. Δουλείες «κάτω από το τραπέζι» γίνονταν μόνο επί των προηγούμενων κυβερνήσεων. Τώρα, οι αντιπρόσωποι των αμερικάνικων (και γαλλικών και γερμανικών) μονοπωλίων πολεμικού υλικού έχουν μείνει άνεργοι και όπου να 'ναι θα τους απολύσουν τα αφεντικά τους.

Μαίνεται ο πόλεμος για τον έλεγχο της αστικής Δικαιοσύνης

Ενα ακόμα -κάθε άλλο παρά ασήμαντο- επεισόδιο ήρθε να προστεθεί στον διαρκή πόλεμο για τον έλεγχο της αστικής Δικαιοσύνης, στον οποίο πρωτοστατούν από τη μια η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ (με πρωτομάχο τον αναπληρωτή υπουργό Δικαιοσύνης Παπαγγελόπουλο) και από την άλλη οι δικαστικές ενώσεις, στις οποίες την πλειοψηφία έχουν δικαστές προσκείμενοι σε ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Νικητρίες και σ' αυτό το πολεμικό επεισόδιο βγήκαν οι δικαστικές ενώσεις (που έχουν και το πεπόνι και το μαχαίρι), ενώ η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, μέσω του φιλικού της Τύπου (με τη χαμηλή επιρροή), προσπαθεί να εκθέσει τους δικαστές στο ηθικό πεδίο.

Αυτό, όμως, είναι το τελευταίο που ενδιαφέρει τη δικαστική κάστα. Δεν κατεβαίνει σε εκλογές για να την ενδιαφέρει η έξωθεν καλή μαρτυρία και να διεκδικεί το τεκμήριο της ηθικότητας. Οχυρωμένη πίσω από την ισοβιότητα και τα προνόμια που της προσφέρει το Σύνταγμα, ενδιαφέρεται μόνο για τη διατήρηση των προνομίων των ανώτερων στελεχών της (τα οποία αποτελούν κίνητρο για τη συστράτευση και της πλειοψηφίας των κατώτερων στελεχών, που φιλοδοξούν να γίνουν ανώτερα). Αυτή η κάστα δε δίστασε να στελεχώσει τα έκτακτα στρατοδικεία του εμφύλιου και της χούντας, να δώσει ανώτερα στελέχη της για να γίνουν υπουργοί κυβερνήσεων σε «ανώμαλες» περιόδους, είναι η μόνη που δεν έκανε ούτε την προσημαστική «αποχουντοποίηση» που αναγκάστηκαν να κάνουν άλλα κομμάτια του αστικού κρατικού μηχανισμού (φρόντισε, άλλωστε, να χαρακτηρίσει «στιγμιαίο» το αδίκημα της χούντας, για ν' απαλλαγούν εκ των προτέρων και συλλήβδην όλοι οι συνεργάτες της), θα κωλώσει τώρα επειδή οι συριζαίοι την κατηγορούν για ανηθικότητα στο «πόθεν έσχες»; Στην περίπτωση της δικαστικής κάστας ισχύει το «σιγά μη στάξει η ουρά του γαϊδάρου».

Εξίσου υποκριτές, όμως, είναι και οι συριζαίοι. Δε θα ξεχάσουμε τα δικά τους αίσχη μπροστά στα αίσχη της δικαστικής κάστας. Και δεν αναφερόμαστε μόνο στο μεγάλο έγκλημα της πολιτικής τους (είτε πρόκειται για τη συνέχιση, θωράκιση και

ενίσχυση της μνημονιακής πολιτικής, είτε πρόκειται για την πιο στενή πρόσδεση στο πολεμικό άρμα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού), αλλά στα δεκάδες μικρά εγκλήματα με τα οποία υλοποιούν αυτή την πολιτική. Στη σωρεία των παρανομιών προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου, που τις διαπράττουν εκβιάζοντας ωμά δημόσιους υπάλληλους, παραβιάζοντας νόμους κτλ. Είναι οι τελευταίοι που δικαιούνται να μιλούν για ηθική και δικαιοσύνη, διότι παραβιάζουν αποκάλυπτα ακόμα και τους κανόνες του ισχύοντος αστικού Δικαίου.

Η δικαστική κάστα δε γουστάρει το «πόθεν έσχες» και ειδικά κάποιες λεπτομέρειές του, όπως η υποχρέωση να δηλώνονται μετρητά πάνω από 15.000 που βρίσκονται εκτός τράπεζας, καθώς και κινητά περιουσιακά στοιχεία (πίνακες, ράβδοι χρυσού, ακριβά κοσμήματα κτλ.) με αξία πάνω από 30.000 ευρώ. Δε γουστάρουν, επίσης, να ελέγχονται από την επιτροπή που ελέγχονται όλοι οι άλλοι (σ' αυτή προεδρεύει μιν δικαστικός, αλλά η πλειοψηφία είναι από ανώτερους δημόσιους υπάλληλους). Θέλουν να ελέγχονται από επιτροπή με πρόεδρο και πλειοψηφία δικαστικούς (Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει δηλαδή). Διότι, όπως «είπε» η απόφαση του ΣτΕ, μόνο έτσι διασφαλίζεται η ανεξαρτησία των δικαστών! Και μη νομίζετε ότι πρόκειται για «ευνοϊκό μέτρο υπέρ των δικαστών» (α, πα, πα), αλλά για μέτρο «προς το συμφέρον των πολιτών, τα δικαιώματα των οποίων έχουν ως αποστολή να προστατεύσουν οι συγκεκριμένοι λειτουργοί»!

Αυτά αναφέρει η απόφαση του ΣτΕ, με την οποία κηρύχθηκαν αντισυνταγματικές οι βασικές διατάξεις για το «πόθεν έσχες». Απόφαση που βγήκε δυο μέρες πριν εκπνεύσει η προθεσμία για την ηλεκτρονική κατάθεση της φετινής δήλωσης «πόθεν έσχες». Ο Παπαγγελόπουλος τους περίμενε στη γωνία, έχοντας έτοιμη νέα υπουργική απόφαση, που ανταποκρινόταν υποτίθεται στην απόφαση του ΣτΕ. Στην επόμενη γωνία, όμως, τον περίμεναν και πάλι οι δικαστικές ενώσεις, οι οποίες προσέφυγαν και κατά της νέας ΚΥΑ, ενώ ο πρόεδρος του ΣτΕ Ν.

Σακελλαρίου (τοποθετημένος από τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ!) έβγαλε νυχτιάτικα και προσωρινή διαταγή, παγώνοντας την ΚΥΑ Παπαγγελόπουλου μέχρι να υπάρξει οριστική κρίση της αίτησης αναστολής ή ακύρωση της υπουργικής απόφασης. Ετσι, οι δικαστικοί δε θα καταθέσουν δήλωση «πόθεν έσχες», μέχρι οι ίδιοι να κρίνουν τελεσίδικα την υπόθεση. Είπαμε, έχουν και το πεπόνι και το μαχαίρι.

Επί της ουσίας, οι δηλώσεις «πόθεν έσχες» είναι μια ανούσια γραφειοκρατική διαδικασία, που καλείται να λειτουργήσει περισσότερο σαν φερετζές της αστικής δημοκρατίας, η οποία υποτίθεται ότι κυνηγάει ανελέητα τη διαφθορά. Ομως, εξαιτίας των συγκρούσεων που συχνά αναπτύσσονται μεταξύ διάφορων πόλων της αστικής εξουσίας, οι δικαστές ακολουθούν για την πάρτη τους το δόγμα «κάλλιο γαϊδουρόδενο παρά γαϊδουρογύρευε». Δε θέλουν άλλους μηχανισμούς να μπλέκονται στα πόδια τους. Και δεν πάνε να γράφουν οι συριζαϊκές γραφίδες ότι μια συνήθης μέθοδος ξεπλύματος χρήματος από μίζες είναι η αγορά πινάκων ζωγραφικής σε εικονικές μικρές τιμές και η πώλησή τους μεταγενέστερα σε μεγάλες τιμές (πράγμα που είναι αλήθεια); Καρφάκι δεν καίγεται από τέτοιες κατηγορίες σ' αυτούς που εκπροσωπούν συνδικαλιστικά τη δικαστική κάστα.

Η νέα σύγκρουση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ-δικαστικών, πέρα από τα συγκεκριμένα επίδικά της, που θα μπορούσαν να τα ρυθμίσουν ήσυχα στο παρασκήνιο, δείχνει ότι ο πόλεμος ισχύος μεταξύ τους εξακολουθεί να μαίνεται. Όπως όλα δείχνουν, ο Παπαγγελόπουλος από το υπουργείο Δικαιοσύνης και η Θάνατος από το Νομικό Γραφείο του Πρωθυπουργού δεν έχουν την απαιτούμενη δύναμη για να επηρεάσουν τους συσχετισμούς υπέρ των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

ΥΓ. Εννοείται πως η σύγκρουση αφορά μόνο ζητήματα κατανομής ισχύος ανάμεσα στους διάφορους πόλους του συστήματος εξουσίας, που δεν αφορούν τα λαϊκά συμφέροντα. Όταν πρόκειται για τα Μνημόνια και τους αντιλαϊκούς νόμους τους, κυβέρνηση και δικαστικοί είναι στην ίδια όχθη.

Γέλιο μέχρι δακρύων

Ενα από τα ανέκδοτα που ελαφραίνουν λίγο τη βαριά ατμόσφαιρα της κοινωνικής ζωής είναι ότι στις εκλογές για το νέο φορέα της Κεντροαριστεράς (ή όπως αλλιώς τον πουν στο τέλος) θα συμμετάσχουν καμιά τριακοσαριά χιλιάδες άνθρωποι! Το μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν όλοι οι υποψήφιοι ηγετίσκοι είναι πως θα καταφέρουν να συμφωνήσουν όλοι και να δώσουν μαϊμουδισμένα στοιχεία, όπως έκαναν μέχρι τώρα όλα τα κόμματα που εφάρμοσαν τέτοιες «ανοιχτές» εκλογές. Άλλο να υπάρχουν δυο ή τρεις υποψήφιοι (ή και μόνο ένας, όπως ο Γιωργάκης του 2004), οπότε τα επιτελεία τους κάθο-

νται, βλέπουν τα πραγματικά ποσοστά και δίνουν μετά ένα υπερφουσκωμένο νούμερο ψηφισάντων, διατηρώντας τα ποσοστά του κάθε υποψήφιου, κι άλλο να υπάρχουν εννιά υποψήφιοι και να μην μπορούν να βγάλουν άκρη (αυτές οι συνεννοήσεις πρέπει να γίνονται αστραπιαία).

Τέλος πάντων, εμείς περιμένουμε το ντιμπέιτ της επόμενης Δευτέρας. Ή θα έχει «ενδιαφέρον» ή θα είναι τόσο σούπα που όλοι θα το ρίξουμε στο ζάπινγκ. Τι εννοούμε «ενδιαφέρον»; Να φουντώσει στο πάνελ το «εκατινάσμα» που ήδη έχει αρχίσει, μόνο που γίνεται με δηλώσεις και αντιδηλώσεις και όχι με τους υποψήφιους τον έναν απένα-

ντι στον άλλο. Θέλουμε να δούμε τον Θεοδωράκη να επιτίθεται στον Καμίνη κατηγορώντας τον ότι δεν μπορεί να είναι ταυτόχρονα και αρχηγός και δήμαρχος της Αθήνας, τον Καμίνη να του απαντά ότι είναι αρχηγός του λάιφ στάιλ και τον Θεοδωράκη να βγαίνει από τα ρούχα του και να του απαντά με «καρφί» που θα έχει από τα πριν έτοιμο. Θέλουμε να δούμε τον Μανιάτη να υπερασπίζεται τον Θεοδωράκη (επισημοποιώντας τη συμμαχία τους), τον Ραγκούση να σηκώνει ψηλά τα αντιδεξιά λάβαρα και τη Φώφη να προσπαθεί απεγνωσμένα να υπερασπιστεί το «ούτε ΝΔ ούτε ΣΥΡΙΖΑ». Και βέβαια, περιμένουμε από τον

Τζιώτη να κάνει την έκπληξη. Τι διάολο επικοινωνιολόγος είναι; Δε θα βρει ένα κόλπο για να τραβήξει πάνω του τα φώτα της δημοσιότητας; Δε θα οργανώσει κάποιον σαματά, με στόχο να προκαλέσει αμηχανία στους υπόλοιπους;

Επειδή δεν νομίζουμε ότι το «ντιμπέιτ» θα αλλάξει κάτι (σιγά μην περιμένει ο κόσμος να τους δει όλους μαζί για ν' αποφασίσει να πάει και να ψηφίσει κάποιον από τους εννιά), περιμένουμε μόνο ν' ανάψει λίγο τα αίματα, ώστε στο δεύτερο ντιμπέιτ (μια βδομάδα μετά) να είναι όλοι πιο επιθετικοί, αφού στο μεταξύ θα έχουν προετοιμάσει το έδαφος με δηλώσεις-καρφιά και μπηχτές.

Για τις παρανομίες στο «γήπεδο Μελισσανίδη» Στη Βουλή η δικογραφία κατά Σπίρτζη

«Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και τον ν. 3126/2003 "Ποινική ευθύνη των Υπουργών", όπως ισχύει, στις 13-09-2017; Ποινική δικογραφία που αφορά στον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών κ. Χρήστο Σπίρτζη».

Στις 13 Σεπτέμβρη, μ' αυτά τα τυπικά λόγια ο προεδρεύων στην Ολομέλεια της Βουλής, αντιπρόεδρος Γιώργος Βαρεμένος, ανακοίνωσε ότι η δικογραφία που σχηματίστηκε από τη δική μας μηνυτήρια αναφορά για τη σκανδαλώδη έγκριση της υψομετρικής μελέτης που υπέβαλε η συμπεφερόντων Μελισσανίδη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ έφτασε στη Βουλή στο σκέλος που αφορά τον υπουργό Σπίρτζη. Σε ό,τι αφορά τους υπηρεσιακούς παράγοντες, έχει διαταχθεί από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών Αθηνών επίορσος προκαταρκτική εξέταση.

Η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, στην οποία διαβιβάστηκε η δικογραφία κατά Σπίρτζη, αφού τη μελέτησε και δεν την έκρινε αρβάσιμη, τη διαβίβασε στις 23 Αυγούστου στην αρμόδια υπηρεσία του υπουργείου Δικαιοσύνης (Διεύθυνση Νομοθετικού Έργου, Διεθνών Σχέσεων και Διεθνούς Δικαστικής Συνεργασίας), η οποία στις 11 Σεπτέμβρη τη διαβίβασε στη Βουλή.

Επειδή στις 20 Σεπτέμβρη εκδόθηκε η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία), που αναγνώρισε ως ανυπόστατη τη γενική συνέλευση της ερασιτεχνικής ΑΕΚ και το παραχωρητήριο προς τη «δικέφαλος 1924» ΑΕ, καταθέσαμε την περασμένη Δευτέρα στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου αντίγραφο αυτής της απόφασης, προκειμένου αυτή να συσχετιστεί με τη δικογραφία. Το ίδιο θα κάνουμε και στην Εισαγγελία Πλημμελειοδικών που ελέγχει ποινικά τους υπηρεσιακούς παράγοντες.

Η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου μας ενημέρωσε ότι θα διαβιβάσει την απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου στη Βουλή, μέσω του υπουργείου Δικαιοσύνης, όπως προβλέπεται (το σχετικό καθήκον χρεώθηκε ήδη σε αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου). Αρα, σύτωμα στη Βουλή θα ακουστεί και πάλι από τον πρόεδρο ό,τι διαβιβάστηκαν συμπληρωματικά στοιχεία προκειμένου να ενσωματωθούν στην ποινική δικογραφία που αφορά τον υπουργό Σπίρτζη.

Όπως είναι γνωστό, η μηνυτήρια αναφορά μας κατά του υπουργού (ενώπιον της αρμόδιας για την έκδοση της Εγκρίσης Δόμησης και Αδείας Δόμησης υπηρεσίας, που είναι η ΔΑΟΚΑ του ΥΠΕΝ), και **κυρίως δικαστικά**, δεδωμένου ότι μέλη του ερασιτεχνικού αθλητικού σωματείου ΑΕΚ είχαν προσφύγει στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών κατά του κύριους της γενικής συνέλευσης του σωματείου, που ενέκρινε την παραχώρηση του οικοπέδου στη «ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924» ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΕ και κατά της σύμβασης παραχώρησης κα-

θεαυτής, η υπόθεση είχε εκδικαστεί και αναμενόταν η απόφαση του δικαστηρίου.

Η απόφαση 8648/2017 του Μονομελούς Πρωτοδικείου έκρινε ότι η γενική συνέλευση του αθλητικού σωματείου ΑΕΚ, στις 3-2-2015, που ενέκρινε την εν λόγω σύμβαση παραχώρησης, **είναι ανυπόστατη**. Συνεπώς, **ανυπόστατη είναι και η σύμβαση παραχώρησης και, κατά συνέπεια, και κάθε διοικητική πράξη σχετιζόμενη με το συγκεκριμένο έργο, η οποία εκδόθηκε στο όνομα της «ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924» ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΕ ως κυρίου του έργου**.

Κατά συνέπεια, η θέση του Σπίρτζη και των υπηρεσιακών των παραγόντων **χειροτερεύει από ποινική άποψη**. Είχαν προειδοποιηθεί εγγράφως από εμάς να μη δεχτούν ως κύριο του έργου την εταιρία του Μελισσανίδη. Αυτοί, όχι μόνο αγνόησαν την προειδοποίηση, αλλά έσπευσαν να αναπτύξουν και... επιχειρηματολογία (τρομάρα τους) για το ότι η «Δικέφαλος 1924» νομίμως είναι κύριος του έργου! Μιλώντας απλά, λαϊκά, μπορούμε να τους τρίψουμε στη μούρη την απόφαση του δικαστηρίου που κήρυξε ανυπόστατο το παραχωρητήριο. Μιλώντας ποινικά, αποδεικνύεται ότι από την πλευρά τους υπήρξε δόλος και μάλιστα υπερχειλής.

Σε ό,τι αφορά τους υπηρεσιακούς παράγοντες, η υπόθεση όπως είπαμε έχει πάρει το δρόμο της. Σε ό,τι αφορά τον Σπίρτζη, που έχει την προστασία του φαύλου νόμου «περί ευθύνης υπουργών», η υπόθεση εξαρτάται από τη συμπεριφορά των βουλευτών. Των κομμάτων για την ακρίβεια. Η σχετική διαδικασία προβλέπεται από τα άρθρα 153 και 154 του Κανονισμού της Βουλής. Ο πρόεδρος υποχρεούται να ανακοινώσει στην Ολομέλεια, αμέσως μετά την υποβολή τους, τα στοιχεία που διαβιβάζονται στη Βουλή από την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου σύμφωνα με το άρθρο 86 παρ. 2 εδ. β' του Συντάγματος. Για την άσκηση δίωξης κατά υπουργού ή υφυπουργού απαιτείται πρόταση κατηγορίας και απόφαση της Βουλής που δέχεται αυτή την πρόταση. Η πρόταση για άσκηση δίωξης κατά υπουργού ή υφυπουργού υποβάλλεται γραπτώς και πρέπει να υπογράφεται τουλάχιστον από τριάντα βουλευτές (διαφορετικά είναι απαράδεκτη).

Τα κόμματα ενημερώθηκαν από την ανακοίνωση του προέδρου ότι έχει σταλεί ποινική δικογραφία κατά Σπίρτζη. Και οφείλουν να μελετήσουν αυτή τη δικογραφία και να πάρουν θέση. Αν δεν το κάνουν, σημαίνει ότι υποκριτικά καταφέρονται κατά του νόμου περί ευθύνης υπουργών, ενώ στην πραγματικότητα εξασφαλίζουν απόλυτη ασυλία στους υπουργούς και υφυπουργούς, αδιαφορώντας για κάθε ποινική υπόθεση που αφορά παρανομίες κατά την άσκηση των κυβερνητικών των καθηκόντων. Ανεξάρτητα από αυτή την αυτονόγητη υποχρέωσή τους, εμείς θα απευθυνθούμε στα κόμματα της αντιπολίτευσης (πλην νεοναζι, φυσικά) ζητώντας τους να καταθέσουν πρόταση για άσκηση δίωξης κατά του Σπίρτζη. Ήδη επικοινωνήσαμε με τη ΔΗΣΥ, το ΚΚΕ και το Ποτάμι, τους ενημερώσαμε και περικυλώσαμε την απάντησή τους.

Το περιεχόμενο της δικογραφίας, ειδικά μετά και την έκδοση της απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου που έχει κρίνει ανυπόστατο το παραχωρητήριο στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, δεν καταλείπει την παραμικρή αμφιβολία για την παρανομία που έχει συντελεστεί. Είναι λοιπόν ζήτημα πολιτικής βούλησης να ζητήσουν την άσκηση δίωξης κατά του Σπίρτζη ή να συγκαλύψουν τα αδικήματά του.

Πανικός στους νεοναζί από τους «προστατευόμενους» μάρτυρες

Στη δικογραφία για τη δίωξη των νεοναζιστών της ΧΑ υπάρχουν και καταθέσεις πέντε «προστατευόμενων μαρτύρων» κατηγορίας, οι οποίοι υπήρξαν μέλη και στελέχη της ΧΑ από την οποία αποχώρησαν. Στα μέσα της συνεδρίασης της 12ης Οκτώβρη και στη συνεδρίαση της 20ής Οκτώβρη, συζητήθηκε η διαδικασία που θα ακολουθηθεί κατά την εξέταση αυτών των μαρτύρων. Στις 20 Οκτώβρη η εισαγγελέα Αδ. Οικονόμου πρότεινε την αυτοπρόσωπη παρουσία και εξέταση των πέντε αυτών μαρτύρων, στο όνομα των αρχών της δίκαιης δίκης και της αμεσότητας (παρακάτω θα αναφέρουμε περισσότερα για την πρόταση της εισαγγελέας).

Οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής των αιγύπτιων φαραώνων, των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ και της οικονομίας του δολοφονηθέντα Παύλου Φύσσα κατέθεσαν δηλώσεις με ταυτόσημο περιεχόμενο (και όχι αίτημα στο δικαστήριο). Ζήτησαν να διαβιβαστεί σ' αυτούς τους μάρτυρες η δήλωση της πολιτικής αγωγής, που τους καλεί να προσέλθουν αυτοβούλως στο δικαστήριο και να καταθέσουν αυτοπρόσωπως. Διευκρινίζαν, δε, πως αν δεν ευδοκιμή η έκκλησή τους και το δικαστήριο αποφασίσει να καταθέσουν οι συγκεκριμένοι μάρτυρες χωρίς να δοθούν τα στοιχεία και χωρίς τη φυσική τους παρουσία στο δικαστήριο σ' αυτό το στάδιο της ακροαματικής διαδικασίας, δε θα εξετάσουν αυτούς τους μάρτυρες.

Οι συνήγοροι ανέπτυξαν διεξοδικά τους λόγους της δήλωσής τους. Επιγραμμатικά, εστίασαν την αντίθεσή τους στην αντισυνταγματικότητα της διατάξεων του τρομονόμου (Ν. 2928/2001), που επιτρέπει την εξέταση των λεγόμενων προστατευόμενων μαρτύρων, και τόνισαν ότι αυτή η διάταξη είχε εισαχθεί για πρώτη φορά στην τρομοδική της οργάνωσης 17

Νοέμβρη, όμως δεν έγινε εφαρμογή της γιατί εντωμεταξύ είχαν αποκαλυφθεί τα στοιχεία ενός προστατευόμενου μάρτυρα. Συντασσόμαστε κι εμείς με τις θέσεις των συνηγόρων της πολιτικής αγωγής.

Οι συνήγοροι υπεράσπισης των κατηγορουμένων Κασσιδιάρη, Ν. Μιχαηλολιάκου και Γερμενή υπέβαλαν ένσταση ζητώντας να προσέλθουν στο δικαστήριο οι πέντε προστατευόμενοι μάρτυρες αυτοπρόσωπως, να υποβάλουν τα στοιχεία τους και να καταθέσουν. Εκτός από αυτούς, παρενέβησαν και συνήγοροι άλλων κατηγορουμένων. Ο καμβάς πάνω στον οποίο δόμησαν τη γραμμή τους ήταν ότι παραβιάζονται οι αρχές της δίκαιης δίκης και της αμεσότητας και ότι **δεν υπάρχουν πραγματικά περιστατικά που να δικαιολογούν υπόνοιες για εκδήλωσες αντεδίκησης σε βάρος των μαρτύρων**.

Οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής πρότειναν στο δικαστήριο να μην κάνει δεκτή την ένσταση των κατηγορουμένων (και όχι αίτημα στο δικαστήριο). Ζήτησαν να διαβιβαστεί σ' αυτούς τους μάρτυρες η δήλωση της πολιτικής αγωγής, που τους καλεί να προσέλθουν αυτοβούλως στο δικαστήριο και να καταθέσουν αυτοπρόσωπως. Διευκρινίζαν, δε, πως αν δεν ευδοκιμή η έκκλησή τους και το δικαστήριο αποφασίσει να καταθέσουν οι συγκεκριμένοι μάρτυρες χωρίς να δοθούν τα στοιχεία και χωρίς τη φυσική τους παρουσία στο δικαστήριο σ' αυτό το στάδιο της ακροαματικής διαδικασίας, δε θα εξετάσουν αυτούς τους μάρτυρες.

Οι συνήγοροι ανέπτυξαν διεξοδικά τους λόγους της δήλωσής τους. Επιγραμμатικά, εστίασαν την αντίθεσή τους στην αντισυνταγματικότητα της διατάξεων του τρομονόμου (Ν. 2928/2001), που επιτρέπει την εξέταση των λεγόμενων προστατευόμενων μαρτύρων, και τόνισαν ότι αυτή η διάταξη είχε εισαχθεί για πρώτη φορά στην τρομοδική της οργάνωσης 17

Οι άνθρωποι του Μελισσανίδη μας έστειλαν πρόσκληση!

Δεν κάνουμε πλάκα: το μεσημέρι της περασμένης Τετάρτης λάβαμε πρόσκληση, υπογεγραμμένη από την Ερασιτεχνική ΑΕΚ και τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ (με διανομή από το γραφείο Τύπου της ΠΑΕ ΑΕΚ – «όλοι μια μεγάλη οικογένεια είμαστε»), προκειμένου «να καλύψουμε δημοσιογραφικά την παρουσίαση σχετικά με την υιοποίηση και την κυκλοφοριακή μελέτη που θα γίνει τη Δευτέρα 30 Οκτωβρίου (6 μ.μ.) στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Νέας Φιλαδέλφειας. Πρόκειται για ένα πολύ σημαντικό για την περιοχή αλλά και για την ίδια την ΑΕΚ ζήτημα, το οποίο απαιτεί την καλύτερη δυνατή ενημέρωση όλων των ενδιαφερομένων».

Θα θέλαμε να ρωτήσουμε: ο συντάκτης μας Γερ. Λιόντος να έχει μαζί του και την απόδειξη για τα απαιούμενα τζάμια της πολυκατοικίας; Να προσλάβει και κάνα τσούρμο από μπράβους για να τον προστατέψουν από τους τραμπούκους;

Πρόκειται πραγματικά για πρόκληση. Από τη μια απειλούν και στέλνουν τραμπούκους νομιζοντας ότι θα μας τρομοκρατήσουν και από την άλλη μας στέλνουν πρόσκληση να καλύψουμε εκδήλωσή τους, για να μας πουν έμμεσα ότι αυτοί δεν έχουν καμιά σχέση με το τραμπουκιάρι. Επί της ουσίας, η εκδήλωση που προσαποκάει να οργανώσουν, καλώντας «τους Δημοτικούς Συμβούλους, τους Δημότες, τους Εμπόρους, τους κατοίκους της Νέας Φιλαδέλφειας και κάθε άλλο ενδιαφερόμενο», δείχνει την ήττα τους στο κοινωνικό επίπεδο. Καλούν αυτούς που μέχρι τώρα

απειλούσαν, έβριζαν, ξυλοκοπούσαν, (ίσως για να τους «περιποιηθούν» για μια ακόμα φορά οι τραμπούκοι που θα παρευρίσκονται εκεί σε ρόλο χειροκροτητών!) Είναι πολύ καλυπτερομένη η δημοσιοσχετική εκδήλωσή τους για να έχει την παραμικρή πιθανότητα επιτυχίας. Το παιχνίδι στην πόλη, στους κατοίκους της, το έχουν χάσει.

Αλήθεια, γιατί δεν πήγαν στη συνεδρίαση της Επιτροπής Διαβολέουσας του Δήμου, να εκθέσουν εκεί τις απόψεις τους και να πείσουν; Γιατί δε ζήτησαν να παρευρεθούν στη συνεδρίαση της Επιτροπής Ποιότητας Ζωής του Δήμου ή στο Δημοτικό Συμβούλιο, όπου ακόμα και ο Γεωργαμλής δεν τόλμησε να ψηφίσει υπέρ της υιοποίησης αλλά έκανε αποχή; Γνωρίζουν ότι σε όλα τα θεσμικά όργανα (συμβούλιο Φιλαδέλφειας, συμβούλιο Χαλκιδόνας, Επιτροπή Ποιότητας Ζωής, Δημοτικό Συμβούλιο) δεν υπήρξε ούτε μία ψήφος υπέρ της υιοποίησης (οι περισσότεροι από την αντιπολίτευση προτίμησαν να μην παρευρεθούν, γιατί αν ψήφιζαν «ναι», στις επόμενες εκλογές δε θα βρουν ούτε την ψήφο τους). Ξέρουν ότι το φυλλάδιο που μοίρασαν με πληρωμένα συνεργεία πόρτα-πόρτα, όχι μόνο δεν έπεισε, αλλά εξαγρίωσε τον κόσμο. Προσαθούν, λοιπόν, να την εκδήλωση-φιέστα να πουν ότι τάχα κάνουν διαβούλευση με τον κόσμο και τους θεσμικούς φορείς, «προκειμένου να απαντηθούν όλα τα ερωτήματα και να επεξηγηθούν με επιστημονικά επιχειρήματα (sic!) οι ευεργετικές επιπτώσεις (sic!) του έργου για τη Νέα Φιλαδέλφεια». Ματαίопονούν...

τόσο στη ληστεία όσο και στο φόνο. Μπορεί να είχε ακούσει από τον ορλυφθεί τα στοιχεία ενός προστατευόμενου μάρτυρα. Συντασσόμαστε κι εμείς με τις θέσεις των συνηγόρων της πολιτικής αγωγής.

Κι όταν αποκαλύφθηκε, μεσούσης της ακροαματικής διαδικασίας, ότι ο συνήγορος πολιτικής αγωγής που εκπροσωπούσε την τράπεζα είχε κάνει μάθημα σε δύο μάρτυρες του κατηγορητηρίου, υπαλλήλους της τράπεζας, η κ. Οικονόμου ήταν ωσει παρούσα. Δεν έκανε καμία παρέμβαση, δεν πρότεινε το αυτονόητο, δηλαδή να μη ληφθούν υπόψη οι καταθέσεις των δύο μαρτύρων (τραπεζοϋπαλλήλων) και να επιβληθούν κυρώσεις στον συνήγορο της πολιτικής αγωγής.

Αναρωτιόμαστε εύλογα, γιατί σε εκείνη τη δίκη η εισαγγελέα Οικονόμου δεν αισθάνθηκε την υποχρέωση να υπερασπιστεί την αρχή της δίκαιης δίκης, αλλά υπερασπίστηκε με πάθος το διάτρητο κατηγορητήριο;

Επιστρέφοντας στην εν εξελίξει δίκη των νεοναζιστών της ΧΑ, αναφέρουμε ότι η εισαγγελέα Οικονόμου πρότεινε να γίνει δεκτό το αίτημα της υπεράσπισης, ήτοι να γνωστοποιηθούν τα ονόματα των προστατευόμενων μαρτύρων και να κληθούν αυτοί να καταθέσουν με φυσική παρουσία στο ακροατήριο, γιατί –όπως είπε– η κατάθεση μαρτύρων σε ανωνυμία και απουσία από το ακροατήριο έχει σοβαρές επιπτώσεις στα δικαιώματα ο Θεοφίλου ήταν άμεσος συνεργός

ότι αυτό παραβιάζει τις αρχές της αμεσότητας και της δίκαιης δίκης, ενώ δεν παρέλπει να επισημάνει ότι τα στοιχεία των προστατευόμενων μαρτύρων έχουν διαρρεύσει, καθώς από την ανάγνωση των καταθέσεων είναι εύκολο να προσδιοριστούν τα στοιχεία τους. Δεν παρέλειψε επίσης η εισαγγελέας να τόνισει ότι ο πρώην χρυσαιγίτης Ηλίας Σταύρου ανέφερε στην κατάθεσή του στο ακροατήριο ότι μετά την αποχώρησή του ουδείς τον ενόχλησε και ότι ουδέποτε αυτός και η οικογένειά του δέχτηκαν απειλές για τη ζωή τους!

Το γεγονός ότι η επιχειρηματολογία της εισαγγελέας και η επιχειρηματολογία των νεοναζιστών και των υπερασπιστών τους μοιάζουν σαν δύο σταγόνες νερό είναι, προφανώς... συμπτωματικό. Εμείς θα σταθούμε στην επιλεκτικότητα της μνήμης της.

Ο Σταύρου κατέθεσε στο δικαστήριο ότι απειλήθηκε, ενώ το ίδιο επανέλαβαν πολλοί από τους ίδιους μάρτυρες εξετάστηκαν στο ακροατήριο. Ακόμα, από τους προστατευόμενους μάρτυρες κατατέθηκαν όχι μόνο απειλές, αλλά και βασανιστήρια που δέχτηκαν κατά τη διαδικασία δοκιμασίας για να γίνουν τακτικά μέλη. Και κάτι ακόμα.

Ο μάρτυρας υπεράσπισης του κατηγορουμένου Δήμου, Β. Χανδρινός, κατέθεσε στην ανακρίτρια Ι. Χριστοδουλέα-Κλάπα. Ο συνήγορος πολιτικής αγωγής Α. Τζέλλης (οικονόμεια Φύσσα) ζήτησε από το δικαστήριο να τον καλέσει να καταθέσει και στο ακροατήριο. Η εισαγγελέα Οικονόμου, όμως, πρότεινε να απορριφθεί το αίτημα, γιατί ο μάρτυρας... δεν έχει να προσθέσει τίποτα! Εκτός του ότι ο ισχυρισμός της δεν ευσταθεί (αλλιώς δε θα εξετάζονταν μάρτυρες στο ακροατήριο, αλλά θα διαβάζονταν απλώς οι καταθέσεις που έδωσαν στην προδικασία), ρωτάμε: τα θύματα της δολοφονικής μανίας των νεοναζιστών δεν έχουν δικαιώματα; Πώς η

εισαγγελέας υποστηρίζει ότι δεν έχει να προσθέσει τίποτα, όταν –εκτός των άλλων– ο Β. Χανδρινός αναφέρει ότι ο κατηγορούμενος Δήμου απειλήθηκε από στελέχη της ΧΑ στη Νίκαια. Η εισαγγελέας Οικονόμου, δεν έχει μόνο επιλεκτική μνήμη, αλλά και επιλεκτική ευαισθησία για τους κανόνες της δίκαιης δίκης και τα δικαιώματα που απορρέουν απ' αυτούς. Γι' αυτό και δεν υπερασπίζεται το κατηγορητήριο κατά της ΧΑ.

Τα καταγελλόμενα από τους πέντε προστατευόμενους μάρτυρες δεν επιβεβαιώνονται από τις καταθέσεις άλλων μαρτύρων και από το πλούσιο υλικό της δικογραφίας, που αντλήθηκε από τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές των νεοναζι, τα κινητά τηλέφωνα κτλ; Γιατί, λοιπόν, η εισαγγελέας κρίνει απαραίτητη την αυτοπρόσωπη παρουσία τους, συντασσόμενη με τους νεοναζί και την υπεράσπισή τους; Δεν είναι ενιαία και απρόσωπη η εισαγγελική αρχή; Γιατί η εισαγγελέας της έδρας υπερασπίζεται αλά καρτ το κατηγορητήριο;

Απέρριψε το δικαστήριο

Το δικαστήριο απέρριψε τόσο την ένσταση των συνηγόρων υπεράσπισης όσο και την πρόταση της εισαγγελέας. Το δικαστήριο έκρινε ότι πρέπει να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική προστασία αυτών των πέντε μαρτύρων «από πιθανό εκφοβισμό ή εκδίωξη», ώστε να εξασφαλιστεί η «απόρριψη μαρτυρία τους, απαλλαγμένη από φόβο ο οποίος παρακλίνει την διερευνητική της αλήθειας». Για τούτο, πρέπει να καταθέσουν «στο στάδιο αυτό της επί ακροατήριου διαδικασίας, όπως έγινε αυτή κατά το στάδιο της προδικασίας». Δηλαδή, «χωρίς την φυσική τους παρουσία στην αίθουσα του ακροατηρίου και με χρήση ηλεκτρονικών μέσων ηχητικής μετά-

δοσης της κατάθεσής τους». Μ' αυτό το σκεπτικό, απέρριψε το αίτημα των κατηγορουμένων νεοναζιστών.

Η πρόεδρος του δικαστηρίου Μ. Λεπενιώτη ανακινώνοντας την απόρριψη της ένστασης των χρυσαιγιτών, ανακινώσε επίσης ότι το δικαστήριο διακόπτει για τις 30 Οκτώβρη του 2017, στην αίθουσα του Κορυδαλλού. Είναι προφανές ότι το δικαστήριο με την απόφασή του αυτή θέλησε από τη μια να υπερασπιστεί τον θεσμό του προστατευόμενου μάρτυρα» και από την άλλη να υποστηρίξει –εμμέσως πλην σαφώς– ότι **η ΧΑ δρούσε ως εγκληματική οργάνωση**. Γι' αυτό αποφάσισε ότι οι μάρτυρες αυτοί θα καταθέσουν ως προστατευόμενοι, αναγνωρίζοντας ως δικαιολογημένο τον φόβο τους μπροστά στους χρυσαιγίτες.

Αίσθηση προκάλεσε η παρέμβαση του συνηγόρου υπεράσπισης Π. Μιχαηλίου, αμέσως μετά την ανακοίνωση της απόφασης. Την ώρα που είχε σηκωθεί όλη η έδρα και ετοιμαζόταν να αποχωρήσει, απευθυνόμενος στην πρόεδρο ο συνήγορος υπεράσπισης τη ρώτησε: Πώς θα εξεταστούν οι μάρτυρες; Με τι έγγραψία για την υπεράσπιση; Θα θεθούν θέματα, γι' αυτό σας το λέω. Την τελευταία φράση (γι' αυτό σας το λέω) την επανέλαβε και ο συνήγορος υπεράσπισης του Κασσιδιάρη, Δ. Παπαδέλης.

Μ' αυτή την παρέμβασή του, ο Π. Μιχαηλίας επιβεβαίωσε ότι οι υπερασπιστές των νεοναζιστών βρίσκονται σε πανικό, ο οποίος φουνώνει καθώς πλησιάζουμε στην εξέταση από φόβο ο οποίος παρακλίνει την διερευνητική της αλήθειας». Για τούτο, πρέπει να καταθέσουν «στο στάδιο αυτό της επί ακροατήριου διαδικασίας, όπως έγινε αυτή κατά το στάδιο της προδικασίας». Δηλαδή, «χωρίς την φυσική τους παρουσία στην αίθουσα του ακροατηρίου και με χρήση ηλεκτρονικών μέσων ηχητικής μετά-

δοσης της κατάθεσής τους». Μ' αυτό το σκεπτικό, απέρριψε το αίτημα των κατηγορουμένων νεοναζιστών.

Η πρόεδρος του δικαστηρίου Μ. Λεπενιώτη ανακινώνοντας την απόρριψη της ένστασης των χρυσαιγιτών, ανακινώσε επίσης ότι το δικαστήριο διακόπτει για τις 30 Οκτώβρη του 2017, στην αίθουσα του Κορυδαλλού. Είναι προφανές ότι το δικαστήριο με την απόφασή του αυτή θέλησε από τη μια να υπερασπιστεί τον θεσμό του προστατευόμενου μάρτυρα» και από την άλλη να υποστηρίξει –εμμέσως πλην σαφώς– ότι **η ΧΑ δρούσε ως εγκληματική οργάνωση**. Γι' αυτό αποφάσισε ότι οι μάρτυρες αυτοί θα καταθέσουν ως προστατευόμενοι, αναγνωρίζοντας ως δικαιολογημένο τον φόβο τους μπροστά στους χρυσαιγίτες.

Αίσθηση προκάλεσε η παρέμβαση του συνηγόρου υπεράσπισης Π. Μιχαηλίου, αμέσως μετά την ανακοίνωση της απόφασης. Την ώρα που είχε σηκωθεί όλη η έδρα και ετοιμαζόταν να αποχωρήσει, απευθυνόμενος στην πρόεδρο ο συνήγορος υπεράσπισης τη ρώτησε: Πώς θα εξεταστούν οι μάρτυρες; Με τι έγγραψία για την υπεράσπιση; Θα θεθούν θέματα, γι' αυτό σας το λέω. Την τελευταία φράση (γι' αυτό σας το λέω) την επανέλαβε και ο συνήγορος υπεράσπισης του Κασσιδιάρη, Δ. Παπαδέλης.

Μ' αυτή την παρέμβασή του, ο Π. Μιχαηλίας επιβεβαίωσε ότι οι υπερασπιστές των νεοναζιστών βρίσκονται σε πανικό, ο οποίος φουνώνει καθώς πλησιάζουμε στην εξέταση από φόβο ο οποίος παρακλίνει την διερευνητική της αλήθειας». Για τούτο, πρέπει να καταθέσουν «στο στάδιο αυτό της επί ακροατήριου διαδικασίας, όπως έγινε αυτή κατά το στάδιο της προδικασίας». Δηλαδή, «χωρίς την φυσική τους παρουσία στην αίθουσα του ακροατηρίου και με χρήση ηλεκτρονικών μέσων ηχητικής μετά-

δοσης της κατάθεσής τους». Μ' αυτό το σκεπτικό, απέρριψε το αίτημα των κατηγορουμένων νεοναζιστών.

Αίσθηση προκάλεσε η παρέμβαση του συνηγόρου υπεράσπισης Π. Μιχαηλίου, αμέσως μετά την ανακοίνωση της απόφασης. Την ώρα που είχε σηκωθεί όλη η έδρα και ετοιμαζόταν να αποχωρήσει, απευθυνόμενος στην πρόεδρο ο συνήγορος υπεράσπισης τη ρώτησε: Πώς θα εξεταστούν οι μάρτυρες; Με τι έγγραψία για την υπεράσπιση; Θα θεθούν θέματα, γι' αυτό σας το λέω. Την τελευταία φράση (γι' αυτό σας το λέω) την επανέλαβε και ο συνήγορος υπεράσπισης του Κασσιδιάρη, Δ. Παπαδέλης.

Μ' αυτή την παρέμβασή του, ο Π. Μιχαηλίας επιβεβαίωσε ότι οι υπερασπιστές των νεοναζιστών βρίσκονται σε πανικό, ο οποίος φουνώνει καθώς πλησιάζουμε στην εξέταση από φόβο ο οποίος παρακλίνει την διερευνητική της αλήθειας». Για τούτο, πρέπει να καταθέσουν «στο στάδιο αυτό της επί ακροατήριου διαδικασίας, όπως έγινε αυτή κατά το στάδιο της προδικασίας». Δηλαδή, «χωρίς την φυσική τους παρουσία στην αίθουσα του ακροατηρίου και με χρήση ηλεκτρονικών μέσων ηχητικής μετά-

δοσης της κατάθεσής τους». Μ' αυτό το σκεπτικό, απέρριψε το αίτημα των κατηγορουμένων νεοναζιστών.

Αίσθηση προκάλεσε η παρέμβαση του συνηγόρου υπεράσπισης Π. Μιχαηλίου, αμέσως μετά την ανακοίνωση της απόφασης. Την ώρα που είχε σηκωθεί όλη η έδρα και ετοιμαζόταν να αποχωρήσει, απευθυνόμενος στην πρόεδρο ο συνήγορος υπεράσπισης τη ρώτησε: Πώς θα εξεταστούν οι μάρτυρες; Με τι έγγραψία για την υπεράσπιση; Θα θεθούν θέματα, γι' αυτό σας το λέω. Την τελευταία φράση (γι' αυτό σας το λέω) την επανέλαβε και ο συνήγορος υπεράσπισης του Κασσιδιάρη, Δ. Παπαδέλης.

Μ' αυτή την παρέμβασή του, ο Π. Μιχαηλίας επιβεβαίωσε ότι οι υπερασπιστές των νεοναζιστών βρίσκονται σε πανικό, ο οποίος φουνώνει καθώς πλησιάζουμε στην εξέταση από φόβο ο οποίος παρακλίνει την διερευνητική της αλήθειας». Για τούτο, πρέπει να καταθέσουν «στο στάδιο αυτό της επί ακροατήριου διαδικασίας, όπως έγινε αυτή κατά το στάδιο της προδικασίας». Δηλαδή, «χωρίς την φυσική τους παρουσία στην αίθουσα του ακροατηρίου και με χρήση ηλεκτρονικών μέσων ηχητικής μετά-

δοσης της κατάθεσής τους». Μ' αυτό το σκεπτικό, απέρριψε το αίτημα των κατηγορουμένων νεοναζιστών.

Αίσθηση προκάλεσε η παρέμβαση του συνηγόρου υπεράσπισης Π. Μιχαηλίου, αμέσως μετά την ανακοίνωση της απόφασης. Την ώρα που είχε σηκωθεί όλη η έδρα και ετοιμαζόταν να αποχωρήσει, απευθυνόμενος στην πρόεδρο ο συνήγορος υπεράσπισης τη ρώτησε: Πώς θα εξεταστούν οι μάρτυρες; Με τι έγγραψία για την υπεράσπιση; Θα θεθούν θέματα, γι' αυτό σας το λέω. Την τελευταία φράση (γι' αυτό σας το λέω) την επανέλαβε και ο συνήγορος υπεράσπισης του Κασσιδιάρη, Δ. Παπαδέλης.

Μ' αυτή την παρέμβασή του, ο Π. Μιχαηλίας επιβεβαίωσε ότι οι υπερασπιστές των νεοναζιστών βρίσκονται σε πανικό, ο οποίος φουνώνει καθώς πλησιάζουμε στην εξέταση από φόβο ο οποίος παρακλίνει την διερευνητική της αλήθειας». Για τούτο, πρέπει να καταθέσουν «στο στάδιο αυτό της επί ακροατήριου διαδικασίας, όπως έγινε αυτή κατά το στάδιο της προδικασίας». Δηλαδή, «χωρίς την φυσική τους παρουσία στην αίθουσα του ακροατηρίου και με χρήση ηλεκτρονικών μέσων ηχητικής μετά-

δοσης της κατάθεσής τους». Μ' αυτό το σκεπτικό, απέρριψε το αίτημα των κατηγορουμένων νεοναζιστών.

Αίσθηση προκάλεσε η παρέμβαση του συνηγόρου υπεράσπισης Π. Μιχαηλίου, αμέσως μετά την ανακοίνωση της απόφασης. Την ώρα που είχε σηκωθεί όλη η έδρα και ετοιμαζόταν να αποχωρήσει, απευθυνόμενος στην πρόεδρο ο συνήγορος υπεράσπισης τη ρώτησε: Πώς θα εξεταστούν οι μάρτυρες; Με τι έγγραψία για την υπεράσπιση; Θα θεθούν θέματα, γι' αυτό σας το λέω. Την τελευταία φράση (γι' αυτό σας το λέω) την επανέλαβε και ο συνήγορος υπεράσπισης του Κασσιδιάρη, Δ. Παπαδέλης.

Μ' αυτή την παρέμβασή του, ο Π. Μιχαηλίας επιβεβαίωσε ότι οι υπερασπιστές των νεοναζιστών βρίσκονται σε πανικό, ο οποίος φουνώνει καθώς πλησιάζουμε στην εξέταση από φόβο ο οποίος παρακλίνει την διερευνητική της αλήθειας». Για τούτο, πρέπει να καταθέσουν «στο στάδιο αυτό της επί ακροατήριου διαδικασίας, όπως έγινε αυτή κατά το στάδιο της προδικασίας». Δηλαδή, «χωρίς την φυσική τους παρουσία στην αίθουσα του ακροατηρίου και με χρήση ηλεκτρονικών μέσων ηχητικής μετά-

δοσης της κατάθεσής τους». Μ' αυτό το σκεπτικό, απέρριψε το αίτημα των κατηγορουμένων νεοναζιστών.

Αίσθηση προκάλεσε η παρέμβαση του συνηγόρου υπεράσπισης Π. Μιχαηλίου, αμέσως μετά την ανακοίνωση της απόφασης. Την ώρα που είχε σηκωθεί όλη η έδρα και ετοιμαζόταν να αποχωρήσει, απευθυνόμενος στην πρόεδρο ο συνήγορος υπεράσπισης τη ρώτησε: Πώς θα εξεταστούν οι μάρτυρες; Με τι έγγραψία για την υπεράσπιση; Θα θεθούν θέματα, γι' αυτό σας το λέω. Την τελευταία φράση (γι' αυτό σας το λέω) την επανέλαβε και ο συνήγορος υπεράσπισης του Κασσιδιάρη, Δ. Παπαδέλης.

Μ' αυτή την παρέμβασή του, ο Π. Μιχαηλίας επιβεβαίωσε ότι οι υπερασπιστές των νεοναζιστών βρίσκονται σε πανικό, ο οποίος φουνώνει καθώς πλησιάζουμε στην εξέταση από φόβο ο οποίος παρακλίνει την διερευνητική της αλήθειας». Για τούτο, πρέπει να καταθέσουν «στο στάδιο αυτό της επί ακροατήριου διαδικασίας, όπως έγινε αυτή κατά το στάδιο της προδικασίας». Δηλαδή, «χωρίς την φυσική τους παρουσία στην αίθουσα του ακροατηρίου και με χρήση ηλεκτρονικών μέσων ηχητικής μετά-

δοσης της κατάθεσής τους». Μ' αυτό το σκεπτικό, απέρριψε το αίτημα των κατηγορουμένων νεοναζιστών.

Αίσθηση προκάλεσε η παρέμβαση του συνηγόρου υπεράσπισης Π. Μιχαηλίου, αμέσως μετά την ανακοίνωση της απόφασης. Την ώρα που είχε σηκωθεί όλη η έδρα και ετοιμαζόταν να αποχωρήσει, απευθυνόμενος στην πρόεδρο ο συνήγορος υπεράσπισης τη ρώτησε: Πώς θα εξεταστούν οι μάρτυρες; Με τι έγγραψία για την υπεράσπιση; Θα θεθούν θέματα, γι' αυτό σας το λέω. Την τελευταία φράση (γι' αυτό σας το λέω) την επανέλαβε και ο συνήγορος υπεράσπισης του Κασσιδιάρη, Δ. Παπαδέλης.

Μ' αυτή την παρέμβασή του, ο Π. Μιχαηλίας επιβεβαίωσε ότι οι υπερασπιστές των νεοναζιστών βρίσκονται σε πανικό, ο οποίος φουνώνει καθώς πλησιάζουμε στην εξέταση από φόβο ο οποίος παρακλίνει την διερευνητική της αλήθειας». Για τούτο, πρέπει να καταθέσουν «στο στάδιο αυτό της επί ακροατήριου διαδικασίας, όπως έγινε αυτή κατά το στάδιο της προδικασίας». Δηλαδή, «χωρίς την φυσική τους παρουσία στην αίθουσα του ακροατηρίου και με χρήση ηλεκτρονικών μέσων ηχητικής μετά-

δοσης της κατάθεσής τους». Μ' αυτό το σκεπτικό, απέρριψε το αίτημα των κατηγορουμένων νεοναζιστών.

Αίσθηση προκάλεσε η παρέμβαση του συνηγόρου υπεράσπισης Π. Μιχαηλίου, αμέσως μετά την ανακοίνωση της απόφασης. Την ώρα που είχε σηκωθεί όλη η έδρα και ετοιμαζόταν να αποχωρήσει, απευθυνόμενος στην πρόεδρο ο συνήγορος υπεράσπισης τη ρώτησε: Πώς θα εξεταστούν οι μάρτυρες; Με τι έγγραψία για την υπεράσπιση; Θα θεθούν θέματα, γι' αυτό σας το λέω. Την τελευταία φράση (γι' αυτό σας το λέω) την επανέλαβε και ο συνήγορος υπεράσπισης του Κασσιδιάρη, Δ. Παπαδέλης.

Μ' αυτή την παρέμβασή του, ο Π. Μιχαηλίας επιβεβαίωσε ότι οι υπερασπιστές των νεοναζιστών βρίσκονται σε πανικό, ο οποίος φουνώνει καθώς πλησιάζουμε στην εξέταση από φόβο ο οποίος παρακλίνει την διερευνητική της αλήθειας». Για τούτο, πρέπει να καταθέσουν «στο στάδιο αυτό της επί ακροατήριου διαδικασίας, όπως έγινε αυτή κατά το στάδιο της προδικασίας». Δηλαδή, «χωρίς την φυσική τους παρουσία στην αίθουσα του ακροατηρίου και με χρήση ηλεκτρονικών μέσων ηχη

Η αξιολόγηση της σχολικής μονάδας περνάει μέσα από την αποκέντρωση και την αυτονομία

Η αποκέντρωση, η αυτονομία της Σχολικής μονάδας και η αυτοαξιολόγησή της είναι τα τρία βασικά δομικά στοιχεία της πρότασης του υπουργείου Παιδείας για το «Νέο Δίκτυο Δομών Υποστήριξης του Εκπαιδευτικού Έργου».

Ωστόσο τα δύο πρώτα - αποκέντρωση, αυτονομία - αποτελούν ουσιαστικά συστατικά στοιχεία μιας διαδικασίας, που τελικό στόχο έχει την αυτοαξιολόγηση και εμμέσως, πλην σαφώς, την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, με επιπτώσεις και στον εκπαιδευτικό, του οποίου η αξιολόγηση, μολονότι τώρα απορρίπτεται κατηγορηματικά, διαφαίνεται στην κορύφωση της διαδικασίας και αποτελεί σταθερή απαίτηση του ΟΟΣΑ και μνημονιακή δέσμευση (Μνημόνιο-3).

Αποκέντρωση - Αυτονομία

Αποκέντρωση και αυτονομία είναι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος και δεν αναιρούν τον καθοριστικό ρόλο του κεντρικού σχεδιασμού της εκπαιδευτικής πολιτικής από την αστική κυβέρνηση. Το σχολείο αποτελεί βασικότατο μηχανισμό αναπαραγωγής της κυρίαρχης ιδεολογίας και των εκπαιδευτικών σχέσεων στην παραγωγή, γι' αυτό και το περιεχόμενό του δεν είναι διαπραγματεύσιμο. Γι' αυτό και η πρόταση του υπουργείου Παιδείας ξεκαθαρίζει ότι οι «εκπαιδευτικές πολιτικές εκπορεύονται από το ΥΠΠΕΘ» και η αποκέντρωση συνίσταται στην «προσαρμογή» από την «εκπαιδευτική περιφέρεια» των εκπαιδευτικών πολιτικών «στις ιδιαιτερότητες των σχολικών μονάδων» («κάθε εκπαιδευτική περιφέρεια προσαρμόζει τις εκπαιδευτικές πολιτικές που εκπορεύονται από το ΥΠΠΕΘ στις ανάγκες και ιδιαιτερότητες των σχολικών της μονάδων»).

Με την προώθηση «συμμετοχικών μοντέλων» δίνεται η παραπλανητική αίσθηση της συμμετοχής στη διαμόρφωση της εκπαιδευτικής πολιτικής και καλλιεργείται στην εκπαιδευτική κοινότητα (εκπαιδευτικοί, μαθητές, γονείς) το αίσθημα της συνευθύνης στην άσκηση μιας πολιτικής που είναι αντιδραστική και ξένη προς τα πραγματικά συμφέροντα του δημόσιου σχολείου, της εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας της.

Στην ουσία, η συμμετοχή περιορίζεται στο ότι «οι σχολικές μονάδες μπορούν να καθορίζουν τα σημεία έμφασης και να εντάξουν στο σχεδιασμό τους», ενώ οι επιλογές τους αυτές αποτελούν κριτήριο για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας («προγραμματισμός και αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου»).

«Τοπική κοινωνία» (δηλαδή γονείς, δημαρχαίοι, σύλλογοι, τοπικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις, η «ευρύτερη κοινωνία» κατά πως αναφέρει η πρόταση του υπουργείου Παιδείας, κ.λπ.) μπορούν να έχουν λόγο σε αυτές τις «επιλογές», «πλαισιώνοντας με τις προτάσεις και τις δράσεις τους το Σχολικό Συμβούλιο της σχολικής μο-

νάδας». Η παρέμβαση των δημοτικών αρχόντων και επιχειρηματικών παραγόντων στο εκπαιδευτικό γίνεσθαι ξέρουμε ότι γίνεται πάντα με κάποια ανταλλάγματα είτε μικροκομματικά, είτε διαφήμισης είτε και (καλυμμένης) κερδοφορίας και αποτελεί πλευρά της ιδιωτικοποίησης της λειτουργίας της δημόσιας εκπαίδευσης.

Η «διαφοροποίηση», λοιπόν, του «αποκεντρωμένου εκπαιδευτικού συστήματος» «με την έννοια της ανταπόκρισης στην ετερογένεια των αναγκών και των ενδιαφερόντων όλων των μαθητών», χωρίς να αμφισβητείται ο βασικός κορμός που θα καθορίζεται από το υπουργείο Παιδείας, συνεπάγεται την υλοποίηση προγραμμάτων (περιβαλλοντικής αγωγής, αγωγής υγείας, κ.λπ.) ανάλογα με την κοινωνική και οικονομική σύνθεση της περιοχής στην οποία βρίσκεται το σχολείο. Κοντολογίς, η ταξική σύνθεση της περιοχής θα καθορίζει και τα «καινοτόμα προγράμματα» που θα υλοποιεί η σχολική μονάδα. Αλλά χρειάζονται τα παιδιά μιας εργατικής συνοικίας και άλλα τα πλουσιόπαιδα των βορείων προαστίων!

Η υλοποίηση προγραμμάτων περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, αγωγής υγείας, πολιτισμού, κ.λπ. γίνεται και σήμερα με πρωτοβουλία των εκπαιδευτικών των σχολείων. Η διαφορά τώρα, είναι ότι αυτά αποτελούν υποχρεωτική συνιστώσα της εκπαιδευτικής διαδικασίας και αποτελούν κριτήριο αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου που παράγεται σε μια σχολική μονάδα. Θεσμοθετείται δε, η διαρκής παρέμβαση της «ευρύτερης κοινωνίας» στη διαμόρφωση των προγραμμάτων και μέσω αυτής της παρέμβασης η «ευρύτερη κοινωνία» έχει λόγο στην αξιολόγηση του σχολείου.

Σύμφωνα με την πρόταση του υπουργείου, δομές αποκέντρωσης, που ενισχύουν, υποτίθεται, την περίφημη αυτονομία της σχολικής μονάδας είναι το Σχολικό Συμβούλιο, οι ομάδες όμορων σχολείων, τα Περι-

φερειακά Κέντρα Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού (ΠΕ.Κ.Ε.Σ.), ενώ επαναδιατυπώνονται και οι αρμοδιότητες του Συλλόγου Διδασκόντων και του Διευθυντή της σχολικής μονάδας.

♦ Το Σχολικό Συμβούλιο λειτουργεί σε κάθε σχολική μονάδα και σ' αυτό προεδρεύει ο Διευθυντής του σχολείου. Αποτελείται από τον Σύλλογο Διδασκόντων, το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων, τον εκπρόσωπο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στη Σχολική Επιτροπή και τρεις (3) εκπροσώπους των μαθητικών κοινοτήτων για τα σχολεία της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. «Εντοπίζει τα προβλήματα και τις ιδιαίτερες ανάγκες που αντιμετωπίζει το σχολείο και προτείνει λύσεις και αναπτύσσει πρωτοβουλίες για την επίλυση θεμάτων... **συμμετέχει στις διαδικασίες προγραμματισμού και αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας, εκφράζοντας προτάσεις...**».

♦ Οι ομάδες όμορων σχολείων ορίζονται από τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης. Κάθε σχολική μονάδα εκπροσωπείται στην Ομάδα Σχολείων από τον Διευθυντή και τον Υποδιευθυντή ή όπου δεν προβλέπεται από έναν εκπαιδευτικό. Οι εκπρόσωποι των σχολικών ομάδων της συνεργαζόμενης Ομάδας Σχολείων πραγματοποιούν κοινές συσκέψεις τουλάχιστον τρεις (3) φορές στη διάρκεια του σχολικού έτους, κατά τις οποίες ανταλλάσσονται ιδέες, προτάσεις, προβληματισμοί γύρω από την ανάπτυξη πρωτοβουλιών και δράσεων για την επίλυση παιδαγωγικών ζητημάτων.

♦ Τα Περιφερειακά Κέντρα Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού (ΠΕ.Κ.Ε.Σ.), λειτουργούν σε κάθε Περιφερειακή Διεύθυνση Εκπαίδευσης (ΠΔΕ) **με έργο τον εκπαιδευτικό σχεδιασμό, την επιστημονική και παιδαγωγική καθοδήγηση των εκπαιδευτικών, την οργάνωση της επιμόρφωσης και την υποστήριξη του προγραμματισμού και της αποτίμησης του εκπαιδευ-**

τικού έργου των σχολικών μονάδων της περιοχής ευθύνης τους.

Το ΠΕΚΕΣ στελεχώνεται από Περιφερειακούς Συντονιστές Εκπαιδευτικού Έργου και Επιμόρφωσης, ανά κλάδο και ειδικότητα, με αυξημένα ακαδημαϊκά και διοικητικά προσόντα, οι οποίοι **επιλέγονται από το Συμβούλιο Επιλογής**. Με απόφαση του ίδιου Συμβουλίου Επιλογής ένας εκ των Περιφερειακών Συντονιστών ορίζεται Οργανωτικός Συντονιστής. **Οι Οργανωτικοί Συντονιστές των ΠΕΚΕΣ έχουν άμεση επικοινωνία με το ΙΕΠ και το ΥΠΠΕΘ κατά περίπτωση.**

Τα ΠΕΚΕΣ ενσωματώνουν τις αρμοδιότητες των υφισταμένων Περιφερειακών Κέντρων Επιμόρφωσης (ΠΕΚ), των Προϊσταμένων Επιστημονικής και Παιδαγωγικής Καθοδήγησης και των Σχολικών Συμβούλων (οι εμφάνισες δικές μας).

Στην πρόταση του υπουργείου Παιδείας γίνεται λόγος μόνο για την παιδαγωγική αυτονομία της σχολικής μονάδας. Η διοικητική αυτονομία (διευθυντής-μάντζερ) και η οικονομική (αναζήτηση πόρων από άλλες πηγές), μολονότι αναφέρονται στο πόρισμα της επιτροπής Γαβρόγλου παραλείπονται προς το παρόν για ευνόητους λόγους.

Η παιδαγωγική αυτονομία, σύμφωνα με την πρόταση, επιτυγχάνεται «με την ενίσχυση των αρμοδιοτήτων του Συλλόγου Διδασκόντων και του Διευθυντή του Σχολείου». Το κείμενο ξεκαθαρίζει ότι αυτή δεν εκλαμβάνεται ως «αυτονομία διαχείρισης, αλλά ως διαδικασία για τη διαμόρφωση συναντίληψης που οδηγεί σε υπεύθυνες αποφάσεις και συλλογική δράση». Η «συναντίληψη» έχει να κάνει με τη διαμόρφωση του προγραμματισμού και την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου (αξιολόγηση), με τη συμμετοχή γονέων και «τοπικής κοινωνίας».

Όπως αναφέραμε παραπάνω η παιδαγωγική αυτονομία βρίσκεται στη βάση μιας ιεραρχικής πυραμίδας, στην κορυφή της οποίας βρίσκεται το υπουργείο Παιδείας. Αυτό καθορίζει την εκπαιδευτική πολιτική, σύμφωνα με τα συμφέροντα της αστικής τάξης και της κεφαλαιοκρατίας. Στη συνέχεια κάθε εκπαιδευτική περιφέρεια «προσαρμόζει» αυτήν την πολιτική «στις ανάγκες και ιδιαιτερότητες των σχολικών της μονάδων» και οι σχολικές μονάδες «μπορούν να καθορίζουν τα σημεία έμφασης και να τα εντάξουν στο σχεδιασμό τους».

Η επιστημονική - παιδαγωγική καθοδήγηση των σχολικών μονάδων επιτυγχάνεται με τον συντονισμό «των δομών υποστήριξης».

Σύλλογος Διδασκόντων - Διευθυντής/ντρια σχολικής μονάδας

Μετά το στραπάτσο της αξιολόγησης στο δημόσιο (εγκύκλιοι Γεροβασίλη), η συγκυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας επέλεξαν προσεκτικότερα βήματα, δεδομένης και της ισχυρής

αντίθεσης των εκπαιδευτικών, που εκδηλώθηκε μαζικά και σε προηγούμενες απόπειρες εφαρμογής της αξιολόγησης. Γι' αυτό και προωθείται σ' αυτήν τη φάση η αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας και η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού της έργου.

«Αρωμα δημοκρατίας» στους αντιδραστικούς σχεδιασμούς προσδίδει η διατύπωση ότι ο Σύλλογος Διδασκόντων, που αποτελείται από το σύνολο των εκπαιδευτικών που διδάσκουν σε μια σχολική μονάδα, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας, «συνιστά το κυρίαρχο όργανο διοίκησης σε αυτή» και «έχει αποφασιστικές, γνωμοδοτικές, παιδαγωγικές και διαχειριστικές αρμοδιότητες». Αμέσως μετά, όμως, το υπουργείο φροντίζει να ορίσει τις «αποφασιστικές» αυτές αρμοδιότητες, διευκρινίζοντας ότι ο Σύλλογος Διδασκόντων «**λειτουργεί στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής νομοθεσίας και των κείμενων διατάξεων, έχει την ευθύνη να υλοποιεί τους σκοπούς και τους στόχους της εκπαίδευσης... σε συνεργασία με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς (στελέχη εκπαίδευσης, γονείς, μαθητές, τοπική κοινότητα), έχει την ευθύνη του σχεδιασμού του προγραμματισμού και της αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας» και «στοχεύει στη σύνδεση της σχολικής μονάδας με την τοπική κοινωνία, αναπτύσσει δεσμούς συνεργασίας με τοπικούς οργανισμούς και επιδιώκει διασύνδεση με πανεπιστημιακά ιδρύματα και υποστηρικτικές δομές της οικείας διοικητικής περιφέρειας, αλλά και της ευρύτερης κοινότητας, με σκοπό να αποτελέσουν υποστηρικτικό βραχίονα του σχολείου**».

Ο έλεγχος και η υποταγή στην ασκούμενη εκπαιδευτική πολιτική εξασφαλίζεται και με τον Εσωτερικό Κανονισμό, που υποχρεούται να κατάρτισει ο Σύλλογος Διδασκόντων.

Το «άρωμα δημοκρατίας» ενισχύεται και με όσα αναφέρονται για τον Διευθυντή/ντρια της σχολικής μονάδας.

Κυβέρνηση και υπουργείο Παιδείας έκριναν ότι σ' αυτήν την πρώτη φάση σημασία έχει να αποκτήσουν οι εκπαιδευτικοί «κουλούρα αξιολόγησης». Τα υπόλοιπα (π.χ. διευθυντής-μάντζερ) θα έρθουν αργότερα, όταν κριθεί ότι τα πράγματα είναι «ώριμα» (εάν φυσικά προλάβουν και δεν αναλάβει τη διακυβέρνηση του τόπου η ΝΔ ας πούμε, που είναι φόρα παρτίδα υπέρ της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και των αυξημένων αρμοδιοτήτων της ιεραρχικής διοικητικής πυραμίδας).

Ο Διευθυντής της σχολικής μονάδας ασκεί τα καθήκοντά του «συνεργαζόμενος με τον Σύλλογο Διδασκόντων, τα κέντρα υποστήριξης ΠΕΚΕΣ, ΚΕΣΥ & ΚΕΑ, τα στελέχη της Διοίκησης, τον Σύλλογο Γονέων...» και «**σε συνεργασία με τον Σύλλογο Διδασκόντων έχει την ευθύνη του συντονισμού της διαδικασίας διαμόρφωσης και υλοποίησης του εκπαιδευτικού σχεδιασμού του**

σχολείου και της διαδικασίας προγραμματισμού και αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου, υποστηρίζει την οργάνωση και λειτουργία της σχολικής μονάδας, **συμβάλλει στη σχολική αποτελεσματικότητα και ενισχύει την εφαρμογή καινοτομιών»** (οι εμφάσεις δικές μας).

Αξιολόγηση σχολικής μονάδας

Ο στρουθοκαμηλισμός του υπουργείου Παιδείας δεν έχει όρια. Αποφεύγει να πει, διά τον φόβον των Ιουδαίων, ακόμη και τη λέξη αξιολόγηση. Την κρύβει πίσω από τον παραπλανητικό τίτλο «Προγραμματισμός και Αποτίμηση Εκπαιδευτικού Έργου».

Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου έχει όλα τα χαρακτηριστικά της αξιολόγησης του Αρβανιτόπουλου: Προγραμματισμό στην αρχή της σχολικής χρονιάς με αποσαφήνιση και διατύπωση «στόχων» και «επιλογή στοχευμένων δράσεων», με τη δυνητική συμμετοχή στελεχών του ΠΕΚΕΣ, του ΚΕΣΥ ή του ΚΕΑ, μέλη ΔΕΠ ή εκπροσώπους επιστημονικών, κοινωνικών ή πολιτιστικών φορέων, κατάρτιση «σχεδίων δράσης», εμπλουτισμό του αρχικού προγραμματισμού και των σχεδίων δράσης κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς, κριτική αποτίμηση του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου στο τέλος της χρονιάς.

Για να μην υπάρξουν «παρασπονδίες» το υπουργείο θα εκδώσει Υπουργική Απόφαση με «σχέδιο προγραμματισμού», στο οποίο θα αναφέρονται «οι πιθανοί-ενδεικτικοί θεματικοί άξονες» και το οποίο θα συνοδεύεται και «με οδηγίες συμπλήρωσης και ενημερωτικές συναντήσεις των Διευθυντών των σχολείων από τα στελέχη του ΠΕΚΕΣ».

Οι αρχικές φήμες ότι ο προγραμματισμός και η αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου θα ήταν αποκλειστική εσωτερική υπόθεση της σχολικής μονάδας, έγιναν καπνός με τη δημοσιοποίηση της πρότασης από το υπουργείο Παιδείας. Σε αυτήν αναφέρεται ότι «Η σχολική μονάδα **κοινοποιεί τον προγραμματισμό και την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου στο οικείο ΠΕΚΕΣ**». Τα άλλα κομμάτια του παζλ της αξιολόγησης δεν αναφέρονται, όμως είναι ενδεικτικό, για το τι θα ακολουθήσει περαιτέρω, ότι ο προγραμματισμός-αποτίμηση κοινοποιούνται στο ΠΕΚΕΣ, του οποίου οι Περιφερειακοί Συντονιστές Εκπαιδευτικού Έργου και Επιμόρφωσης **επιλέγονται από το Συμβούλιο Επιλογής και οι Οργανωτικοί Συντονιστές έχουν άμεση επικοινωνία με το ΙΕΠ και το ΥΠΠΕΘ**.

Δομές Υποστήριξης Εκπαιδευτικού Έργου

◆ Ο εκπαιδευτικός σχεδιασμός, η επιστημονική και παιδαγωγική καθοδήγηση των εκπαιδευτικών, η οργάνωση της επιμόρφωσης και η υποστήριξη της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων πραγματοποιείται από τα Περιφερειακά Κέντρα Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού (ΠΕΚΕΣ).

◆ Σε κάθε Διεύθυνση Εκπαίδευσης λειτουργεί, κοινό και για τις δύο βαθμίδες εκπαίδευσης, Κέντρο Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής

Υποστήριξης (Κ.Ε.Σ.Υ.), το οποίο παρέχει υποστήριξη στο σύνολο της σχολικής και ευρύτερης κοινότητας της περιοχής ευθύνης του (σχολικές μονάδες πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, εκπαιδευτικούς, γονείς, μαθητές, τοπική κοινότητα) σε πολλαπλά επίπεδα (πρόληψη, αξιολόγηση, εισήγηση, παρέμβαση, ενημέρωση-επιμόρφωση, ευαισθητοποίηση) με στόχο «τη διασφάλιση της ισότιμης πρόσβασης όλων ανεξαιρέτως των μαθητών στο εκπαιδευτικό αγαθό».

Τα ΚΕΣΥ ενσωματώνουν τις αρμοδιότητες των υφιστάμενων δομών ΚΕΔΔΥ, ΣΣΝ, ΚΕΣΥΠ, ΚΕΠΛΗΝΕΤ και εδρεύουν στις έδρες των υφιστάμενων ΚΕΔΔΥ.

◆ Τα Κέντρα Εκπαίδευσης για την Αειφορία (ΚΕΑ) είναι η μετεξέλιξη των Κέντρων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης (ΚΠΕ) και σε αυτά ενσωματώνονται οι αρμοδιότητες των Υπεύθυνων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, Αγωγής Υγείας, Πολιτιστικών Θεμάτων και Σχολικών Δραστηριοτήτων.

Επιλογή και αξιολόγηση στελεχών εκπαίδευσης

Η διαφύλαξη ως κόρη οφθαλμού του ρόλου του αστικού σχολείου απαιτεί την επιλογή στελεχών διοίκησης πιστών στην εκάστοτε εκπαιδευτική πολιτική και γενικά στις «αξίες» του αστικού συστήματος εξουσίας.

Οι συριζαίοι, όμως, σκόπιμα αποκρύπτουν αυτές τις «αρετές» των στελεχών εκπαίδευσης και αναλώνονται σε μια απέραντη μπουρδολογία, αναφέροντας ότι «οι πηγές μοριοδότησης κατά τη διαδικασία επιλογής πρέπει να είναι ικανές να καταγράφουν αφενός την ακαδημαϊκή και επαγγελματική πορεία... και αφετέρου την ικανότητα των υποψήφιων στελεχών ως προς το να συνδέουν σπουδές και εμπειρία για την κατανόηση της πολυπλοκότητας των εκπαιδευτικών φαινομένων...».

Λένε επίσης ότι «Η αξιολόγηση των στελεχών, κατά τη διάρκεια της θητείας τους, πρέπει να είναι αμφίδρομη λαμβάνοντας υπόψη την κρίση των υφισταμένων και των προϊσταμένων», τη στιγμή που είναι γνωστό το στραπάτσο που υπέστησαν από το ΣτΕ που έβγαλε άκυρη την προηγούμενη διαδικασία, στην οποία έπαιρναν μέρος με μυστική ψηφοφορία και οι εκπαιδευτικοί στην επιλογή των διευθυντών.

Καθιερώνεται επίσης ανώτατο όριο δύο συνεχών θητειών στην ίδια θέση στελέχους.

Η πρόταση του υπουργείου Παιδείας για να καθησυχάσει τους εκπαιδευτικούς, ώστε να καταπιούν το κινίνο αμάσητο, αναφέρει ότι (με χαρακτηριστικά bold γράμματα): «**Οι εκπαιδευτικοί της τάξης δεν αξιολογούνται**». Αναφέρει επίσης ότι η υλοποίηση της πρότασης προϋποθέτει την **«ακύρωση του θεσμικού πλαισίου της ατομικής αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και της εξωτερικής αξιολόγησης των σχολείων (ΠΔ 152) που οδηγεί στην κατηγοριοποίησή τους**».

Τη σκοπιμότητα αυτής της επιλογής την αναφέρουμε παραπάνω και δεν την επαναλαμβάνουμε.

Γιούλα Γκεσούλη

Δίκη ΑΤΙΚ

Η «δημοκρατική» Ευρώπη εκδικείται

Αναδημοσιεύουμε από την ιστοσελίδα της επιτροπής υποστήριξης στους αγωνιστές της ΑΤΙΚ και τους πολιτικούς πρόσφυγες στην Τουρκία (https://epitropistirixis.blogspot.gr/2017/10/blog-post_23.html) ανακοίνωση σχετικά με τη δίκη των αγωνιστών της ΑΤΙΚ (Συνμοσπονδία Τούρκων Εργατών στην Ευρώπη), που ξεκίνησε τον Ιούνιο του 2016 και συνεχίζεται μέχρι σήμερα, με την έκκληση της ενδυνάμωσης της διεθνούς αλληλεγγύης:

«Προφυλακισμένοι επί 2,5 χρόνια οι δέκα τούρκοι αγωνιστές της ΑΤΙΚ συνεχίζουν να δίνουν τη μάχη της υπεράσπισης των δημοκρατικών, αντιφασιστικών και κομμουνιστικών ιδεών σε μια δίκη παρωδία με χαλκευμένα στοιχεία των τουρκικών μυστικών υπηρεσιών και κατήγορο το γερμανικό κράτος. **ΕΕ, Γερμανία και Τουρκία** σε αгаστή συνεργασία διώκουν κάθε προοδευτική και κυρίως επαναστατική φωνή στο πλαίσιο των στενών σχέσεών τους και του αντικομμουνιστικού μνημονίου. **Η πολιτική της φασιστικοποίησης** δεν εξαιρεί αγωνιστές που έχουν περάσει χρόνια και έχουν υποστεί βασανιστήρια στα κάτεργα της Τουρκίας για την πάλη τους ενάντια στο φασισμό και τον ιμπεριαλισμό.

Από τη σύλληψή τους τον Απρίλιο του 2015 σε Γαλλία, Ελβετία, Γερμανία και Ελλάδα (με ευθύνη και της ελληνικής κυβέρνησης που εξέδωσε μέσω Γαλλίας στη Γερμανία έναν από αυτούς), έχει γίνει φανερό ότι η δίκη τους, που ξεκίνησε τον Ιούνιο του 2016 και αναμένεται να κρατήσει μήνες ακόμη, αποτελεί **απόδειξη στήριξης των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων στο φασιστικό καθεστώς της Αγκυρας**. Ταυτόχρονα, όμως, αποτελεί αφορμή για μαζικές συγκεντρώσεις και πορείες αλληλεγγύης σε πολλές χώρες που καταλήγουν στις Γερμανικές Πρεσβείες και Προξενεία. Σε κάθε δικάσιμο και παρά τις πολλαπλές διακοπές συγκεντρώνονται έξω από το δικαστικό μέγαρο του Μονάχου εκατοντάδες διαδηλωτές ζητώντας την απελευθέρωση και αθώωσή τους.

Στη χώρα μας η **Επιτροπή Υποστήριξης των Τούρκων**

LIBERTE AUX PRISONNIERS REVOLUTIONNAIRES

DATES DES PROCES

16 OCTOBRE	21 NOVEMBRE	19 DECEMBRE
17 OCTOBRE	25 NOVEMBRE	09 JANVIER
21 OCTOBRE	28 NOVEMBRE	
24 OCTOBRE	2 DECEMBRE	
28 OCTOBRE	5 DECEMBRE	
7 NOVEMBRE	9 DECEMBRE	
14 NOVEMBRE	12 DECEMBRE	
18 NOVEMBRE	16 DECEMBRE	

ADRESSE:
OBERLANDGERICHT MUNCHEN
NYMPHENBURGER STRASSE 16,
80335 MUNCHEN

τους), έχει γίνει φανερό ότι η δίκη τους, που ξεκίνησε τον Ιούνιο του 2016 και αναμένεται να κρατήσει μήνες ακόμη, αποτελεί **απόδειξη στήριξης των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων στο φασιστικό καθεστώς της Αγκυρας**. Ταυτόχρονα, όμως, αποτελεί αφορμή για μαζικές συγκεντρώσεις και πορείες αλληλεγγύης σε πολλές χώρες που καταλήγουν στις Γερμανικές Πρεσβείες και Προξενεία. Σε κάθε δικάσιμο και παρά τις πολλαπλές διακοπές συγκεντρώνονται έξω από το δικαστικό μέγαρο του Μονάχου εκατοντάδες διαδηλωτές ζητώντας την απελευθέρωση και αθώωσή τους.

Στη χώρα μας η **Επιτροπή Υποστήριξης των Τούρκων**

Αγωνιστών της ΑΤΙΚ προχώρησε σε καμπάνια γνωστοποίησης του ζητήματος στο λαό, συγκέντρωση εκατοντάδων ψηφισμάτων μαζικών φορέων και υπογραφών, διαδηλώσεις, εκδηλώσεις, παραστάσεις σε υπουργούς και κυβερνητικά στελέχη την εποχή που εκκρεμούσε η έκδοση ή μη των αγωνιστών (κατάφερε τρεις από τους τέσσερις αρχικά συλληφθέντες), ενώνοντας τη φωνή της με το διεθνές κύμα συμπαράστασης.

Η σκληρή στάση που τηρεί η σύνθεση του δικαστηρίου από την αρχή της δίκης ήρθε να ενισχυθεί από την **αντιδραστική τροποποίηση του γερμανικού**

ποινικού κώδικα το φετινό καλοκαίρι, που έγινε κεκλεισμένων των θυρών στη γερμανική βουλή, με βάση την οποία στοιχεία της δικογραφίας που δεν μπορούσαν να χρησιμεύσουν αποδεικτικά για την καταδίκη κάποιου (παρακολουθήσεις τηλεφώνων, αναρτήσεις και αναγνώσεις ιστοσελίδων στο διαδίκτυο, τα "στοιχεία" δηλ. που έστειλε η Τουρκία) θεωρούνται πλέον αποδεικτικά στοιχεία. Ταυτόχρονα **απορρίφθηκαν χωρίς συζήτηση (!) όλες οι αιτήσεις αποφυλάκισης των αγωνιστών**, που βασίζονταν στο δυσανάλογο του χρόνου προφυλάκισής τους σε σχέση με τις προβλεπόμενες ενδεχόμενες ποινές, την ίδια στιγμή που αποκλείεται το κοινό από την γνώση των επιχειρημάτων κατηγορουμένων και υπεράσπισης!

Είναι φανερό ότι **οι εργαζόμενοι και ο λαός μας χρειάζεται να αγκαλιάσουν την υπόθεση της υπεράσπισης των αγωνιστών της ΑΤΙΚ και κάθε αγωνιστή που παλεύει ενάντια στον φασισμό, τον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο**. Ενδεχόμενη καταδίκη θα σημάνει πογκρόμ διώξεων σε δυνάμεις και αγωνιστές στο σύνολο της Ευρώπης. Δεν πρόκειται στενά για ένα "προσωπικό" ζήτημα δέκα αγωνιστών, μαθημένων άλλωστε σε τέτοιου είδους αντιμετώπιση όλα τα δισεκατομμύρια χρόνια από τον καιρό της χούντας του Εβρέν στην Τουρκία το 1980. Πρόκειται για στοχοποίηση κάθε φωνής αντίστασης, κάθε φωνής ελευθερίας».

Παλαιστίνη: Νέα κυβέρνηση εθνικής ενότητας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

τη Γάζα προς το Ισραήλ θα θεωρούν υπεύθυνη πλέον και την Παλαιστινιακή Αρχή μαζί με τη Χαμάς.

Παρά την επιθετικότητα των δηλώσεων του Νετανιάχου, παρατηρείται μια μεταστροφή των σιωνιστών όσον αφορά τη συμμετοχή της Χαμάς στην κυβέρνηση εθνικής ενότητας της ΠΑ σε σχέση με το 2011, όταν ο Νετανιάχου είχε δηλώσει ότι αν η Χαμάς συμμετάσχει στην κυβέρνηση, (γίνονταν και τότε διαπραγματεύσεις), οι σιωνιστές θα διακόψουν κάθε επαφή με την ΠΑ.

Την Πέμπτη 19 Οκτώβρη, ο Επίτροπος της κυβέρνησης Τραμπ, Τζέισον Γκρίνμπλατ, δήλωσε ότι αν η Χαμάς θέλει να συμμετάσχει στην κυβέρνηση της ΠΑ θα πρέπει να ικανοποιήσει ουσιαστικά τις απαιτήσεις των σιωνιστών, χωρίς όμως να απορρίπτει εξαρχής τη συμμετοχή της, κινούμενος στο ίδιο μήκος κύματος με το Ισραήλ.

Τον περασμένο Σεπτέμβρη, στο

περιθώριο της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ στη Νέα Υόρκη, ο αιγύπτιος δικτάτορας Σίσι συναντήθηκε με τον Τραμπ για πρώτη φορά, ενώ το περιεχόμενο της συνάντησης δε δόθηκε ποτέ στην δημοσιότητα. Πολλά μίντια ισχυρίζονται, λόγω των κατοπινών εξελίξεων, ότι ο Σίσι επιχείρησε να πείσει τον Τράμπ να παρέμβει και να πείσει τον Νετανιάχου να δεχτεί τη συμφωνία μεταξύ Χαμάς και Φατάχ για τον σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής ενότητας.

Οι προηγούμενες απόπειρες για τον σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής ενότητας, το 2011 και το 2014 είχαν αποτύχει παταγωδώς, με τον Αμπάς να τις σαμποτάρει από την πρώτη στιγμή έχοντας τη στήριξη των σιωνιστών και των Αμερικάνων, ενώ οι αμερικάνικες κυβερνήσεις ήδη από το 2006 είχαν εμποδίσει σθεναρά μια τέτοια εξέλιξη, στηρίζοντας ανοιχτά τους σιωνιστές στις απαιτήσεις τους. Αν κρίνει κανείς από την μέχρι τώρα ομαλή εξέλιξη των

διαπραγματεύσεων είναι προφανές ότι το Ισραήλ και οι Αμερικάνοι έχουν δώσει το πράσινο φως για τη συμμετοχή της Χαμάς σε μια κυβέρνηση των Παλαιστίνιων, αν η Χαμάς δεχτεί τους όρους τους.

Ηγετικά στελέχη της Χαμάς δηλώνουν σε όλους τους τόνους ότι η Χαμάς δεν πρόκειται να δεχτεί να αφοπλιστεί. Από την άλλη, οι σιωνιστές και ο Αμπάς δηλώνουν ότι ο αφοπλισμός της Χαμάς αποτελεί τον βασικότερο όρο για την επιτυχή έκβαση των διαπραγματεύσεων από το Ισραήλ. Παρά το διαφανόμενο αδιέξοδο, οι διαπραγματεύσεις συνεχίζονται ομαλά, γεγονός που αν το συνδέσει κάποιος με τον πραγματιστικό χαρακτήρα της πολιτικής της Χαμάς, γεννάει πολλά ερωτήματα. Το μόνο σίγουρο είναι ότι από την ηγεσία του παλαιστινιακού αγώνα έχουν περάσει πολλά κινήματα και οργανώσεις που αποκαθλώθηκαν όταν έπαψαν να τον υπηρετούν.

Παράδοση ο πολιτικός παχυδερμισμός

Οι αντιπολιτευόμενες φυλλάδες εξήραν την παραίτηση της υπουργού Εσωτερικών της Πορτογαλίας (η οποία ήρθε αφότου ο απολογισμός των νεκρών από τις πυρκαγιές ξεπέρασε τους 110). Και καταδίκασαν για μια ακόμα φορά τον Κουρουμπλή που αρνήθηκε να παραιτηθεί μετά τη βύθιση του «Αγία Ζώνη II» και τη ρύπανση των ακτών της Αττικής. Μήπως, όμως, πρωτοτύπησε ο Κουρουμπλής;

Με 81 νεκρούς από το ναυάγιο του πλωτού φέρετρου «Εξπρές Σαμίνα», στις 26 Σεπτεμβρίου του 2000, ο τότε υπουργός Ναυτιλίας Χρ. Παπουτσής δήλωνε με θράσος: «Δεν σκοπεύω να υποβάλω την παραίτησή μου. Το μαχαίρι θα φτάσει στο κόκαλο».

Με 63 νεκρούς από τις δασικές πυρκαγιές τον Αύγουστο του 2007, ο τότε αρμόδιος υπουργός Β. Πολύδωρας αρνήθηκε να παραιτηθεί και μιλούσε για τον... «στρατηγό άνεμο», για «ασύμμετρη απειλή» και για «σχέδιο υπονόμευσης του Καραμανλή».

Ιερόσυλοι και αλήτες

Θα αρκούσε και μόνο αυτή η φωτογραφία: ο γραμματέας του ΣΥΡΙΖΑ, Ρήγας, μετά βίας συγκρατείται να μη σκάσει στα γέλια, όπως κάνουν οι σύντροφοί του, που εξέδραμαν ομαδικά στη Μακρόνησο την περασμένη Κυριακή (υπάρχει και η εμετική φωτογραφία του Κατρούγκαλου, με το κόκκινο μαντηλάκι στο πέτο, να ποζάρει σόλο ακουμπώντας με το ένα χέρι σε μια κολόνα μισογκρεμισμένου κτιρίου του κολαστήριου, αλλά δε χαλαμίζουμε χώρο για να την βάλουμε κι αυτή).

Οχι πως δεν ξέρουν τι σημαίνει Μακρόνησος. Ξέρουν πολύ καλά. Όμως η χαρά από τη νομή της εξουσίας δεν τους επιτρέπει ούτε προσποιητό δέος να δείξουν στον τόπο-σύμβολο του μαρτυρίου χιλιάδων κομμουνιστών και εαμιτών. Κάποιων από τους χαρούμενους εκδρομείς μπορεί να μαρτύρησαν εκεί οι πατεράδες ή οι παππούδες, όμως καρφάκι δεν τους καίγεται. Αυτοί είναι μονίμως χαρούμενοι, όπως συμβαίνει με όσους νέμονται την εξουσία.

Οχι πως δεν άκουσαν, δυο μέρες πριν, τον αρχηγό τους να γλείφει με δουλολιπία τον Τραμπ και να αυτοορίζεται ως συνεχιστής εκείνων που έστησαν τη Μακρόνησο: «Η Ελλάδα είναι στρατηγικός εταίρος σε μια πάρα πολύ ευαίσθητη περιοχή, αλλά πάντα υπήρξε ένας αξιόπιστος σύμμαχος των ΗΠΑ και αξιόπιστος εταίρος. Επίσης μοιραζόμαστε κοινές αξίες» - «Οι ελληνοαμερικανικές σχέσεις ίσως να βρίσκονται σήμερα στο καλύτερο επίπεδο που έχουν υπάρξει μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο». Γι' αυτό, όμως, πήγαν στη Μακρόνησο: για να τη μαγαρίσουν με την παρουσία τους. Ένα αμερικανόδουλο τσούρμιο πήγε εκδρομή για ν' αποπατήσει στον τόπο του κολαστήριου που έστησαν οι Αμερικάνοι με τους μοναρχοφασίστες συνεργάτες τους στην Ελλάδα, προκειμένου να εξοντώσουν τον ανθό του ελληνικού λαού, εκείνους που δε λογάρισαν τα νιάτα τους αλλά τα 'καναν σπέρτο στη φωτιά του απελευθερωτικού αγώνα.

Υστερα... ήρθε ο Καρανίκας. Αφού συνήλθε από το αναπόφευκτο χανγκόβερ που προκαλεί μια επίσκεψη σ' έναν από τους «ναούς» όπου η ανθρώπινη σάρκα (αδιάφορο αν είναι γυναικεία, ανδρική ή διεμφυλική) μετατρέπεται σε εμπόρευμα, όπου ο έρωτας ξεπέφτει στο πιο χυδαίο και ποταπό επίπεδο, δεν παρέλειψε να στηλιτεύσει τους... «αριστεριστές της λαέν και της ανταρσας» (έτσι ακριβώς), επειδή «θεωρούν περισσότερο και απο το ΚΚΕ ότι τους ανήκει η μαρτυρική Μακρόνησο» (παρακαλείται η διόρθωση να μην επέμβει στα υπέρροχα ελληνικά του Καρανίκα). Το παραλήρημα είχε και συνέχεια: «Το σίγουρο είναι ότι η Μακρόνησος δεν είναι νησί των αριστεριστών. Αυτοί, τότε συνθηκολόγησαν δίνοντας λουλούδια στους γερμανούς φαντάρους και τώρα ψάχνουν με τον Μαρινάκη και τον Κούλη το κοινό πρόγραμμα δράσης του Νοέμβρη»!!!!

Είπαμε: και ιερόσυλοι και αλήτες. Οχι πολιτικοί αλήτες, σκέτα αλήτες.

Ευθυγράμμιση με τον Τραμπ

Η επίσκεψη του νοτιοκορεάτη πρωθυπουργού, Λι Νακ-γιον, ήταν η πρώτη ευκαιρία που είχε ο Τσίπρας για να δείξει πώς εννοεί τη «στρατηγική συνεργασία» με τις ΗΠΑ. Μπορεί η επίσκεψη να ήταν τυπική (ο Λι ήρθε για την τελετή αφής της ολυμπιακής φλόγας που θα ταξιδέψει στη Σεούλ για τους χειμερινούς ολυμπιακούς αγώνες του 2018), όμως το κύριο θέμα της ήταν η καταδίκη του βορειοκορεατικού καθεστώτος, που ανήκει στον «άξονα του κακού» σύμφωνα με τον Τραμπ.

Ο Τσίπρας, που μίλησε πρώτος στις κοινές δηλώσεις, το έθεσε ευθύς εξαρχής: «Στο πλαίσιο αυτό, συζητήσαμε εκτενώς με τον κύριο Πρωθυπουργό για τις εξελίξεις στην Κορεατική Χερσόνησο. Εξέφρασα τη βαθιά ανησυχία της Ελλάδας για τις βαλλιστικές και πυρηνικές δοκιμές της Βόρειας Κορέας, οι οποίες θέτουν σε κίνδυνο την παγκόσμια και περιφερειακή ειρήνη και ασφάλεια». Για τις τεράστιες στρατιωτικές βάσεις που διατηρούν οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές στη Νότια Κορέα, ούτε λέξη. Για τα γιγαντιαία κοινά στρατιωτικά γυμνάσια ΗΠΑ-Ν. Κορέας, με τη συμμετοχή αμερικανικών πλοίων και αεροπλάνων που φέρουν πυρηνικά, ούτε λέξη. Για τις συνεχείς απειλές προς το βορειοκορεατικό καθεστώς, ούτε άκουσε ούτε είδε τίποτα ο Τσίπρας.

Ο νοτιοκορεάτης πρωθυπουργός πήρε αμέσως την πάσα. Αυτός δεν αναφέρθηκε στη Βόρεια Κορέα, αλλά έκανε ένα γεμάτο συμβολισμούς φλας μπακ: «Η Ελλάδα και η Κορέα συνδέονται με πολύ στενούς δεσμούς φιλίας. Τη δεκαετία του 1950, η Ελλάδα έστειλε πάνω από 10.000 στρατιώτες να πολεμήσουν για την ελευθερία και τη δημοκρατία της χώρας μου». Ο Τσίπρας δεν βρήκε να πει λέξη για την αμερικανοκίνητη ιμπεριαλιστική επέμβαση των Δυτικών στην Κορέα, από

το 1950 μέχρι το 1953, που ματοκύλησε τον κορεατικό λαό που ζητούσε την απαλλαγή του από τα ιμπεριαλιστικά δεσμά, και οδήγησε στη διχοτόμηση της χώρας (όπως θα γινόταν λίγο αργότερα και στο Βιετνάμ). Ξεπέρασαν τους 180 οι νεκροί Έλληνες και τους 600 οι τραυματίες στο βωμό αυτής της ιμπεριαλιστικής επέμβασης. Για κάποιον σαν τον Τσίπρα, όμως, που καμαρώνει ότι οι σχέσεις της δικής του κυβέρνησης με το καθεστώς του αμερικανικού ιμπεριαλισμού, υπό τη διοίκηση του Τραμπ μάλιστα, είναι οι καλύτερες μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο (καλύτερες από το 1947-49, που οι Αμερικάνοι ήρθαν στην Ελλάδα για να νικήσουν τον Δημοκρατικό Στρατό, καλύτερες από το 1950-53, που ο ελληνικός μοναρχοφασισμός έστειλε στρατό στην ιμπεριαλιστική εκστρατεία της Κορέας, καλύτερες από το 1967-74, που οι Αμερικάνοι, με όργανό τους τη στρατιωτικοφασιστική χούντα, έβαλαν τον ελληνικό λαό στο «γύψο» και στο φινάλε αυτής της περιόδου διχοτόμησαν την Κύπρο), λόγια σαν αυτά του Λι «ηχούν σαν μουσική σ' αυτιά τους».

Φυσικά, ο Λι δεν παρέλειψε να εξάρει τις δηλώσεις Τσίπρα ενάντια στη Βόρεια Κορέα: «Αυτή τη στιγμή που αντιμετωπίζουμε τις απειλές από τη Βόρεια Κορέα, η Ελλάδα βρίσκεται στο πλευρό μας. Ευχαριστούμε πάρα πολύ για το μήνυμα που στέλνετε και στη Βόρεια Κορέα». Όλοι οι αμερικανόδουλοι μια μεγάλη συντροφιά...

Το επόμενο θέμα με το οποίο ασχολήθηκαν στις δηλώσεις τους ο Τσίπρας με τον Λι ήταν οι παραγγελίες του ελληνικού εφοπλιστικού κεφαλαίου στα κορεάτικα ναυπηγεία, την ίδια στιγμή που τα ελληνικά ναυπηγεία υπολειπονται ή κλείνουν, αφήνοντας χιλιάδες εργάτες χωρίς δουλειά (ειδικά αν συνυπολογίσουμε

και τις απώλειες θέσεων εργασίας στις δορυφορικές προς τα ναυπηγεία καπιταλιστικές επιχειρήσεις).

Κουβέντα δεν είπα αρχικά ο Τσίπρας. Είπε, όμως, ο Λι: «Το 1961, όταν συνάψαμε διπλωματικούς δεσμούς με τη χώρα σας, είχαμε συνεργασίες σε πάρα πολλούς τομείς. Και τη δεκαετία του 1970 ξεκινήσαμε την κατασκευή μεγάλων ναυπηγείων και η Ελλάδα, οι Έλληνες εφοπλιστές ήταν οι πρώτοι που παρήγγειλαν πλοία στα κορεατικά ναυπηγεία. Με τη βοήθεια των Ελλήνων μπορέσαμε να αναπτύξουμε τα ναυπηγεία μας. Το 21% των παραγγελιών που έχουν τα ναυπηγεία μας προέρχονται από την Ελλάδα»!

Ο Τσίπρας, αφού πρώτα είπα ότι δεν έχει «τόσο μεγάλη αξία να μετρήσουμε τις επενδύσεις ευρώ το ευρώ ή δολάριο το δολάριο», αλλά «θα έχει ιδιαίτερη αξία να δούμε πώς μπορούμε εμείς να αποκομίσουμε εμπειρία, γνώση, τεχνολογία και ταυτόχρονα να ενισχύσουμε και τον εμπορικό τομέα στις σχέσεις των δύο χωρών», περιορίστηκε να ζητήσει «εξισορρόπηση του εμπορικού ισοζυγίου» ανάμεσα στις δύο χώρες, στο πλαίσιο της οποίας η Ελλάδα θα μπορεί να εξαγάγει «προϊόντα που αφορούν τον τομέα της ναυπηγοεπισκευής, διότι όντως εκεί επισκευάζονται ελληνικά πλοία, άρα έχει σημασία, τα εξαρτήματα με τα οποία αυτά τα πλοία επισκευάζονται, οι μηχανές που παίρνουν τα ανταλλακτικά, να αξιοποιηθεί και η ελληνική βιομηχανία για την εξαγωγή αυτών των προϊόντων, που θα συνεισφέρουν συνολικά στην ναυπηγοεπισκευή στη Νότια Κορέα», καθώς και αγροτικά προϊόντα. Ο Λι δεν του χάλασε το χατίρι και είπα: «η ναυπηγική είναι ένας τομέας όπου η συνεργασία μας μπορεί να γίνει ακόμη πιο στενή, γιατί τα κορεατικά ναυπηγεία μπορούν να χρησιμοποιήσουν ανταλλακτικά και εργαλεία, τα οποία θα προέρχονται από την

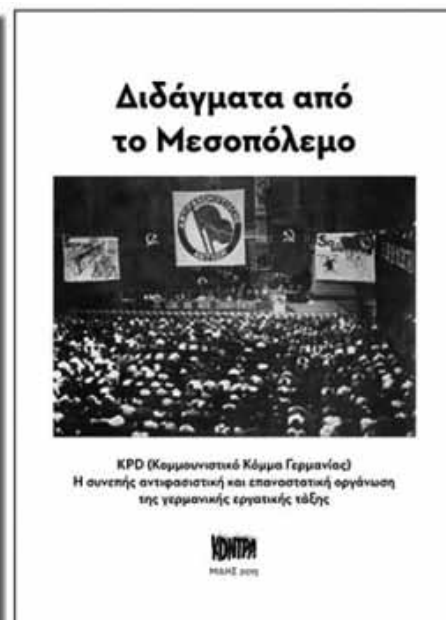
Ελλάδα. Επίσης, ένας άλλος τομέας είναι ο γεωργικός τομέας. Το λάδι και άλλα προϊόντα, τα οποία είναι πάρα πολύ υγιεινά και πάρα πολύ νόστιμα και τα οποία ελκύουν τους κορεάτες καταναλωτές».

Ακόμα κι αν δεχτούμε ότι θα υπάρξουν εξαγωγές εξαρτημάτων ναυπηγικής από την Ελλάδα προς τα κορεατικά ναυπηγεία (και δε θα συνεχίσουν να τα αγοράζουν από δικές τους βιομηχανίες ή από βιομηχανίες γειτονικών ασιατικών χωρών, όπως κάνουν μέχρι τώρα), είναι δυνατόν τα ανταλλακτικά να εξισορροπήσουν ένα ισοζύγιο που από την άλλη πλευρά έχει ολόκληρα καράβια; Όσο για το λάδι, αυτό πουλιέται σε τιμές που μόνο μια ελίτ πλοούσων κορεατών μπορεί ν' αγοράσει και όχι οι πλατιές μάζες των εργατών, επομένως μιλάμε για ασημάντες ποσότητες (απορούμε πώς ξέχασαν ν' αναφερθούν και στη φέτα). Και βέβαια, δεν πρέπει να ξεχνάμε τη σωρεία κορεατικών ηλεκτρονικών και ηλεκτρικών συσκευών που κατακλύζουν (και) την Ελλάδα.

Πρόκειται, λοιπόν, για διπλωματικού τύπου μπουρδολογία, απαραίτητη στους Τσιπροκαμμένους για προπαγάνδα. Ο νοτιοκορεάτης πρωθυπουργός δεν είχε κανένα πρόβλημα να συμμετάσχει σ' αυτή τη μπουρδολογία, δεδομένου ότι η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν σκοπεύει να δημιουργήσει το παραμικρό πρόσκομμα στους «φαταούλες» εφοπλιστές που αποτελούν τον καλύτερο πελάτη των νοτιοκορεατικών ναυπηγείων, απολαμβάνοντας προκλητικές φοροαπαλλαγές στην Ελλάδα. Από την άλλη, το νοτιοκορεατικό καθεστώς θέλει να βοηθήσει τις μπιζνες που προωθούν με το ελληνικό κράτος εταιρίες ηλεκτρονικών ειδών της Ν. Κορέας (τώρα έχουν βάλει στο στόχαστρό τους «δουλειές» στον τομέα της λεγόμενης ηλεκτρονικής διακυβέρνησης).

Μονίμως ασχημονών

«Προφανώς έγιναν προσαρμογές στις συντάξεις για να μπορούμε να πληρώνουμε συντάξεις, αλλά κύριες συντάξεις δεν μειώθηκαν. Αναπροσαρμόστηκαν οι επικουρικές» - «Με την ασφαλιστική μεταρρύθμιση εξασφάλισαμε ότι οι συντάξεις θα συνεχίσουν να πληρώνονται». Γ. Κατρούγκαλος, μονίμως ασχημονών. Ο άνθρωπος που έβαλε την ταφόπλακα στην Κοινωνική Ασφάλιση και μετά «την έκανε» από το «τοξικό» υπουργείο Εργασίας για να διασωθεί πολιτικά, νομίζει ότι βαφτίζοντας τα πετσοκόμματα των συντάξεων «προσαρμογές» μπορεί να κοροϊδέψει τον κόσμο. Κι ενώ έχει ήδη νομοθετηθεί νέο πετσόκομμα (18%) το 2019, αυτός τάζει αυξήσεις τον Αύγουστο του 2018.

Προκαλεί ο πρόεδρος του ΕΦΕΤ

Μοναδικό φαινόμενο στελέχους που δι-
ορίστηκε επί Σαμαροβενιζέλων (ελέω
Κουβέλη) και παρέμεινε επί Τσιπροκαμμέ-
νων (πάλι ελέω Κουβέλη), πρωταγωνιστής
στη συγκάλυψη του σκανδάλου με το αλο-
γίσιο κρέας (και όχι μόνο), ο πρόεδρος του
ΕΦΕΤ Ιωάννης Τσιάλτας προκαλεί με μια
ανακοίνωση που εξέδωσε στις 18 Οκτώβρη.
Παίρνοντας αφορμή από Δελτίο Τύπου του
Πανελληνίου Κέντρου Οικολογικών Ερευ-
νών, που ανέφερε ότι σε ελέγχους που έκα-
νε βάσει καταγγελιών διαπίστωσε ότι το
64% των δειγμάτων βρέθηκε νοθευμένο ή
ακατάλληλο για κατανάλωση, ο ΕΦΕΤ ανα-
κοίνωσε ότι... δεν υπάρχει κανένας λόγος
ανησυχίας, καταγγέλλοντας το ΠΑΚΟΕ για
προσπάθεια εντυπωσιασμού και εξασφάλι-
σης δημοσιότητας!

Δεν μας απασχολεί η καταγγελία του ΠΑ-
ΚΟΕ, γιατί δεν μπορούμε να ελέγξουμε την
ακρίβεια των στοιχείων. Αλλωστε, οι έλεγχοι
έγιναν μετά από καταγγελίες καταναλωτών,
οπότε είναι λογικό τα ποσοστά να βρέθηκαν
υψηλά. Πάει πολύ, όμως, ο ΕΦΕΤ να ισχυρί-
ζεται ότι λειτουργεί σαν κέρβερος της δη-
μόσιας υγείας, όταν είναι ένας οργανισμός
εντελώς υποστελεχωμένος, που καλείται να
λειτουργήσει κυρίως σαν φερρετζές του αστι-
κού κράτους, προκειμένου να καθησυχάζει
τον κόσμο.

«Απευθυνόμενοι στον Έλληνα Καταναλω-
τή, θα θέλαμε να τον διαβεβαιώσουμε ότι
τα τρόφιμα που διακινούνται στη χώρα μας
είναι ως επί το πλείστον εγνωσμένης ποιό-
τητας και ασφαλή, οι δε σχετικοί έλεγχοι
θα συνεχίσουν με τον ίδιο ζήλο, αξιοπιστία
και υπευθυνότητα», γράφει ο Τσιάλτας στο
Δελτίο Τύπου, προκαλώντας μας έκρηξη
αγανάκτησης. Όλα τα μεγάλα διατροφικά
σκάνδαλα ο ΕΦΕΤ τα έμαθε κατόπιν εορτής.
Σε κάποια άλλη χώρα υπήρξε αποκάλυψη
και ο ΕΦΕΤ κινήθηκε με καθυστέρηση και
χαρακτηριστική βραδύτητα, δίνοντας στους
εισαγωγείς το χρόνο για συγκάλυψη.

Ο χώρος δεν επιτρέπει να κάνουμε μια
αναλυτική αναφορά, όμως οι αναγνώστες
μας γνωρίζουν πολύ καλά ότι με το συνε-
χές διατροφικό σκάνδαλο, αποτέλεσμα της
απληστίας των καπιταλιστών για υπερκέρδη
και της στοχευμένης πολιτικής αποδυνάμω-
σης κάθε πολιτικής ελέγχου από την ΕΕ
(ο... αυτοέλεγχος των επιχειρήσεων είναι
το άπαν!), απασχολεί σταθερά τις στήλες
της εφημερίδας μας εδώ και πολλά χρόνια.
Ενα απλό «γκουγκλάρισμα» στο σάιτ μας
με λέξη-κλειδί «ΕΦΕΤ» αποκαλύπτει ένα
τεράστιο «μπουκέτο» δημοσιευμάτων (από
το 2004 που είναι ενημερωμένο το σάιτ).
Σταχυολογούμε μερικά:

◆ **Ενιαίος Φορέας Ελέγχου Τροφίμων:**
Εργαλείο συγκάλυψης του διατροφικού
σκανδάλου (20.11.2004): αναφέρεται στη
συγκάλυψη του σκανδάλου της διοξίνης σε
ολλανδικά κτηνοτροφικά προϊόντα.

◆ **Διαρκές το διατροφικό σκάνδαλο**
(26.2.2005): αναφέρεται στη χρήση της
καρκινογόνου χρωστικής Sudan 1 για το
χρωματισμό της σάλτσας Worcester και
στη δήλωση του προέδρου του ΕΦΕΤ ότι
δεν τρέχει και τίποτα, γιατί η καρκινογόνος
ουσία χρησιμοποιούνταν σε μικρές συγκε-
ντρώσεις!

◆ **Χαλασμένα γιαούρτια** τάζαν τον ελ-
ληνικό λαό: Δεν έχει πάτο το διατροφικό
σκάνδαλο (2.4.2005). Ο τίτλος τα λέει όλα.
Τα χαλασμένα γιαούρτια ήταν της ΦΑΓΕ.
Όπως χαρακτηριστικά σημείωνε το ρεπορ-
τάζ, «επί τουλάχιστον ένα μήνα ο ελληνικός
λαός έτρωγε χαλασμένα γιαούρτια και το
επίσημο κράτος, ο ΕΦΕΤ και τα συναρμόδια
υπουργεία Ανάπτυξης και Γεωργίας συγκα-
λυπταν το γεγονός και έδιναν στην εταιρία
την ευκαιρία να μπαλώσει την κατάσταση
και να μην υποστεί καμιά ζημιά». Στο σκάν-

δαλο αυτό επανήλθαμε με εκτενέστατο ρε-
πορτάζ στις 9.4.2005, με τίτλο: «Η αλήθεια
για το σκάνδαλο ΦΑΓΕ - Η μούχλα είναι ο
φερρετζές» (αποκαλύψαμε την εκτατεμένη
χρήση αντιβιοτικών, ώστε τα γιαούρτια να
αποκτούν μεγαλύτερη διάρκεια).

◆ **Και μουχλιασμένες κρέμες «Δέλτα»,**
αλλά... ο ΕΦΕΤ... ήταν κλειστός (23.4.2005).

◆ **Καρκινογόνες χρωστικές** (25.6.2005): οι
καρκινογόνες χρωστικές βρέθηκαν σε μπα-
χαρικά της εταιρίας «Γιώτης», η ανίχνευση
έγινε στην Ουγγαρία και η εταιρία έσπευσε
να ανακοινώσει ότι τα συγκεκριμένα μπαχα-
ρικά κυκλοφορούσαν μόνο στην Ουγγαρία
και όχι στην Ελλάδα!

◆ **Σκόπιμο το μπάχαλο του ΕΦΕΤ**
(2.7.2005).

◆ **Διατροφικό σκάνδαλο:** Ασυδοσία και
σκόπιμο μπάχαλο (30.7.2005). Οι καρκινο-
γόνες χρωστικές βρέθηκαν και σε μπαχα-
ρικά της «Γιώτης» σε ελληνικά ράφια. Πριν
από δυο μήνες η εταιρία διαβεβαίωνε ότι
τα μολυσμένα μπαχαρικά είχαν διανεμηθεί
μόνο στην Ουγγαρία! Και τι έκανε ο ΕΦΕΤ;
Δέχτηκε τις διαβεβαιώσεις της εταιρίας,
ότι αυτό το μείγμα κυκλοφόρησε μόνο στο
εξωτερικό!

◆ **Έλεγχοι, κοροϊδία και προπαγάνδα**
(30.7.2015). Αποστολή της Γενικής Διεύθυν-
σης Υγείας και Προστασίας των Καταναλω-
τών της Κομισιόν βρήκε ότι το ελληνικό σύ-
στημα υποτυπωδών ελέγχων είναι μπάχαλο.

◆ **Επικίνδυνο βρεφικό γάλα της Nestle**
- Ιστορίες εγκληματικής συγκάλυψης
(26.11.2005).

◆ **Κουτοπονηρίες του ΕΦΕΤ** (14.1.2006).
Το ρεπορτάζ αναφέρεται σε ελέγχους που
γίνονται μόνο σε μικροεπιχειρήσεις για να
ρίξουν στάχτη στα μάτια του ελληνικού λα-
ού.

◆ **Διατροφικό σκάνδαλο:** Απάτες και συ-
γκάλυψη (11.2.2006). «Βιολογικά» αλλαντικά
και ο ΕΦΕΤ... τυφλός διαιτητής ανάμεσα σε
ανταγωνίστριες εταιρίες.

◆ **Γαρίδες σαγανάκι με σος αρσενικό!**
(2.9.2006): «Πληροφορίες (διασταυρωμέ-
νες) λένε ότι ο ΕΦΕΤ ήταν πλήρως ενήμε-
ρος για την υπόθεση. Ο αρμόδιος υπάλλη-
λος μας απάντησε ότι δε γνωρίζει τίποτα
και ότι θέλουμε να μας απαντήσει γραπτά!
Ενήμερο, πλέον, είναι και το Γραφείο Ελέγ-
χου Τροφίμων, που υπάγεται απευθείας στον
υφυπουργό Α. Κοντό».

◆ **Και γιαουρτάκι... γυαλωμένο - Δεν**
έχουν ιερό και όσιο. Σε ρόλο «παπαγάλου»
της ΦΑΓΕ ο ΕΦΕΤ (18.11.2006). Ο τίτλος τα
λέει όλα...

◆ **Διαρκές το διατροφικό σκάνδαλο, προ-**
σηματικό το σύστημα ελέγχου (17.5.2008).
Αρχίζει το σκάνδαλο με το μολυσμένο ηλι-
έλαιο.

◆ **Μετά από συνεχείς τροποποιήσεις του**
κοινοτικού κανονισμού - Τάνκερ κουβαλούν
τρόφιμα και δηλητήρια (24.5.2008). Συνεχί-
ζουμε να ψάχνουμε το σκάνδαλο με το μο-
λυσμένο ηλιέλαιο, που είχε ήδη εισαχθεί και
στη χώρα μας και το είχαμε καταναλώσει.

◆ **Συνεχή ψέματα από κυβέρνηση και**
ΕΦΕΤ - Πόσες καραβιές μολυσμένου ηλι-
έλαιου φάγαμε; (24.5.2008). Χαρακτηρι-
στικός ο επίλογος του εκτενούς ρεπορτάζ:
«Είναι άγνωστο από πότε έρχεται ηλιέλαιο
(μόνο ηλιέλαιο άραγε;) μολυσμένο με ορυ-
κτέλαια (μόνο ορυκτέλαιο άραγε;) και τι
ποσοτήτες έχουμε καταναλώσει, άμεσα
ή έμμεσα. Το μόνο βέβαιο, ομολογημένο
επίσημα από τον Ρουσόπουλο, είναι πως δε
γινόταν κανένας έλεγχος για ορυκτέλαια.
Τα υπόλοιπα, το μπάχαλο των ελεγκτικών
μηχανισμών, δε χρειάζεται να τα ομολογή-
σει κανείς. Τα έχουμε δει όλοι. Και δεν είναι
η πρώτη φορά».

◆ **Αποκαλυπτήρια «σκανδάλου ΕΦΕΤ»**
(24.5.2008): «Ο,τι και να ισχύει, ό,τι και να
ειπωθεί εκ των υστέρων, η ουσία δεν μπο-
ρεί ν' αλλάξει: ο ΕΦΕΤ έδωσε διαβεβαίωση
ότι ένα μολυσμένο προϊόν δε διοχετεύτηκε
στην αγορά και μια βδομάδα μετά αυτό το
προϊόν βρέθηκε να κυκλοφορεί κανονικά-
τα, χωρίς ο ΕΦΕΤ να δώσει καμιά εξήγηση.
Το γεγονός αυτό αποτελεί ένα πρόσθετο
στοιχείο, μια ακόμη αποκάλυψη για το ρόλο
του ΕΦΕΤ και την ποιότητα του ελεγκτικού
ρόλου που ασκεί».

◆ **Το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης**
και Τροφίμων σαμποτάρισε συνειδητά τους
ελέγχους για τους οποίους ήταν υπεύθυνο -
Μπάτε σκύλοι αλέστε κι αλεστικά μη δίνετε -
Ανεξέλεγκτα περνούν τα σύνορα τα φυτικής
προέλευσης τρόφιμα (31.5.2008): Εκτενής
ανάλυση για τη σκόπιμη μαχαλοποίηση
των ελεγκτικών μηχανισμών.

◆ **Ποιος ορίζει τα επιτρεπτά όρια;**
(31.5.2008): Ο ΕΦΕΤ δημοσιεύει πληρω-
μένη καταχώρηση στον Τύπο για να πει ότι
δεν πρέπει να ανησυχούμε, όσο μολυσμένο
ηλιέλαιο κι αν καταναλώσαμε, γιατί δεν ξε-
περάσαμε το... επιτρεπτό όριο!

◆ **«Με ευθύνη των επιχειρήσεων» στην**
κατανάλωση το ηλιέλαιο (21.6.2008). Ο
ΕΦΕΤ ανακοινώνει: «Οι ποσότητες ηλιε-
λαίου Ουκρανικής προέλευσης που έχουν
εργαστηριακά αποδειχθεί ότι δεν είναι επι-
μολυσμένες δίνονται προς διάθεση στην
κατανάλωση με ευθύνη των επιχειρήσεων»!

◆ **Τώρα και χοιρινά και βοοειδή με διο-**
ξίνες - Τέλος δεν έχει το διατροφικό σκάν-
δαλο (12.12.2008): «Όπως πολλάκις έχουμε
γράψει, το ελληνικό σύστημα ελέγχου είναι
σουρωτήρι. Ο ΕΦΕΤ, λοιπόν, περιορίστηκε
και πάλι σε ρόλο... τροχονόμου, καλώντας
το κοινό να μην καταναλώνει χοιρινό κρέας
και μπέικον ιρλανδικής προέλευσης (άντε
να ξέρει ο καταναλωτής από πού είναι το
μπέικον)».

◆ **Τρώμε μεταλλαγμένο ρύζι** (7.2.2009)!

◆ **Ξανά μολυσμένο ηλιέλαιο στην ΕΕ**
(28.11.2009). Το μολυσμένο ηλιέλαιο βρέθη-
κε στη Γερμανία και το ρεπορτάζ μας σημεί-
ωνε: «Στη χώρα μας τι γίνεται; Καλά, εσείς
τι κάνετε; Κάπως έτσι ήταν η απάντηση της
προϊσταμένης της Διεύθυνσης Μεταποίη-
σης του υπουργείου Γεωργίας. Ενοχλημένη
από το τηλεφώνημά μας, μας είπε ότι κάνουν
ελέγχους γενικά και στα πάντα! Φυσικά, για
το μολυσμένο ηλιέλαιο που βρέθηκε στη
Γερμανία δεν ήξερε τίποτα. Ποιος ξέρει από
πότε έχει να κοιτάξει κάποιο Alert. Ούτε ο
ΕΦΕΤ εξέδωσε καμιά σχετική ανακοίνωση».

◆ **Ξανά ηλιέλαιο με βαλβολίνες!**
(12.12.2009). Βαλβολινόυχο ηλιέλαιο ξανα-
βρέθηκε και στην Ολλανδία. «Η διοίκηση του
ΕΦΕΤ και αυτή τη φορά δεν έκανε την παρα-
μικρή ανακοίνωση, γιατί δεν κάνει ελέγχους
στο ράφι για επιμολυσμένο ηλιέλαιο από την
Ουκρανία, παρ' ότι είναι υποχρεωμένη».

◆ **Νέο σκάνδαλο διοξινών - Πουλάνε καρ-**
κίνο για να βγάλουν υπερκέρδη (8.1.2011). Ο
υπουργός Λοβέρδος έδωσε εντολή στον
ΕΦΕΤ «να διενεργηθεί αμέσως ο απαιτούμε-
νος έλεγχος», αλλά ο πρόεδρος του ΕΦΕΤ
δήλωσε ότι δεν συντρέχει κανένας λόγος
ανησυχίας, διότι δεν έχει προκύψει, με βάση
τις γερμανικές αρχές, εισαγωγή στη χώρα
μας προβληματικών παρτίδων, ενώ σύμφωνα
με την ενημέρωση που έχουμε από τις γερ-
μανικές αρχές το πρόβλημα ήδη έχει τεθεί
υπό έλεγχο και δεν τίθεται θέμα ελέγχου
στην ελληνική επικράτεια!

Δυστυχώς, ο περιορισμένος χώρος δεν
επιτρέπει να συνεχίσουμε. Όπως θα προ-
σέξατε, έχουμε φτάσει μόλις στον Γενάρη
του 2011. Είμαστε, δηλαδή, μόνο στη μέση.
Η συνέχεια ήταν πανομοιότυπη. Ανεξαρτήτως
κυβέρνησης και διοίκησης του ΕΦΕΤ.

Προβολές και συζητήσεις

**Η ΤΡΙΛΟΓΙΑ
ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΣΗΣ**
TOY BZEBOJONT ΠΟΥΝΤΟΒΚΙΝ

20/10 **Η ΜΑΝΑ** (1926)

27/10 **ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ
ΑΓΙΑΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΥΛΗΣ** (1927)

03/11 **ΘΥΕΛΛΑ ΣΤΗΝ ΑΣΙΑ** (1928)

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
Αγαθούπολεως 65 & Αχαρνών, Αθήνα | Ιουστινιανού 24, Θεσσαλονίκη
Είσοδος ελεύθερη | www.eksegersi.gr

Φέτος συμπληρώνεται ένας αιώνας από την Οκτωβριανή
Επανάσταση. Ενας αιώνας από τότε που το προλεταριάτο της
Ρωσίας, υπό την καθοδήγηση του κόμματος των Μπολσεβίκων,
πήρε στα χέρια του την εξουσία και σάρωσε το τσαρικό κράτος,
αλλάζοντας μέσα σε μια νύχτα την ιστορία όλης της ανθρωπό-
τητας. Εκατό χρόνια μετά τον Οκτώβρη του 2017, με την αντε-
πίθεση της αστικής τάξης να μαίνεται, με την υποχώρηση από
τα κεκτημένα του εργατικού κινήματος, με την καπιταλιστική
βαρβαρότητα να εντείνεται ανεξέλεγκτα, κι ενώ οι σελίδες της
οργανωμένης, νικηφόρας ταξικής πάλης αναμένεται ακόμη να
γραφτούν, το παράδειγμα της Οκτωβριανής Επανάστασης πα-
ραμένει επίκαιρο κι εξακολουθεί να τροφοδοτεί το όραμα της
κοινωνικής απελευθέρωσης.

Ο Βσέβολοντ Πουντόβκιν (1893-1953) υπηρέτησε το όραμα του
νεοσυστατού σοβιετικού κράτους μέσα από την κινηματογρα-
φική του τέχνη. Πρωτοπόρος ερευνητής του σοβιετικού μοντάζ,
μελέτησε τις ψυχολογικές του λειτουργίες κατά την περίοδο του
βουβού κινηματογράφου, ενώ έπειτα εισήγαγε την αντίστιξη ει-
κόνας και ήχου στην ταινία, καθώς θεωρούσε πως ο ήχος μπορεί
και πρέπει να λειτουργεί αυτόνομα ως ολοκληρωμένο μέσο και
όχι απλά ως συνοδευτικό «χαλί» της θέασης.

Στην περίφημη «τριλογία της συνειδητοποίησης», ο Πουντόβ-
κιν πραγματεύεται την ανάπτυξη της επαναστατικής συνείδησης
μέσα από τη σκιαγράφηση της πορείας τριών χαρακτήρων: μιας
φτωχής μάνας εργάτη που φυλακίζεται (η πρώτη ταινία της τρι-
λογίας βασίζεται στη «Μάνα» του Μαξίμ Γκόρκι), ενός χωρικού
που προλεταριοποιείται στη μεγάλη πόλη («Το Τέλος της Αγίας
Πετρούπολης») κι ενός μογγόλου βοσκού που άθελά του γίνεται
υποχείριο της αποικιοκρατίας («Θυέλλα στην Ασία»). Οι ήρωες
του Πουντόβκιν είναι καθημερινοί άνθρωποι που μετατρέπονται
σε επαναστάτες μέσα από τα γεγονότα της ζωής, σε διαλεκτική
σχέση με την Ιστορία και τις κινήσεις των μαζών.

-Παρασκευή 3/11/2017-

ΘΥΕΛΛΑ ΣΤΗΝ ΑΣΙΑ

(Potomok Chingis-Khana, Σοβιετική Ένωση, 1928, 82')

Σκηνοθεσία: Βσέβολοντ Πουντόβκιν. Μιχαήλ Ντόλερ

Σενάριο: Οσιπ Μπρικ, Ι. Νοβοξένοφ

Φωτογραφία: Ανατόλι Γκολόβνια

Μουσική: Νικολάι Κριούκοφ

Ηθοποιοί: Βαλέρι Ινκίζινόφ, Ι. Ντέντισεφ, Αλεξάντρ
Τσιτσιακόφ

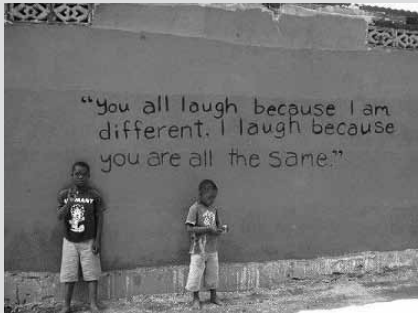
Παρασκευή στις 8.30 - Είσοδος ελεύθερη
Αθήνα: Αγαθούπολεως 65
Θεσσαλονίκη: Ιουστινιανού 24

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
 ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Την Κυριακή (29 Οκτωβρίου) γιορτάζει ο εκ συμβασιλευ-
 ούσης σύμβουλος του πρωθυπουργού Νίκος Καρανίκας. Δη-
 λαδή όχι ο ίδιος, αλλά δεν έχει σημασία. Όταν γιορτάζει ο
 άνθρωπος που θαυμάζεις, το ίνδαλμά σου, δεν γιορτάζεις κι
 εσύ; Υψώνουμε κι εμείς το ποτήρι μας λοιπόν για τα γενέθλια
 της Ελένης Μενεγάκη, εφάμιλλης του Καρανίκα εξέχουσας
 μορφής στην τηλεοπτική δημοκρατία μας, που κλείνει τα 48
 χρόνια της.

Επίδοξοι πτη-
 νοβάτες πουπου-
 λοφόροι. Μόνο
 τέτοιοι υπήρξαν
 κάποιοι, ακόμη
 και τον καιρό που
 μάζευαν επανα-
 στατόσημα με το
 βλέμμα στραμ-
 μένο στο μέλλον
 (τους). Κι από κο-
 ντά με πλουμιστές κόττες, επιρρεπείς στο τσιμπολόγημα εκεί
 όπου υπάρχουν τροφή και κάμερες...

Όπου έφτυνα τα έγλειψα, όπου έλεγα ξελέω
 κι αν είπα, ξείπα. Και λοιπόν; Μήπως θα γίνει κάτι;

«Δεν μπορούμε και δεν θέλουμε να ερχόμαστε σε επαφή
 με τον άλλον πίσω από τον φράχτη. Αυτός είναι ο λόγος που
 οι μεγάλες πληθυσμιακές συγκεντρώσεις στα οικοδομικά συ-
 γκροτήματα, οδηγούν στην απομόνωση και στην αδιαφορία
 προς τον πλησίον» (Κόνραντ Λόρεντζ).

Το να γίνει Μπέτυ μια Περιστέρα, μπορούμε να το κατανο-
 ήσουμε. Το να γίνει όρνιο αρπαχτικό μια κότα όμως, δεν το
 χωράει ο κοινός νους...

Το χαϊκού της εβδομάδας που μας βάζει στο πνεύμα των
 τεκταινομένων και του απόηχού τους:

Κοίτα το ζώο
 κοίτα το ούγκανο
 πόζα στην κολώνα!

Πάντως, αν αποφασίζαμε να συλλέξουμε τα καλύτερα από
 τα εξαιρετικά σχόλια του διαδικτύου για την επίσκεψη στη
 Μακρόνησο, δεν θα μας έφτανε η στήλη. Δεν το κάνουμε,
 γιατί με τα σχόλια και το διαδικτυο δεν γίνεται τίποτε πέρα από
 εκτόνωση... Και καμιά φορά η αηδία και η οργή είναι τέτοιες,
 που κόβεται ακόμη και η όρεξη για την αποτύπωσή τους...

«Δεν είναι δείγμα υγείας να είσαι καλά προσαρμοσμένος
 σε μια άρρωστη κοινωνία» (Jiddu Krishnamurti).

Νενέκοι χωρίς όριο, ξευτίλες δίχως πάτο
 της Ευρωλάνδης δουλικά, μπάτλερ του κεφαλαίου
 που από σφουγγοκωλάριο του Σ.Ε.Β. του Τραμπ και άλλων
 «τη βλέπουν» ξάφνου αριστεροί και πάν' στα Μακρονήσια!
 Πού πάτε ωρέ ρεντίκολα, για πού βρε ρεμπασκέδες
 που απ' την αναπηρία μας έχετε ξεσαλώσει
 γιατί, χέρι αν βρισκότανε να σας αρπάξει λάβρο
 σε βόθρο τώρα θα 'σαστε με τα κεφάλια μέσα.

Αναρωτιόμαστε πού θα πάνε όλοι αυτοί οι κομμουνιστές να
 γιορτάσουν σε λίγες μέρες, που θα είναι τα εκατοντάχρονα
 της ρωσικής επανάστασης. Και πού θα βρει φέτος να πάει ο
 Αλέξης για να αποφύγει τη 17η Νοέμβρη, όπως συνηθίζει. Ε,
 δε λέει να περάσει εκείνες τις κολώνες που έγραφαν «έξω οι
 ΗΠΑ», λίγες μέρες μετά...

Χαρά στους νιους που βούτηξαν στο κιούπι με το μέλι
 και τρών' του κόσμου τα καλά, της χώρας όλα τ' άνθια
 και φτιάχνουν τριπλοσάγονα ως είναι το γουρούνι.

Για φάτε πιείτε φίλοι μου, χαρείτε να χαρούμε
 τούτον τον χρόνο τον καλό, τον άλλο ποιος το ξέρει
 για ζούμε, για πεθαίνουμε, για σ' άλλο κόσμο πάμε.

Η ζωή είναι ένα δράμα. Σήμερα είσαι εδώ και αύριο πάλι
 εδώ... Τι μηδενική ανοχή ρε μηδενικά που σας ανεχόμαστε;

Σύμφωνα με το μέγα εθιμολογικό δυσλεξικό του Μπα-
 μπουινιώτη, υπάρχουν δύο κατηγορίες παραπλανημένων
 ψηφοφόρων στην αριστερά (όπως κοιτάζουμε από πάνω): τα
 συν-θύματα και τα κ.κ.κορόδια. Σύμφωνα με το ίδιο βοήθημα
 (τι σεξουαλικό ρε;), το υπέρτατο αγαθό στη δημοκρατία είναι
 η ζωή και στις δημοκρατίες δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Καλά
 θα ήταν να μπορούσαν να πείσουν και για το αντίθετο, αφού
 γι' αυτά δεν πείθουν: ότι το υπέρτατο αγαθό στη ζωή είναι η
 δημοκρατία και ότι στα αδιέξοδα δεν υπάρχουν δημοκρατίες...

Δόξα τω λαώ, που λέει κι ο θεός...

Κοκκινোসκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Την Παρασκευή 20/10 πραγματο-
 ποιήθηκαν οι εκλογές στην Ελλη-
 νική Ολυμπιακή Επιτροπή (ΕΟΕ),
 μετά από οχτώ μήνες αντιδικιών και
 δικαστικών αντιπαράθεσων ανάμεσα
 στις δυο φατρίες (Καπράλου και Κού-
 βελου). Το αποτέλεσμα των εκλογών
 ήταν γνωστό, αφού οι δυο πλευρές εί-
 χαν έρθει σε συμφωνία (ο Καπράλος
 ήταν ο μοναδικός υποψήφιος) και το
 μόνο ερωτηματικό ήταν κατά πόσο θα
 πειθαρχήσουν στη «γραμμή» ορισμέ-
 νες από τις «σκληρές» ομοσπονδίες
 της πλευράς Κούβελου. Τελικά δεν
 υπήρχαν απρόοπτα και η εκλογή ήταν
 ομόφωνη (22 στις 22 ομοσπονδίες).

Η εξέλιξη αυτή αποτελεί επιτυχία
 για την κυβέρνηση, η οποία ήθελε
 πρόεδρο τον Καπράλο, και την πι-
 στώνεται ο υφυπουργός Αθλητισμού,
 Γιώργος Βασιλειάδης, που είχε ανα-
 λάβει να διαπραγματευτεί με τους
 δυο υποψήφιους. Η κυβέρνηση αρ-
 χικά εξασφάλισε την ουδετερότητα
 της ΔΟΕ, η οποία ήταν ενήμερη για
 τις προθέσεις της κυβέρνησης και
 τις κινήσεις του Βασιλειάδη, και στη
 συνέχεια άρχισαν οι πιέσεις προς τον
 Κούβελου και τις ομοσπονδίες που τον
 στήριζαν. Οι πιέσεις είχαν αίσια κατά-
 λξη για την κυβέρνηση, αφού ο Κού-
 βελος δέχτηκε να αποσύρει την υπο-
 ψηφιδική του εξασφαλίζοντας για
 τον εαυτό του τη θέση του προέδρου
 της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας
 και δύο τουλάχιστον θέσεις στο νέο
 διοικητικό σχήμα (α' αντιπροέδρου
 και προέδρου επιτροπής Ολυμπιακής
 Προετοιμασίας) με πιθανότητα και για
 τρίτη (β' αντιπροέδρος).

Η επίτευξη της συμφωνίας και η
 ρύθμιση των επιμέρους λεπτομερειών
 έγινε εκτός ελληνικού εδάφους, στην
 Ταργόνα, στο πλαίσιο της υποψηφι-
 ότητας της Πάτρας για τους Παράκτι-
 ους Αγώνες του 2019. Στην ισπανική
 πόλη, η κάθε πλευρά είχε συναντήσεις
 με αξιωματούχους της ΔΟΕ και μετά
 την τελική συμφωνία δόθηκε η εντολή
 στον πρόεδρο της εκλογικής επιτρο-
 πής και επίτιμο μέλος της ΔΟΕ, Λάμπη
 Νικολάου, να ορίσει τις εκλογές και να
 ενημερώσει τις ομοσπονδίες.

Από την πλευρά της η ΔΟΕ έστειλε
 ευχαριστήρια επιστολή στον Βασιλει-
 άδη για τη συμβολή στην εξεύρεση λύ-
 σης στη διοίκηση της ΕΟΕ, τονίζοντας
 την ανάγκη να γίνουν οι απαραίτητες
 ενέργειες από την πλευρά της κυβέρ-
 νησης για να καλυφθεί το χαμένο
 έδαφος και να αποκατασταθεί η ει-
 κόνα της ΕΟΕ. Πλέον, το ενδιαφέρον
 μεταφέρεται στην εκλογή του μέλους
 της ΕΟΕ που θα πάρει το χρίσμα
 του «αθάνατου» στη ΔΟΕ. Το φα-
 βορί είναι πλέον ο Καπράλος, αφού
 ελέγχει την ΕΟΕ. Θα πρέπει να
 υπάρξουν σημαντικές ανατροπές
 στους σημερινούς συσχετισμούς
 για να καταφέρει ο Κούβελος να
 κάνει την έκπληξη. Προς το παρόν
 θα πρέπει να αποκαταστήσει την
 ενότητα της αντιπολίτευσης και να
 πείσει τους «σκληροπυρηνικούς»
 (που τον κατηγορούν ότι ενδιαφέ-
 ρθηκε μόνο για τον εαυτό του), ότι
 με δεδομένη την πλήρη υποστήρι-
 ξη της κυβέρνησης στον Καπράλο
 και την ουδετερότητα της ΔΟΕ, η
 εξασφάλιση δυο-τριών θέσεων στο
 διοικητικό σχήμα της ΕΟΕ είναι ό,τι
 καλύτερο μπορούσε να γίνει.

«Τσε - Τσε Γκεβάρα - Τουπαμάρος - Βιετκόνγκ»

Στο προηγούμενο φύλ-
 λο αναφερθήκαμε στην
 αντιπαράθεση Μαρινάκη και
 Μελισσανίδη για τον έλεγχο
 της ποδοσφαιρικής «παρά-
 γκας», τονίζοντας ότι ο κερδι-
 σμένος από αυτή είναι μέχρι
 στιγμής ο Σαββίδης, ο οποίος
 έχει επιλέξει να μην εμπλακεί
 δημόσια στην αντιπαράθε-
 ση. Το πανό που σηκώθηκε
 στις εξέδρες του «Γεώργιος
 Καραϊσκάκης», από τους ερυ-
 θρόλευκους οπαδούς, στη
 διάρκεια του ντέρμπι Ολυμπι-
 ακός - ΠΑΟΚ, έχει ιδιαίτερη
 σημασία. Κατά την ταπεινή
 άποψη της στήλης, δείχνει
 με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο
 ότι πλέον οι ερυθρόλευκοι
 και ο Μαρινάκης, ανοίγουν
 και δεύτερο μέτωπο, κόντρα
 στον Σαββίδη.

Παρά τις δηλώσεις με τις
 οποίες ο επίσημος Ολυμπια-
 κός καταδικάζει την ενέργεια
 των ερυθρόλευκων οπαδών
 και το περιεχόμενο του πανό
 («Θάνατος στον Ιβάν Σαβ-
 βίδη και την οικογένειά του.
 Να καούν στην κόλαση»), που
 ήταν γραμμένο στα ρωσικά,
 από την προσπάθεια συμψη-
 φισμού με ανάλογα πανό κα-
 τά του Μαρινάκη και κυρίως
 από το γεγονός ότι οι οργανω-
 μένοι οπαδοί του Ολυμπιακού
 είναι απόλυτα ελεγχόμενοι
 από την ΠΑΕ, μπορούμε να
 συμπεράνουμε ότι η ενέργειά
 τους ήταν σε συνεννόηση με
 την ερυθρόλευκη διοίκηση.
 Αν οι ερυθρόλευκοι οπαδοί
 είχαν λειτουργήσει πρω-
 τοβουλικά και χωρίς την
 έγκριση της ερυθρόλευκης
 διοίκησης, είναι σίγουρο ότι
 από το πρώτο δευτερόλεπτο
 μετά την ανάρτηση του πανό
 θα υπήρχαν κινήσεις εναντίον
 τους. Το περιεχόμενο του πα-
 νό έχει εξοργίσει την πλευρά
 Σαββίδη, η οποία σύμφωνα με
 το ρεπορτάζ αναμένεται να
 κινηθεί νομικά (όσον αφορά
 το θεσμικό μέρος της υπό-
 θεσης), ενώ με διαρροές «κύ-
 κλων» της αφήνει να εννοηθεί

ότι έχει ήδη σηκώσει το γάντι
 και ετοιμάζεται να απαντήσει
 στην πρόκληση Μαρινάκη.

Δεν μπορούμε να γνωρί-
 ζουμε τις διεργασίες στο
 ποδοσφαιρικό παρασκή-
 νιο και κατά συνέπεια τους
 λόγους για τους οποίους ο
 πρόεδρος της ερυθρόλευκης
 ΠΑΕ αποφάσισε να ανοίξει
 και δεύτερο μέτωπο. Υπάρχει
 κάποια παρασκηνιακή συμ-
 φωνία ανάμεσα σε Σαββίδη
 και Μελισσανίδη; Ο Μαρι-
 νάκης αισθάνεται δυνατός
 και θέλει να ξεκαθαρίσει την
 κατάσταση και με τους δυο
 αντιπάλους του; Έκανε μια
 άστοχη κίνηση που θα την
 πληρώσει; Έκανε μια κίνηση
 ματ, αφού διέγινε ότι όσο
 ο Σαββίδης μένει εκτός, την
 αντιπαράθεσης κερδίζει ο
 ΠΑΟΚ; Παραθέσαμε μερικά
 σενάρια που προσπαθούν να
 εξηγήσουν την απόφαση του
 Μαρινάκη, χωρίς όμως να
 μπορούμε να αξιολογήσου-
 με τη βαρύτητά τους, αφού
 δεν διαθέτουμε τα αναγκαία
 δεδομένα. Ανεξάρτητα όμως
 από το σενάριο που θα επι-
 λέξει κάποιος ή από κάποια
 άλλο που θα μπορούσε να
 υποθέσει, αυτό που πρέπει να
 κρατήσουμε είναι ότι η αντι-
 παράθεση για τον έλεγχο των
 εξελίξεων στο ποδοσφαιρικό
 παρασκήνιο θα οξυνθεί και θα
 έχει πλέον και τρίτο παίχτη,
 τον Σαββίδη. Οι εξελίξεις
 θα δείξουν αφενός τον λόγο
 για τον οποίο αποφάσισε ο
 Μαρινάκης να εμπλέξει τον
 Σαββίδη και αφετέρου την
 κατάληξη της αντιπαράθεσης
 ανάμεσα στους τρεις καπιτα-
 λιστές που προσπαθούν, χρη-
 σιμοποιώντας κάθε θεμιτό και
 αθέμιτο μέσο, να ενισχύσουν
 τη θέση τους. Προς το παρόν,
 η νίκη των ερυθρόλευκων στο
 ντέρμπι με τον ΠΑΟΚ, σε συν-
 δυασμό με την ήττα της ΑΕΚ
 από τον Ατρόμητο στο ΟΑΚΑ,
 έχουν δημιουργήσει κλίμα
 ευφορίας στο λιμάνι, αφού
 έχουν πλησιάσει σε απόστα-

ση αναπνοής από την κορυφή
 του βαθμολογικού πίνακα.

Η ανάρτηση μιας φωτο-
 γραφίας του προπονητή
 του τμήματος πυγμαχίας του
 Παναθηναϊκού, Γιάννη Αϊδι-
 νιώτη, από το γραφείο του
 πρώην προέδρου του Πανα-
 θηναϊκού, Νικόλα Πατέρα, με
 το σχόλιο «Με τον ένα και μο-
 ναδικό Πρόεδρο!!!! Που είναι
 πάντα δίπλα μας!», προκά-
 λεσε συζητήσεις στις τάξεις
 των πράσινων οπαδών. Παρά
 το γεγονός ότι αρκετές φορές
 ο Πατέρας και ο Αϊδινιώτης
 έχουν παρακολουθήσει μαζί
 αγώνες της ποδοσφαιρικής
 ομάδας του Παναθηναϊκού
 και ότι ο Πατέρας είναι ο
 βασικός χορηγός της πρά-
 σινης πυγμαχίας, αφού στο
 τμήμα προπονείται ο γιος του
 Διαμαντίτη, η συγκεκριμένη
 ανάρτηση ερμηνεύτηκε από
 πολλούς ως μια προσπάθεια
 επανεμφάνισης του Πατέρα
 στα πράσινα δρώμενα και
 στις αναμενόμενες διοικητι-
 κές εξελίξεις, μετά την απο-
 χώρηση του Αλαφούζου.

Δεν μπορούμε να γνω-
 ρίζουμε τις προθέσεις του
 Πατέρα και ούτε να παρα-
 γνωρίσουμε το γεγονός ότι
 η ανάρτηση θα έδινε αφορ-
 μή για σχόλια, πάντως από
 πληροφορίες της στήλης, ο
 πρώην πρόεδρος μέχρι στιγ-
 μής δεν αποτελεί μέρος της
 λύσης του προβλήματος του
 Παναθηναϊκού, αφού πέραν
 της αποδοχής του από μια
 μειοψηφική μερίδα των ορ-
 γανωμένων οπαδών της ομά-
 δας δε διαθέτει ερείσματα
 στην παναθηναϊκή οικογένεια.
 Σχετικά με τις διεργασίες για
 την επόμενη μέρα στον ποδο-
 σφαιρικό Παναθηναϊκό, όλα
 δείχνουν ότι υπάρχει μια στα-
 σιμότητα, αφού δεν υπάρχουν
 ειδήσεις για το θέμα, παρά το
 γεγονός ότι οι παρασκηνια-
 κές διαβουλεύσεις ανάμεσα
 στους διάφορους επίδοξους
 σωτήρες συνεχίζονται. Στην
 πίεση ακούγεται σενάριο
 περί εμπλοκής στα διοικητι-
 κά της πράσινης ΠΑΕ ενός
 ονόματος που θα προκαλέ-
 σει έκπληξη, το οποίο μέχρι
 στιγμής δεν επιβεβαιώνεται
 από το ρεπορτάζ της στήλης.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Ο τίτλος της στήλης
 είναι ένα παλιό σύνθημα (δε-
 καετία '80) των Fentagin, των
 οργανωμένων οπαδών του
 Ατρόμητου, και επιλέχθηκε με
 αφορμή την εκτός έδρας νίκη
 της περιστεριωτικής ομάδας
 στο ΟΑΚΑ κόντρα στην ΑΕΚ,
 που την έφερε στην πρώτη θέ-
 ση του πρωταθλήματος.

Χωρίς σχόλιο αλλά με πολλές αναμνήσεις από την επίσκεψη
 στη Βαρκελώνη και το Καμπ Νου.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

ΗΠΑ - (άνευ) Τσίπας: Ο εταίρος κι η εταίρα

Η συγκυβέρνηση συνάπτει συμφωνίες, όμως ποιος περνάει κάτω από τα καυδιανά δίκρανα;

ΝΑΤΟ(s) - ΝΑΤΟ(s) ο καμηλιέρης πρωθυπουργός

**Αυτούς που εγώ τραγουδώ δεν έχουνε φτερά,
δεν τους μεθά καμιά φυγή, δεν τους τραβούν τ' αστέρια
έχουνε μια ζεστή καρδιά, δυο ροζιασμένα χέρια
κι είναι δεμένα με τη γη.**

Φώτης Αγγουλές

► «Ο Ειρηνοδίκης, ο αστυνομικός και χωροφύλακες κάνουν έρευνα στα βιβλία του Γιάννη Κορδάτου στο Πήλιο και μετά την έρευνα γράφουν στην έκθεση: "...ανάμεσα στα βιβλία του, ευρήσαν τα βιβλία του Ρώσου κομμουνιστού Μιχαήλ Στρογκόφ και άλλα, καθώς και τα βιβλία Σολωμού τινός...» (Ελλη Αλεξίου, «Υπό εχεμύθειαν»).

► Μπράβο (του) Αλέξη! «Συνολικά πρόκειται για μια άδικη επίθεση σε έναν πρωθυπουργό που έχει παραδεχθεί τις αυταπάτες του, οι οποίες τον είχαν οδηγήσει παλαιότερα σε πολλές εσφαλμένες εκτιμήσεις και θεωρήσεις, και πλέον μιλάει τη γλώσσα της αλήθειας, αποτυπώνει την κατάσταση όπως είναι και όχι όπως θα ήθελε να είναι» (Κυρτσουφλάδα «Free Sunday», 22/10/2017, σελ.20).

► «Στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια της κρίσης, διάφορες αστικές και οπορτουνιστικές δυνάμεις προέβαλλαν -και προβάλλουν- τη δημιουργία μιας «αριστερής», "προοδευτικής", "δημοκρατικής", "αντιδεξιής"... κυβέρνησης... ως άμεσης πρότασης διεξόδου από την οικονομική κρίση και την αντιλαϊκή πολιτική». Δ. Κουτσούμπας, από την συνέντευξη του στην εφημερίδα «Πράβντα», οργάνου της ΚΕ του «Κ»ΚΡΟ. Καθόλου τυχαία, τέτοιους χαρακτηρισμούς χρησιμοποίησε και ο Χ. Φλωράκης μετά την εκλογική νίκη του ΠΑΣΟΚ το 1981...

► Την αλληλεγγύη του εκδήλωσε ο Περισσός στο λαό του Καζακστάν. Μεμπτόν; Όχι, αλλά... να... στην ελληνική αντιπροσωπεία της «Ομάδας Φιλίας Ελλάδας-Καζακστάν» της Βουλής φιγουράρει το όνομα της Δ. Μανωλάκου (του Περισσού) με γίγαντες της αλληλεγγύης (στους λαούς;) όπως ο Μ. Βορίδης και ο Νίκος Νικολόπουλος. Ολα καλά;

► «Αύξηση μερικής απασχόλησης» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ), και δίπλα (εκ δεξιών...) «Οι πρόσφυγες κατακλύζουν τα νησιά»...

► Τα πάντα-όλα θένε οι καπιταλιστές: «Σύνδεση αμοιβών με

παραγωγικότητα και ευελιξία ζητεί ο ΣΕΒ».

► 'Raus!

► «Ο Λένιν νεκρός!» Σαν κεραυνός χτύπησε το νέο τον καθένα. Απλώσε στις πλούσιες πεδιάδες της Αφρικής και στους καταπράσινους ριζώνες της Ασίας. Οι Μαύροι και οι Κίτρινοι, είναι αλήθεια, δεν γνωρίζουν ακόμα καλά ποιος είναι ο Λένιν, ούτε που βρίσκεται η Ρωσία. Οι ιμπεριαλιστές αποικιοκράτες έχουν κάνει το παν για να τους εμποδίσουν να το μάθουν, η άγνοια όντας ένας από τους κύριους στυλούς του καθεστώτος τους. Όμως, από τα Δέλτα του Βιετνάμ μέχρι τα δάση της Νταχομέης, στόμα το στόμα επαναλαμβάνεται πως σε μια απόμακρη γωνιά του κόσμου, ζει ένας λαός που κατάφερε ν' ανατρέψει τους εκμεταλλευτές του και διαχειρίζεται μόνος του τώρα τις υποθέσεις του, χωρίς να 'χει ανάγκη από αφεντικά, ούτε από στρατηγούς κυβερνήτες. Ακούστηκε να λέγεται πως αυτή η χώρα είναι η Ρωσία, πως εκεί βρίσκονται άντρες θαρραλέοι και πως ο πιο θαρραλέος απ' όλους είναι ο Λένιν. Και τούτο άρκεσε για να κερδίσει αυτός ο λαός και αυτός που τον καθοδηγεί τη συμπάθεια και το θαυμασμό όλων των έγχρωμων ανθρώπων. («Ο Λένιν και οι αποικιακοί λαοί», (1924), Χο Τσι Μινχ ή Νγκουγιέν Τατ Θανχ ή Μπα ή Νγκουγιέν Αϊ Κουόκ ή Βουόγκ ή Τσιν ή Γερο-Τσιν ή Λιν ή Λι-Λι-Σαν ή Τονγκ Βαν Σο ή Χονγκ Φονγκ.

► In the desert you can't remember your name, 'cause

Ψωνάρες

Δεν τον κατηγορούμε επειδή δε γυμνάζεται (από τα κωλαράκια και την κοιλιά στα 43 του, είναι ολοφάνερο). Τον κατηγορούμε που πήγε στην Αμερική και βγήκε να κάνει τζόκινγκ για να τον φωτογραφίσουν. Περί Αλέξη Τσίπρα ο λόγος.

Ο άλλος, που ακόμα δεν το 'χει πάρει απόφαση ότι στη Γαλλία τον φτύνουν ομαδικώς, ήρθε εδώ

there ain't anybody to give you no pain.

► «Στα βαθιά της διαπραμάτευσης από την Τρίτη με συζήτηση για περικοπές επιδομάτων» και... "κοινωνικό μέρισμα"»...

► Τελικά ο Ριζοσπάστης βγήκε το διήμερο της απεργίας στα ΜΜΕ;

► Για ποιους λόγους ένα समाτείο εργαζομένων (ΣΕΛ-ΜΑ) στηρίζει το ηλεκτρονικό εισιτήριο;

► Αταφος νεκρός η «αξιολόγηση» στα σχολεία, φαίνεται να λέει το (απογοητευμένο) δημοσίευμα των ΝΕΩΝ (tanea.gr/news/greece/article/5480670/tafoplakasan-aksiologish/).

► «Σπάνε κάθε ρεκόρ τα νέα συμβόλαια σε φυσικό αέριο» - α, ρε αθάνατη... φασολάδα.

► Δηλητήριο ο τίτλος του άρθρου στα ΝΕΑ: «Τιμωρία». Δηλητήριο για την (υψηλή) αποχή από την «αξιολόγηση». Ευδάκι, παιδιάδες! (το άρθρο εδώ: tanea.gr/opinions/alloripinions/article/5480656/timwria/).

► Ο «επιβήτορας της μισής Αθήνας» (κατά κόσμον Π. Τατσόπουλος) «ξεσπάει» στο πόνημά του στην Μαρινακιάδα (ΤΑ ΝΕΑ).

► ΤΣΟΥΖΕΙ (100 χρόνια μετά) η Μεγάλη Οκτωβριανή Σοσιαλιστική Επανάσταση! Ντα ζντράστβονετ στρανά σαβιέ-ταφ!!!

► Μακιγιάζ ο πρόεδρος Πά-νος; Του απιστεύτου!

Βασίλης

ως «σύζυγος της Κάρλα» και βγήκε μεσημεριάτικα να κάνει τζόκινγκ στο... Σύνταγμα, μπας και εξασφαλίσει λίγη δημοσιότητα (έστω και στην Ελλάδα). Ψωνάρες του αστισμού.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Συνδυάζοντας τα δύο εξώφυλλα της «Αυγής» (που δεν τα χωρίζει δα καμιά χρονική άβυσσος, 10 Νοέμβρη του 2016 τυπώθηκε το πρώτο, 18 Οκτώβρη του 2017 το δεύτερο), μπορούμε να καταλήξουμε σ' έναν τίτλο χάρμα: «Στρατηγικοί εταίροι σε σκοτεινή εποχή». Ο Τσίπρας με τον Τραμπ, φυσικά. Βέβαια, τα περί εταιρισμού είναι συριζαίικες μπουρδες. Αφέντης και υποτελής είναι η πραγματική σχέση. Όμως εδώ μας ενδιαφέρει η... μεγαλειώδης κωλοτούμπα. Η έλλειψη οποιασδήποτε αναστολής. Ο απόλυτος πολιτικός αμοραλισμός. Που ξεκινάει από την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ και απλώνεται σε όλο το κομματικό σώμα. Απαξ και βρέθηκαν διαχειριστές της αστικής εξουσίας, είναι διατεθειμένοι να κάνουν τα πάντα για να μείνουν εκεί (κι όταν φύγουν, να έχουν ελπίδα να επανέλθουν).

◆ Αντίθετα από την «Αυγή», η «Εποχή» το έριξε και πάλι στις... τροπουλές. Την Κυριακή 15 Οκτώβρη, είχε ένα... σεμνό «χτύπημα» στην πρώτη σελίδα, με τον ουδέτερο-ενημερωτικό τίτλο: «Συνάντηση Τσίπρα-Τραμπ στις 17 Οκτωβρίου». Την επόμενη εβδομάδα, θα περίμενε κανείς κάποιο σχολιασμό για τα «σημεία και τέρατα» της Ουάσινγκτον. Μάταια! Το πρωτοσέλιδο της «Εποχής» το απασχολούσαν άλλα θέματα. Πρώτο θέμα «Η Θέμις έχει κέφια... ξανά». Δεύτερο θέμα η «Ευθεία σύγκρουση στην Καταλονία». Τρίτο θέμα «Τι μας νοιάζει η ταυτότητα φύλου;». Τέσσερα «χτυπήματα» για διάφορα θέματα, συν τρία «χτυπήματα» να άρθη. Το ένα από τα τρία αφορούσε το θέμα που κυριαρχούσε στην επικαιρότητα: «Βιβή Κεφαλά - Συνάντηση Τσίπρα-Τραμπ: Δούναι και λαβείν» (με φωτογραφία της αρθρογράφου, όχι από τη συνάντηση στον Λευκό Οίκο). Και δίπλα ανακοίνωση για... «Προσκύνημα στη Μακρόνησο». Ενα ωραίο πρωτοσέλιδο που θα διεκδικούσε μια θέση στο μουσείο του κιτρινισμού.

◆ Μπορεί να είναι δεξιά φυλλάδα, μπορεί να αντιπολιτεύεται τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, μπορεί να αβαντάρει όσο μπορεί τον Μητσοτάκη, όμως είναι και αμερικανόδουλη. Και σ' αυτές τις περιπτώσεις, εκείνο που υπερτερεί είναι το καθήκον της αμερικανοδουλείας, όχι οι επιλογές στο εσωτερικό πολιτικό παιχνίδι. Ετσι, με ένα πρωτοσέλιδο που το είδαν και έσκασαν από το κακό τους τα διευθυντικά στελέχη της ΕφΣυν και της Αυγής, η Καθημερινή των Αλαφούζων έδωσε στον Τσίπρα όλη τη στήριξη που χρειαζόταν. Τουλάχιστον έναντι του «σοβαρού» συντηρητικού κοινού που εκφράζεται μέσω αυτής της φυλλάδας.

Στην αρχή μιλούσαν για «διανομή κοινωνικού μερίσματος» και φέτος, που το υπολόγιζαν γύρω στα 700 εκατ. ευρώ. Στη συνέχεια, βγήκε ο Βερναρδάκης, που ως βασικός γκεμπελίσκος του Μαξίμου οφείλει να είναι «λαρτζ» (ιδιαίτερα όταν μιλά στο κομματικό ραδιόφωνο) και είπε -με ύφος που δε σήκωνε αντιρρήσεις- ότι θα μοιραστούν από χίλια ευρώ σε ένα εκατομμύριο άτομα (άρα, το «κοινωνικό μέρισμα ανέβηκε στο 1 δισ. ευρώ). Οι αρμόδιοι υπουργοί (Τσακαλώτος-Χουλιάρáκης) έπαθαν αφωνία, αποφεύγοντας να πουν οτιδήποτε σχετικό. Ο Τζανακόπουλος (προφανώς έχοντας επικοινωνήσει με τον Τσακαλώτο) τα ψιλομάσησε σε ό,τι αφορά το ύψος του «κοινωνικού

Οι κλέφτες δίνουν φιλοδωρήματα σ' αυτούς που λήστεψαν

μερίσματος» που θα διανεμηθεί.

Επειδή στον Τύπο αναπτυσσόταν μια φιλολογία κάθε άλλο παρά θετική για την κυβέρνηση (υποβοηθούμενη και από διαρροές των Βρυξελλών), ανέλαβε ο ίδιος ο Τσίπρας να... βάλει τα πράγματα στη θέση τους. Στην ομιλία του επί αμερικανικού εδάφους στο Brookling Institution (αυτή που σφραγίστηκε από την παπάρα για την καμήλα που φάγαμε και μας έμεινε η... ουρά στο γκισέ), ο Τσίπρας ανακοίνωσε ότι «το πλεόνασμα του πλεονάσματος θα διανεμηθεί σε όσους έχουν ανάγκη. Και πάλι, όπως και το 2016. Και μιλάμε για ένα ποσό που προσεγγίζει το 1 δισεκατομμύριο ευρώ».

Ο Χουλιάρáκης, πάντως, βγαίνοντας την περασμένη Δευτέρα από την πρώτη συνάντηση με την τρόικα, τα μάσησε και πάλι: «Το 2,2% είναι ο στόχος που θέλουμε να πιάσουμε, πάνω από τον οποίο έχουμε περιθώριο περαιτέρω δαπάνης της τάξης των 800 εκ ευρώ. Αυτό γράφει το προσχέδιο προϋπολογισμού». Όταν δε ρωτήθηκε πού θα πάει το μέρισμα, υπήρξε... σαφέστατα ασαφής: «Δεν συζητήθηκε. Συζητήθηκε το μέγεθος του αποτελέσματος και είναι κοινή η εκτίμηση ότι υπάρχει υπέρβαση».

Επομένως, Τσίπρας και Βερναρδάκης, ακολουθώντας το αγαπημένο τους δόγμα «μη διστάσεις να πεις το πιο χοντρό ψέμα - στο τέλος όλοι θα βαρεθούν να μετρούν τα ψεματά σου», μοιράζουν χιλιάρικα με το στόμα. Τζάμπα είναι.

Πριν, όμως, δούμε μερικά δεδομένα, όπως προκύπτουν από το Μνημόνιο, πρέπει να μιλήσουμε για μια ακόμα φορά γ'

αυτό το περιβόητο «κοινωνικό μέρισμα», που δεν είναι πατέντα των Τσιπροκαμμένων (οι Σαμαροβενιζέλοι είναι οι πρώτοι που μοίρασαν φιλανθρωπικά φιλοδωρήματα το Πάσχα του 2014, προσπαθώντας να μειώσουν την εκλογική ήττα των επερχόμενων ευρωεκλογών).

Δε θα κουραστούμε να επαναλαμβάνουμε ότι το λεγόμενο «πρωτογενές πλεόνασμα» είναι ένα λογιστικό τέχνασμα, που σκοπό έχει να κάνει ακόμα πιο σκληρή την ήδη σκληρή δημοσιονομική πολιτική. Οι ιμπεριαλιστές δανειστές έχουν κανονίσει, μέσω της δημοσιονομικής σκληρότητας, να παίρνουν κάθε χρόνο -πέρα από τα καθορισμένα τοκοχρεολύσια- και ένα ποσοστό του ΑΕΠ για την αποπληρωμή των δανείων τους. Η αυθαιρεσία στον καθορισμό του «πρωτογενούς πλεονάσματος» φαίνεται και από τη διαφορά αυτού που μετράει η ΕΛΣΤΑΤ και αυτού που μετράει το υπουργείο Οικονομικών, που χρησιμοποιεί τον μνημονιακό υπολογισμό του «πρωτογενούς πλεονάσματος» (με βάση τη σύμβαση χρηματοδοτικής διευκόλυνσης, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται). Γι' αυτό και υπάρχει τόσο μεγάλη απόκλιση (π.χ. για το 2016, ο μνημονιακός υπολογισμός μιλά για «πρωτογενές πλεόνασμα» ύψους 4,2% του ΑΕΠ, ενώ ο υπολογισμός της ΕΛΣΤΑΤ για 3,7%).

Για να χρυσώσουν το χάπι αυτής της βάρβαρης λιτότητας, καθόρισαν (από το δεύτερο Μνημόνιο ήδη), πως αν το μνημονιακό «πρωτογενές πλεόνασμα» είναι μεγαλύτερο από τον συμφωνημένο στόχο, θα μπορεί η κυβέρνηση να χρησιμοποιεί ένα τμήμα από το «πλεόνασμα

του πλεονάσματος» (πάντοτε κατόπιν συμφωνίας με την τρόικα). Για να το πούμε απλά, είναι σαν ένας κλέφτης να σου αρπάξει, με την απειλή όπλου, το πορτοφόλι στο οποίο έχεις τον μισθό που μόλις πήρες από το αφεντικό και σε μια εκδήλωση... μεγαλοψυχίας να σου δίνει ένα τάληρο για να πάρεις ταξί και να μη γυρίσεις στο σπίτι με τα πόδια.

Από τα «ματωμένα πλεονάσματα» (αγαπημένη έκφραση του Τσίπρα, όταν ως αντιπολιτευόμενος στηλίτευε τους Σαμαροβενιζέλους) παίρνουν ένα τοσοδούλικο κομμάτι και το μετατρέπουν σε φιλοδωρήματα φιλανθρωπικού τύπου, ποντάροντας στην ανάγκη (και την απελπισία) των εργαζόμενων, των άνεργων και των συνταξιούχων. Γι' αυτό και έχουμε την υποχρέωση, πριν ασχοληθούμε με τη φιλολογία περί «κοινωνικού μερίσματος», να μιλάμε πάντοτε για τον πολιτικό κυνισμό με τον οποίο προσπαθούν να καλύψουν αυτή τη ληστεία. Πρέπει δε να επισημάνουμε, πως όσο μεγαλύτερη είναι η υπέρβαση του «πρωτογενούς πλεονάσματος» τόσο πιο σκληρή είναι η λιτότητα που επιβλήθηκε. Γι' αυτό και είναι πραγματικά πρόκληση να καμαρώνουν οι συριζαίοι για τις υπερβάσεις στο «πρωτογενές πλεόνασμα».

Στο δεύτερο Μνημόνιο προβλεπόταν πως από την υπέρβαση στο «πρωτογενές πλεόνασμα», το 30% θα πήγαινε και αυτό για την αποπληρωμή χρέους και το 70% θα μπορούσε να το διαθέσει η κυβέρνηση. Στο τρίτο Μνημόνιο τα πράγματα έγιναν πιο σκληρά. Προβλέπεται ότι από το «υπερπλεόνασμα»

το 30% θα εξακολουθήσει να πηγαίνει στην αποπληρωμή του χρέους, ένα άλλο 30% θα πηγαίνει στην εξόφληση ληξιπρόθεσμων οφειλών του Δημοσίου και το 40% θα μπορεί να το διαθέτει η κυβέρνηση. Επομένως, το πιθανό «κοινωνικό μέρισμα» περιορίστηκε από 70% σε 40% του υπερπλεονάσματος.

Επιπλέον, μετά την περσινή «κασκαρίκα» της κυβέρνησης, (έδωσε φιλανθρωπικά βοήθηματά συνολικού ύψους 617 εκατ. ευρώ σε 1,6 εκατομμύρια συνταξιούχους, χωρίς να έχει την προηγούμενη σύμφωνη γνώμη της τρόικας), ο Τσακαλώτος υποχρεώθηκε να στείλει χριστουγεννιάτικα (στις 23.12.2016) μια επιστολή μετάνοιας και συμμόρφωσης, στην οποία έγραφε

πρώτο ότι δε θα το ξανακάνουν (να μη ρωτήσουν προηγούμεως την τρόικα) και δεύτερο ότι η υπεραπόδοση του «πρωτογενούς πλεονάσματος» θα κατανέμεται «σε στοχευμένα μέτρα για την ενδυνάμωση της κοινωνικής προστασίας, για τη μείωση των φορολογικών βαρών, για τη δημιουργία ενός “μαξιλαριού ρευστότητας” ή για την αποπληρωμή ληξιπρόθεσμων οφειλών».

Πέρυσι, η υπεραπόδοση του «πρωτογενούς πλεονάσματος» ήταν κοντά στα 6,5 δισ. ευρώ (ο στόχος ήταν 0,5% και η πραγματοποίηση έφτασε το 4,2% του ΑΕΠ). Κανονικά, θα έπρεπε να διανείμουν 2,5 δισ. (6,5 δισ. Χ 40%), όμως διένειμαν μόνο 617 εκατομμύρια. Τα υπόλοιπα πήγαν για την αποπληρωμή τόκων! Φέτος, ο στόχος του «πρωτογενούς πλεονάσματος» είναι 1,75% του ΑΕΠ. Όπως είπε ο Χουλιάρáκης (και όπως αναφέρει το προσχέδιο του κρατικού προϋπολογισμού), σκοπεύουν να πιάσουν «πρωτογενές πλεόνασμα» ίσο με το 2,2% του ΑΕΠ, που σημαίνει ότι η υπεραπόδοση είναι γύρω στα 800 εκατ. ευρώ (823 εκατ. αναφέρει ο προϋπολογισμός). Αν όντως φτάσουν στο 2,2% του ΑΕΠ, θα έχουν δικαίωμα να δώσουν ως «κοινωνικό μέρισμα» το 40% των 823 εκατομμυρίων. Δηλαδή, 329 εκατ. ευρώ! Αριθμός που απέχει πάρα πολύ (είναι μόλις το ένα τρίτο) από το 1 δισ. που «μοιράζονται» ο Τσίπρας με τον Βερναρδάκη!

Είπαμε, όμως, οι άνθρωποι είναι αδίστακτοι ψεύτες και κυνηγούν την εντύπωση της στιγμής. Όταν έρθει η ώρα του ταμείου, θα βρουν άλλα ψέματα να πουν.

βαθύ κόκκινο

Ξενόδουλοι και γελοίοι

Ο Ανδρέας Παπανδρέου είχε λανσάρει τον διαχωρισμό κυβέρνησης-κόμματος. Θέλοντας να αποφύγει την πίεση της ευρύτατης (τότε) κομματικής βάσης του ΠΑΣΟΚ, που ζητούσε υλοποίηση των υπεσχημένων, έλεγε πως το κόμμα οραματίζεται και διατυπώνει αιτήματα, ενώ η κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να κινείται στη σφαίρα του εφικτού. Άλλο το επιθυμητό, άλλο το εφικτό, ήταν μια από τις παροιμιώδεις ατάκες του.

Οι Τσιπραίοι, αφού επανέλαβαν σε δεκάδες εκδοχές την ατάκα του Παπανδρέου (το επιθυμητό ήταν να σκίσουν τα Μνημόνια, αλλά το εφικτό τους «ανάγκασε» να προσθέσουν ένα τρίτο Μνημόνιο στα δύο προηγούμενα και να συμφωνήσουν στα μέτρα ενός τέταρτου), κάνουν τώρα ένα βήμα παραπέρα, λανσάροντας τον διαχωρισμό κόμματος-κυβέρνησης-χώρας. Για να δικαιολογήσουν την αισχρή στάση του Τσίπρα ενώπιον του Τραμπ, κατανάλωσαν άφθονο μελάνι για να μας πουν ότι αυτός στις ΗΠΑ εκπροσωπούσε τη χώρα και όχι τον ΣΥΡΙΖΑ ή την Αριστερά.

Παραβλέποντας (χάριν οικονομίας) το ότι μπορούσε, αν ήθελε, να είναι λίγο πιο «μαζεμένος» και να μην του τρέχουν τα σάλια μπροστά στο ανθρωποειδές με το καροτί μαλλί, πάμε κατευθείαν στο συμπέρασμα: αφού ο Τσίπρας εκπροσωπούσε τη χώρα, η χώρα είναι αμερικανόδουλη! Για να το πούμε πιο σωστά, αυτοί που κυβερνούν σήμερα είναι αποφασισμένοι να συνεχίσουν την αμερικανοδουλεία. Κι όσα έγραφαν στο πρόγραμμά τους ήταν ψέματα για να κοροϊδέψουν τον ελληνικό λαό και να του κλέψουν την ψήφο. Ήταν αποφασισμένοι να μην αλλάξουν το στάτους της αμερικανοδουλείας: έτσι τα βρήκαμε, έτσι θα πορευτούμε.

Ο συλλογισμός, βέβαια, διαβάζεται και αντίστροφα: για να είναι οι συριζαίοι αναγκασμένοι να γράφουν στο πρόγραμμά τους διάφορα αντιαμερικάνικα και αντινατοϊκά, προκειμένου να τους ψηφίσει ο κόσμος, σημαίνει ότι «η χώρα» δεν είναι αμερικανόδουλη. Αν ως χώρα εννοούμε τον λαό της. Εκτός αν ως «χώρα» εννοούμε την αστική τάξη και μια δράκα δεξιών και ακροδεξιών που από παράδοση ορκίζονται σε ξένες σημαίες (άλλοτε στη βρετανική, μετά στο χιτλερικό αγκυλωτό σταυρό, στη συνέχεια στην αστερόεσσα).

Εκτός από ξενόδουλοι, είναι και γελοίοι. Σ' αυτόν που ονομάζουμε αριστερό κόσμο δεν πιάνουν αυτά. Κι όταν αυτός ο κόσμος ακούει κάποιον Κατρούγκαλο να λέει με το γνωστό γλοιώδες ύφος του, ότι ο Τσίπρας έκανε ό,τι και ο Στάλιν όταν συναντιόταν με τους Ρούσβελτ και Τσόρτσιλ, βλαστημάει που δεν τον έχει μπροστά του να τον αρχίσει στα χαστούκια (δε χρειάζεται να πούμε γιατί).

Όμως, όπως συνέβαινε όλες τις εποχές -και ιδιαίτερα σε εποχές που δεν υπάρχει αγωνιστική ανάταση- αυτές οι γελοιότητες, που βαφτίζονται «ρεάλ πολιτίκ», μπορεί να επηρεάσουν έναν κόσμο. Όταν αισθάνεσαι ηττημένος, ανήμπορος, αβοήθητος, μπορεί να κλείσεις τα μάτια και τ' αυτιά επειδή το θέαμα σου προκαλεί αηδία και ταυτόχρονα να το βάλεις «στο ράφι», θεωρώντας το ήσσοнос σημασία.

Θα ξανακατέβουμε σε πορείες, θα ξαναφωνάξουμε «φονιάδες των λαών Αμερικάνοι», όμως επαναστατική πολιτική δεν μπορούμε να κάνουμε μόνο με τα συνθήματα. Δε βρισκόμαστε στα 1947, ούτε στα 1961, ούτε στα 1974, όταν κάποια πράγματα θεωρούνταν δεδομένα και τα συνθήματα εξέφραζαν μια πλειοψηφία που αγωνιζόταν. Για πολύ κόσμο -ιδιαίτερο νέο και αγωνιστικά άπειρο- ο αντιιμπεριαλισμός είναι ζητούμενο. Κι αυτόν τον κόσμο δεν πρέπει να τον χαρίσουμε στους ξενόδουλους αστούς και στο πολιτικό τους προσωπικό.

Χρειαζόμαστε, λοιπόν, πειστική επιχειρηματολογία, που θα βάζει στο τραπέζι όλα τα δεδομένα, όλη τη γκάμα των επιχειρημάτων. Και χρειαζόμαστε συστηματική ζύμωση, που θα αποκαλύπτει τη στενή σύνδεση της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης με το σύστημα του ελληνικού καπιταλισμού. Για να φανεί καθαρά πως καμιά αστική κυβέρνηση δεν μπορεί να εφαρμόσει αντιιμπεριαλιστική πολιτική, είναι πέρα από τη φύση της.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση